

Sylabusy

Kierunek psychologia - Studia I stopnia

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII
Symbol	K1
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Treści podstawowe
Liczba punktów ECTS	6
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii i psychologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Wprowadzenie studenta w podstawowe współczesne i zagadnienia którymi zajmuje się psychologia. Zapoznanie z nurtami i szkołami psychologicznymi oraz stosowaną terminologią.</p> <p>C2 Zapoznanie studenta z miejscem psychologii w systemie nauk oraz stosowanymi przez psychologię metodami badawczymi</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Człowiek w przednaukowej myśli psychologicznej: filozofii, literaturze pięknej, tekstach mistrzów życia wewnętrznego.	
W2 Psychologia jako jedna z nauk szczegółowych. Przedmiot, metoda, terminologia psychologiczna. Ewolucja rozumienia przedmiotu psychologii: psychologia świadomości, psychologia nieświadomości, behawioryzm.	
W3 Specyfika psychologii współczesnej: doświadczenie indywidualne – jego nabywanie, organizowanie i wykorzystywanie jako przedmiot psychologii.	
W4 Człowiek jako istota poznająca. Problematyka podmiotu.	
W5 Problem meta-teoretycznych założeń w teoriach psychologicznych.	
W6 Wnioskowanie z zachowania. Ogólna „typologia” zachowań: niższe – wyższe, werbalne – niewerbalne. Reaktywność, celowość, intencjonalność jako charakterystyki zachowań. Jawen i ukryte sensy zachowań.	
W7 Metody ilościowe i jakościowe w psychologii. Opis, wyjaśnianie i rozumienie jako zadania poznawcze psychologii.	
W8 Psychologia jako nauka nomotetyczna i jako nauka idiograficzna.	
W9 Psychologia wśród innych nauk szczegółowych o człowieku.	

W10 Specyfika człowieka: „życie symboliczne”.	
W11 Struktura psychologii jako nauki: dyscypliny podstawowe i szczegółowe.	
W12 Badania naukowe w psychologii, teorie psychologiczne a praktyka psychologiczna czyli: związek teorii z praktyką.	
W13 Możliwości i ograniczenia psychologii.	
W14 Podstawowa problematyka psychologiczna w teorii i praktyce psychologicznej: procesy poznawcze, uczenie się i pamięć, motywacje, emocje, osobowość.	
W15 Etyka psychologa: w badaniach i praktyce psychologicznej.	
Ćw1 Psychologia dnia codziennego jako naiwna metoda interpretacji zjawisk psychicznych i zachowań ludzkich.	
Ćw2 Metody badawcze w psychologii (badania opisowe, korelacyjne i eksperymentalne)	
Ćw3 Koncepcja psychodynamiczna (freudowski obraz człowieka a stanowisko J. Kozieleckiego, mechanizmy obronne, leczenie psychoanalityczne i poradnictwo)	
Ćw4 Koncepcja behawiorystyczna (człowiek zewnątrzsterowny, behawiorystyczne podstawy terapii, trening asertywności)	
Ćw5 Koncepcja poznawcza (człowiek samodzielny, schematy poznawcze a zachowanie człowieka, podejście poznawcze w psychoterapii)	
Ćw6 Koncepcja humanistyczna (człowiek dążący do samorealizacji, teoria osobowości C. Rogersa, psychoterapia skoncentrowana na kliencie, psychoterapia Gestalt)	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	1. Dobroczyński B. (1994). Homo psychologicus versus homo religiosus, <i>Znak</i> , 2, 4-21.
	2. Gałdowa A. (1999). Wprowadzenie [w:] A. Gałdowa (red.) <i>Klasyczne i współczesne koncepcje osobowości</i> , Kraków: WUJ.
	3. Gałdowa A. Wprowadzenie [w:] (red.)
	4. Gałdowa A. (2000). Powszechność i wyjątek. Rozwój osobowości człowieka dorosłego. Kraków: WUJ.
	5. Grzesiuk L. (red). Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy. Gdańsk, GWP
	6. Kozielecki, J. (1997). <i>Koncepcje psychologiczne człowieka</i> (wyd.VIII). Warszawa: Wydawnictwo „Żak”.
	7. Stróżewski W. (2002). <i>O wielkości</i> . Kraków: Znak.
	8. Atkinsonová, R. L. a kol. <i>Psychologie</i> . Praha: Portál, 2003.
	9. Hunt, M. <i>Dějiny psychologie</i> . Praha: Portál, 2010.
	10. Kučera, D. <i>Moderní psychologie: Hlavní obory a témata současné vědy</i> . Praha: Grada, 2013.
	11. Plháková, A. <i>Učebnice obecné psychologie</i> . Praha: Academia, 2009
Literatura uzupełniająca	
1. Kutter P. (2001). Współczesna psychoanaliza. Gdańsk : GWP	
2. Lewicka M., Trzebiński J. (red). Psychologia spostrzegania	

	<p>społecznego. Warszawa : PWN</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Lis – Turlejska M. (red). Nowe zjawiska w psychoterapii. Warszawa: PWN 4. Mietzel G. (2002) Wprowadzenie do psychologii. Gdańsk, GWP 5. Strelau J. (2000). Psychologia. Podręcznik akademicki, T1 – Podstawy psychologii. Gdańsk : GWP 6. Travis C., Wade C.(2000) , Psychologia. Podejścia oraz koncepcje. Warszawa : PWN 7. Zimbardo P.G., Ruch F.L. (1999). Psychologia i życie. Warszawa : PWN 8. Hill, G. <i>Moderní psychologie</i>. Praha: Portál, 2004. 9. Plháková, A. <i>Učebnice obecné psychologie</i>. Praha: Academia, 2009
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii, rozumie specyfikę współczesnej psychologii jako nauki nomotetycznej i idiograficznej.	K_W01
E2_W	Zna filozoficzne źródła terminologii stosowanej w psychologii.	K_W02
E3_W	Ma wiedzę o strukturze psychologii jako nauki, jej dyscyplinach podstawowych i szczegółowych zmianach które zachodziły w rozwoju psychologii.	K_W01 K_W03
E4_W	Ma wiedzę o historycznych i współczesnych koncepcjach psychologicznych wyjaśniających zachowanie człowieka .	K_W03 K_W16
E1_U	Potrafi porównać sposób rozumienia człowieka w przednaukowej myśli psychologicznej, filozofii , literaturze i naukowych koncepcjach psychologicznych.	K_U03
E2_U	Potrafi właściwie przyporządkować czytaną literaturę do określonych koncepcji psychologicznych i dyscyplin szczegółowych.	K_U04
E1_K	Jest wrażliwy na problemy etyczne formułowane w psychologii.	K_K02

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

						Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01	C1,C 2	W1- W12,Ćw1- 6	1-6	F							P	P
E2_W	K_W02	C1,C 2	W1,W2,W 3, Ćw4-6	1-6	F							P	P
E3_W	K_W01 K_W03	C2	W2,W8,W 9, Ćw1,Ćw2	1-6	F							P	P
E4_W	K_W03 K_W16	C1,C 2	W1-W12, Ćw3-6	1-6	F							P	P
E1_U	K_U03	C1,C 2	W1- 15,Ćw1-6	1-6	F							P	P
E2_U	K_U04	C1,C 2	W1-15, Ćw1-6	1-6	F							P	P
E1_K	K_K02	C1,C 2	W12-W16, Ćw1-Ćw6	1-6	F							P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA OGÓLNA HISTORIA MYŚLI PSYCHOLOGICZNEJ
Symbol	K2
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z najważniejszymi kierunkami i szkołami psychologicznymi wraz z ich podstawowymi warstwami (metateoria, metodologia, zawartość).</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z charakterystyką głównych trendów i prawidłowości dających się wyśledzić w dziejach myśli psychologicznej oraz ich związkiem z koncepcjami współczesnymi.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Różne możliwe sposoby uprawiania historii myśli psychologicznej. Ujęcie mentalistyczne, pierwszoosobowe (<i>first person data psychology</i>) i fizykalistyczne, trzecioosobowe (<i>third person data psychology</i>) jako dwie podstawowe perspektywy psychologii.	
W2 Platońska i arystotelesowska koncepcja duszy. Charakterystyki duszy oraz jej związków z ciałem i światem w tych koncepcjach.	
W3 Problem psychofizyczny oraz jego konsekwencje dla myśli psychologicznej. Monistyczne (spirytualizm, materializm/fizykalizm, monizm neutralny) oraz dualistyczne (harmonia przedustawna, okazjonalizm, paralelizm psychofizyczny, izomorfizm struktur interakcjonizm) rozwiązania problemu psychofizycznego.	
W4 Okoliczności i przesłanki powstania klasycznej psychologii świadomości. Kartezjański dualizm ontologiczny, Kantowski dualizm epistemologiczny oraz empiryzm brytyjski (J. Locke i D. Hume) – jako filozoficzne zaplecze klasycznej psychologii świadomości.	
W5 Klasyczna psychologia świadomości – podstawowe zagadnienia metateoretyczne, metodologiczne i merytoryczne. Edwarda Titchenera obrona strukturalizmu.	
W6 Nieklasyczne wersje psychologii jako nauki o świadomości: psychologia aktów (F. Brentano); strumień świadomości (W. James), psychologia rozumiejąca (W. Dilthey), psychologia postaci, funkcjonalizm (J. R. Angell), fenomenologiczna koncepcja świadomości.	
W7 Geneza problematyki nieświadomości. główne problemy metodologiczne i terminologiczne. „Pierwsze odkrycie nieświadomości” (Platon, Plotyn, Arystoteles, Augustyn, J. Eckhart, J. Boehme).	
W8 „Drugie odkrycie nieświadomości”: Szkoła Leibniza-Wolffa oraz szkoła Schellinga. A. Schopenhauer, C. G. Carus i E. v. Hartmann.	
W9 "Nieświadomość przed Freudem": Rola badań nad chorobami psychicznymi w kontekście problematyki nieświadomości. Mesmer i ruch magnetyzerski. Hipnoza, automatyzm i dysocjacja.	
W10 Freudowskie ujęcie nieświadomości. Ewolucja psychoanalizy: C. G. Jung, A. Adler.	

Neopsychoanaliza.	
W11 Behawioryzm. Przesłanki rewolucji behawiorystycznej: darwinizm, refleksologia rosyjska i pawłowizm, psychologia zwierząt, funkcjonalizm, pragmatyzm.	
W12 Radykalny behawioryzm J. B. Watsona oraz B. F. Skinnera.	
W13 Ewolucja behawioryzmu: E. C Tolman, D. O. Hebb, J. Kantor i C. Hull.	
W14 Początki psychologii humanistycznej i transpersonalnej. Ruch Ludzkiego Potencjału: A. Maslow, C. Rogers, F. Pearls, J. Houston. Postulaty psychologii humanistycznej w ujęciu F. Bugental.	
W15 Geneza psychologii poznawczej. Od „Człowieka maszyny” La Mettrie do „Testu Turinga”. Metafora komputerowa w psychologii poznawczej. Myślenie, jako przekształcenia w fizycznym systemie symboli. Okoliczności i przesłanki powstania psychologii ewolucyjnej.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	1. Dobroczyński B. (2001). <i>Ciemna strona psychiki. Geneza i historia idei nieświadomości</i> . Kraków: WUJ
	2. Koczanowicz-Dehnel I. (2004). <i>Jak powstała psychologia?</i> Wrocław: Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji TWP.
	3. Siuta J, Krzyżewski K. (2000). <i>Behawioryzm i psychologia świadomości (dalej: BiPŚ)</i> . Kraków: WUJ.
	4. Stachowski R. (2000). Historia psychologii: od Wundta do czasów najnowszych. W: J. Strelau (red.), <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (tom I). Gdańsk: GWP.
	5. Hill, G. (2004). <i>Moderní psychologie</i> . Praha: Portál.
	6. Hunt, M. (2010). <i>Dějiny psychologie</i> . Praha: Portál.
	7. Kassir, S. (2007). <i>Psychologie</i> . Computer Press.
	8. Plháková, A. (2009). <i>Učebnice obecné psychologie</i> . Praha: Academia
	Literatura uzupełniająca
1. Angell J. R. (1907/2000). Psychologia funkcjonalna, [w:] (<i>BiPŚ</i>).	
2. Arystoteles, <i>O duszy</i> (księga pierwsza rozdz. 1, księga druga, rozdziały I-II, IV).	
3. Brentano F. (1874/1999). <i>Psychologia z empirycznego punktu widzenia</i> . Warszawa: PWN (Ks. I, rozdz. 2 i Ks. II rozdz. 1).	
4. Bugental F. (1965/1978). W poszukiwaniu autentyczności, [w:] Jankowski K. (red.), <i>Przełom w psychologii</i> . Warszawa: PIW.	
5. Buss D. (2001). <i>Psychologia ewolucyjna. Jak wytłumaczyć społeczne zachowania człowieka? Najnowsze koncepcje</i> . Gdańsk: GWP (wybrane fragmenty).	
6. Dobroczyński B. (1995). Ostryga, szyszynka, mgła na mózgu. Szkic historyczny o problemie psychofizycznym w psychologii, <i>Znak</i> , 6, 57-68.	
7. Domańska K. (1997). Metafora komputerowa w psychologii poznawczej, [w:] Tyszka T., Materska M. <i>Psychologia i poznanie</i> . Warszawa: PWN.	
8. Dryjski A. (1931). Współczesne teorie podświadomości, <i>Kwartalnik Filozoficzny</i> , tom. IX.	
9. Hebb D. O. (1951/2000). Psychologia a nauka o układzie nerwowym, [w:] (<i>BiPŚ</i>).	

	<p>10. James W. (2002). Psychologia. Warszawa: PWN (wybrane fragmenty).</p> <p>11. James W. (1890). The Stream of Thought, Chapter IX w: <i>The Principles of Psychology</i>.</p> <p>12. Skinner B. F. (1963/2000). Pół wieku behawioryzmu, [w:] (BiPS).</p> <p>13. Titchener E. B. (1898/2000). Postulaty psychologii strukturalnej, [w:] (BiPS).</p> <p>14. Tolman E. C. (1922/2000). Nowa formuła dla behawioryzmu, [w:] (BiPS).</p> <p>15. Turing A. M. (1950) Computing Machinery and Intelligence.</p> <p>16. Watson J. (1913/2000). Psychologia jak ją widzi behawiorysta, [w:] (BiPS).</p> <p>17. Wybór tekstów z historii psychologii: http://psychclassics.yorku.ca/index.htm</p>
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna historyczne koncepcje psychologiczne. Ma wiedzę o zmianach jakie zachodziły w psychologii na przestrzeni lat oraz o związkach koncepcji historycznych z współczesnymi nurtami	K_W02 K_W03
E2_W	Ma wiedzę o różnych sposobach rozumienia osobowości i różnic indywidualnych przez psychologów w przeszłości	K_W05 K_W06
E1_U	Potrafi przedstawić kontekst historyczny pojęć i koncepcji psychologicznych, wskazując na różnice między podejściami historycznymi a współczesnymi.	K_U03
E2_U	Potrafi czytać ze zrozumieniem teksty psychologiczne i określić ich kontekst historyczny oraz nurt w jakim powstały.	K_U04
E1_K	Docenia wkład klasyków psychologii w rozwój tej dyscypliny i jej współczesny kształt.	K_K04

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W02 K_W03	C2	W1-W15	1,2,4 ,5,6	F						P	P
E2_W	K_W05 K_W06	C1	W1-W15	1,2,4 ,5,6	F						P	P
E1_U	K_U03	C1,C 2	W1-W15	1,2,4 ,5,6	F						P	P
E2_U	K_U04	C1	W1-W15	1,2,4 ,5,6	F						P	P
E1_K	K_K04	C1,C 2	W1-W15	1,2,4 ,5,6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	METODOLOGIA BADAŃ PSYCHOLOGICZNYCH
Symbol	K 3
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Poglębianie u studentów biernej świadomości metodologicznej. C1 Poglębianie u studentów czynnej świadomości metodologicznej.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Pojęcie kontroli eksperymentalnej.	
W2 Osobliwości badania psychologicznego (wg S. Rosenzweiga).	
W3 Trafność w badaniach eksperymentalnych.	
W4 Redukcja zagrożeń dla trafności.	
W5 Etyka w badaniach psychologicznych.	
W6 Komunikowanie wyników badań eksperymentalnych.	
W7 Metody nieeksperymentalne.	
W8 Analiza archiwalna – specyfika, obszary zastosowania.	
W9 Badania sondażowe.	
W10 Zogniskowane wywiady grupowe	
Ćw1 Nastawienia badacza na potwierdzenie hipotezy badawczej.	
Ćw2 Efekty oczekiwań interpersonalnych badacza i zapobieganie ich występowaniu. Zapobieganie występowaniu efektu.	
Ćw3 Trafność zewnętrzna i wewnętrzna. Zagrożenia dla trafności według Campbell'a i Stanley'a.	
Ćw4 Zagrożenia dla trafności.	
Ćw5 Kontrola efektów związanych z osobą badaną.	
Ćw6 Kontrola efektów związanych z osobą eksperymentatora.	
Ćw7 Wybór osób badanych i ich przydział do grup eksperymentalnych.	
Ćw8 Kontrola poprzez schematy eksperymentalne.	
Ćw9 Dylematy etyczne. Standardy etyczne APA.	
Ćw10 Komunikowanie wyników badań eksperymentalnych. Wstęp teoretyczny, metoda, rezultaty, dyskusja.	
Ćw11 Metody nieeksperymentalne.	
Ćw12 Prowadzenie analiz archiwalnych. Próbkowanie. Wady i zalety analizy archiwalnej.	
Ćw13 Specyfika badań sondażowych.	
Ćw14 Tworzenie kwestionariusze.	
Ćw15 Specyfika metody. Dynamika grupy. Obszary zastosowania. Wady i zalety wykorzystania grup	

focusowych.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	1. Aronson E. (2002):. Człowiek istota społeczna. Wybór tekstów. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.	
	2. Brzeziński, J. (1996). Metodologia badań psychologicznych. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa	
	3. Czarnecki K. (2001) Naukowy rozwój człowieka. Kraków, Impuls	
	4. Nowak S. (1985) Metodologia badań społecznych. Warszawa, PWN	
	5. Blatný, M. <i>Metodologie psychologického výzkumu</i> . Praha: Academia, 2006.	
	6. Ferjenčík, J. <i>Úvod do metodologie psychologického výzkumu</i> . Praha: Portál, 2010.	
	7. Laičuiaková, P. & Tabačková, A. <i>Jako spracovať výskum</i> . Ružomberok: Verbum, 2010.	
	8. Miovský, M. <i>Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu</i> . Praha: Grada, 2006.	
	9. Punch, K. F. (2008). <i>Úspěšný návrh výzkumu</i> . Praha: Portál	
10. Seitl, M. <i>Poznávání interpersonálních charakteristik osobnosti</i> . Olomouc: Univerzita Palackého, 2012.		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o specyfice naukowych metod badawczych stosowanych w psychologii, rodzaju pozyskiwanych danych i sposobach ich analizy.	K_W01 K_W04
E2_W	Rozumie terminologię stosowaną przy planowaniu badań eksperymentalnych i kwestionariuszowych.	K_W07 K_W04
E1_U	Potrafi formułować problemy i hipotezy badawcze w języku naukowym psychologii oraz dokonać poprawnej operacjonalizacji hipotez.	K_U01 K_U02
E2_U	Potrafi prawidłowo zaprojektować naukowe badanie psychologiczne, wykorzystując metody eksperymentalne i kwestionariuszowe.	K_U02 K_U14
E3_U	Potrafi zaprezentować własny projekt badawczy w kontekście dotychczasowych badań innych autorów oraz teorii psychologicznych.	K_U04 K_U10
E1_K	Docenia wkład psychologicznych badań naukowych, ich wyników i standardów etycznych	K_K02

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W01 K_W04	C1,C 2	W1-W10	1,2 ,4- 6			F					P	P
E2_W	K_W07 K_W04	C1,C 2	W1-W10	1,2 ,4- 6			F					P	P
E1_U	K_U01 K_U02	C2	Ćw1-9, Ćw11-15	1-6	F		F					P	P
E2_U	K_U02 K_U14	C2	Ćw1-9, Ćw11-15	1-6	F		F					P	P
E3_U	K_U04 K_U10	C2	W6, Ćw10	1-6	F		F					P	P
E1_K	K_K02 K_K04	C1,C 2	W1-10, Ćw1-15	1-6	F		F					P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	STATYSTYKA
Symbol	K4
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu matematyki na poziomie szkoły średniej.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi metodami opisu statystycznego i wnioskowania statystycznego.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z wielowymiarowymi technikami eksploracyjnymi i regresji wielokrotnej.</p> <p>C3 Nabycie przez studentów umiejętności obsługi programów statystycznych, pozwalających na przeprowadzanie analiz.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Podstawowe statystyki opisowe.	
W2 Proces wnioskowania statystycznego (pytania badawcze, hipotezy badawcze, błędy pierwszego i drugiego rodzaju) Projektowanie i analiza eksperymentów przy użyciu STATISTICA	
W3 Porównania średnich z zastosowaniem testów t-studenta	
W4 Analiza wariancji (model dwu- i trójczynnikiowy, analiza kontrastów, testy post-hoc, wariancja wyjaśniona)	
W5 Regresja wielokrotna (analiza regresji a analiza wariancji).	
W6 Analiza rzetelności i pozycji (alfa Cronbacha i inne wskaźniki rzetelności) .	
W7 Analiza czynnikowa (rotacje ortogonalne, analiza hierarchiczna, confirmacyjna analiza czynnikowa)	
W8 Analiza kanoniczna	
W9 Elementy analizy dyskryminacyjnej	
W10 Analiza skupień .	
Ćw1 Podstawowe statystyki opisowe. Posługiwanie się pakietem STATISTICA i SPSS.	
Ćw2 Proces wnioskowania statystycznego (pytania badawcze, hipotezy badawcze, błędy pierwszego i drugiego rodzaju) Projektowanie i analiza eksperymentów przy użyciu STATISTICA	
Ćw3 Wykorzystanie pakietu STATISTICA do przeprowadzania porównań średnich.	
Ćw4 Metody graficznej prezentacji wyników.	
Ćw5 Analiza regresji a analiza wariancji.	
Ćw6 Analiza rzetelności i pozycji (alfa Cronbacha i inne wskaźniki rzetelności) .	
Ćw7 Analiza czynnikowa (rotacje ortogonalne, analiza hierarchiczna, confirmacyjna analiza czynnikowa)	
Ćw8 Analiza kanoniczna	

Ćw9 Elementy analizy dyskryminacyjnej					
Ćw10 Analiza skupień .					
Narzędzia dydaktyczne		Metoda			
		1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)			
		2. Dyskusja			
		3. Ćwiczenia z użyciem specjalistycznego oprogramowania			
		4. Analiza literatury przedmiotu			
		5. Konsultacje			
Literatura podstawowa i uzupełniająca		Literatura podstawowa			
		9. Brzeziński J. (2000). Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: PWN.			
		10. Ferguson G. A., Takane Y. (1997). Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice. Warszawa: PWN.			
		11. Paszkiewicz E. (1985). Podstawy procesu badawczego w psychologii. W: Wołoszynowa L. (red.), Materiały do nauczania psychologii. Seria III, tom 4 (s. 128 – 164).			
		12. Shaugnessy J. J., Zechmeister E. B., Zechmeister J. S. (2002). Metody badawcze w psychologii. Gdańsk: GWP.			
Efekty kształcenia					
Symbol efektu kształcenia		Opis efektu kształcenia			Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W		Ma wiedzę o różnych metodach statystycznego opisu i analizy danych ilościowych i jakościowych.			K_W04
E1_U		Potrafi dokonać statystycznego opisu danych ilościowych, wykorzystując oprogramowanie komputerowe.			K_U02
E2_U		Potrafi właściwie dobrać i zastosować metody statystycznej weryfikacji hipotez, oraz zaprezentować wnioski z przeprowadzonej analizy.			K_U01 K_U10
E3_U		Potrafi przeprowadzić analizę rzetelności stosowanych narzędzi kwestionariuszowych, wykorzystując metody statystyczne.			K_U13 K_U01
E4_U		Potrafi poprawnie zinterpretować dane statystyczne zamieszczone w artykułach naukowych i popularnonaukowych oraz ocenić poprawność stosowanej metodologii i wniosków			K_U11 K_U10
Tabela odniesień					
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktycz	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

						Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W04	C1,C 2	W1-W10	1-6	F			F				P	P
E1_U	K_U02	C1, C3	W1, W3, Ćw1, Ćw3, Ćw4	1-6	F			F					P
E2_U	K_U01 K_U10	C1, C2,C 3	W1-W10, Ćw1- Ćw10	1-6	F			F					P
E3_U	K_U13 K_U01	C1,C 2,C3	W5,6,7, Ćw5,6,7	1-6	F			F					P
E4_U	K_U11 K_U10	C1	W1-W10, Ćw1- Ćw10	1-6	F								P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOMETRIA
Symbol	K5
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe

Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu statystyki na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię z matematyki i statystyki.
Przedmiot wprowadzający	statystyka
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie z psychometrycznymi podstawami testów psychologicznych wykorzystywanych przez studentów przy formowaniu diagnozy psychologicznej (kryteria dobroci testów) i konsekwencjami etycznymi posługiwania się testami psychometrycznymi w diagnozie psychologicznej</p> <p>C2 Wykształcenie umiejętności samodzielnego konstruowania i weryfikowania psychometrycznego narzędzi diagnostycznych</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Definicje pojęcia „psychometria”. Podstawowe funkcje.	
W2 Definicje i rodzaje testów. Kryteria oceny testów psychologicznych (obiektywność, standaryzacja, rzetelność, trafność, normalizacja). Proces wnioskowania psychometrycznego. Konstruowanie testu.	
W3 Zasady budowania pozycji testowych. Analiza zadań. Teoria odpowiadania na pozycje testowe.	
W4 Źródła błędów w pomiarze testowym (konstrukcja testu, sytuacja testowania, sposób oceny wyników).	
W5 Definicja rzetelności, interpretacja współczynnika rzetelności. Metody badania rzetelności. Ocena rzetelności indywidualnego wyniku.	
W6 Pojęcie trafności testu psychologicznego, rodzaje trafności.	
W7 Sposoby badania trafności (trafność treściowa, kryterialna, teoretyczna).	
W8 Stronniczość testów psychologicznych	
W9 Normalizacja wyników testu.	
W10 Pojęcie normy w psychologii. Rodzaje norm ze względu na sposób ich konstrukcji.	
Ćw1 Konstruowanie testu. Wybór, zdefiniowanie i operacjonalizacja mierzonej właściwości.	
Ćw2 Tworzenie pozycji testowych. Wybór rodzaju pozycji testowych.	
Ćw3 Ocena trafności językowo – treściowej pozycji (sędziowie kompetentni) .	
Ćw4 Selekcja pozycji w oparciu o ich trafność językowo –treściową. Ustalenie klucza odpowiedzi.	
Ćw5 Badanie pilotażowe .Dobór próby pilotażowej.	
Ćw6 Analiza statystyczna wyników i ostateczna selekcja itemów	
Ćw7 Wskaźnik trudności pozycji. Współczynniki mocy dyskryminacyjnej (wskaźnik dyskryminacji, współczynniki korelacyjne, współczynniki oparte na różnicy między skrajnymi grupami)	
Ćw8 Ocena psychometrycznych parametrów testu w oparciu o dane empiryczne .	
Ćw9 Ocena mocy dyskryminacyjnej pozycji i rzetelności testu.	
Ćw10 Rodzaje błędów w pomiarze testowym . Model wyniku prawdziwego.	
Ćw11 Pomiar rzetelności. SEM.	
Ćw12 Ocena trafności testu. Pojęcie trafności i jej rodzaje (treściowa, kryterialna – diagnostyczna i prognostyczna, teoretyczna).	
Ćw13 Miary trafności (korelacje z innymi narzędziami, analiza czynnikowa, kontrastowanie grup, metoda wielu cech – wielu metod).	
Ćw14 Pojęcie normy psychometrycznej. Rodzaje norm.	
Ćw15 Sprawdzenie zgodności rozkładu z rozkładem normalnym. Transformacja wyników surowych na wyniki przeliczone.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje

	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <p>13. Brzeziński, J. (1996). Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. (część V: Podstawy konstrukcji testów psychologicznych i interpretacji ilościowej danych testowych.)</p> <p>14. Brzeziński, J., Hornowska, E. (2000). Podstawowe metody badawcze – teoria i praktyka testowania. [w:] J. Strelau, Psychologia. Podręcznik akademicki. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (tom 1).</p> <p>15. Drwal, R., Ł. (1995). Adaptacja kwestionariuszy osobowości. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>16. Hornowska, E. (2001). Testy psychologiczne. Teoria i praktyka. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.</p> <p>17. Laičuiaková, P. & Tabačková, A. <i>Jako spracovať výskum</i>. Ružomberok: Verbum, 2010.</p> <p>18. Miovský, M. <i>Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu</i>. Praha: Grada, 2006.</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>18. Anastasi, A., Urbina, S. (1999). Testy psychologiczne. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>19. Ferguson, G.A.; Takane, Y. (1997). Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>20. Punch, K. F. (2008). <i>Úspěšný návrh výzkumu</i>. Praha: Portál</p> <p>21. Seitl, M. <i>Poznávání interpersonálních charakteristik osobnosti</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2012.</p>

Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna metody pomiaru właściwości psychicznych człowieka oraz kryteria oceny narzędzi psychometrycznych.	K_W07 K_W04
E2_W	Zna zasady konstruowania i adaptacji testów psychologicznych oraz określania ich parametrów psychometrycznych.	K_W07
E1_U	Potrafi przeprowadzić proces konstrukcji kwestionariusza i zweryfikować jego parametry psychometryczne.	K_U01 K_U02 K_U13
E2_U	Potrafi ocenić wartość metod diagnostycznych na podstawie ich parametrów psychometrycznych.	K_U13
E1_K	Ma świadomość jakie ograniczenia metodologiczne wiążą się ze stosowaniem metod ilościowych w psychologii.	K_K15
Tabela odniesień		

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W07 K_W04	C1	W1-W10 Ćw8-9	1-6			F				P	P
E2_W	K_W07	C1	W1-W10 Ćw8-9	1-6			F				P	P
E1_U	K_U01 K_U02 K_U13	C2	W2,W3,W 4, W7,W9 Ćw1- Ćw15	1-6	F			P		P		
E2_U	K_U13	C1, C2	W1-W10, Ćw1- Ćw15	1-6	F						P	P
E1_K	K_K15	C1	W1-W10, Ćw10,Ćw 12	1-6	F							P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOMETRIA
Symbol	K5
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu statystyki na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię z matematyki i statystyki.
Przedmiot wprowadzający	statystyka
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie z psychometrycznymi podstawami testów psychologicznych wykorzystywanych przez studentów przy formowaniu diagnozy psychologicznej (kryteria dobroci testów) i konsekwencjami etycznymi posługiwania się testami psychometrycznymi w diagnozie psychologicznej</p> <p>C2 Wykształcenie umiejętności samodzielnego konstruowania i weryfikowania psychometrycznego narzędzi diagnostycznych</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Definicje pojęcia „psychometria”. Podstawowe funkcje.	
W2 Definicje i rodzaje testów. Kryteria oceny testów psychologicznych (obiektywność, standaryzacja, rzetelność, trafność, normalizacja). Proces wnioskowania psychometrycznego. Konstruowanie testu.	
W3 Zasady budowania pozycji testowych. Analiza zadań. Teoria odpowiadania na pozycje testowe.	
W4 Źródła błędów w pomiarze testowym (konstrukcja testu, sytuacja testowania, sposób oceny wyników).	
W5 Definicja rzetelności, interpretacja współczynnika rzetelności. Metody badania rzetelności. Ocena rzetelności indywidualnego wyniku.	
W6 Pojęcie trafności testu psychologicznego, rodzaje trafności.	
W7 Sposoby badania trafności (trafność treściowa, kryterialna, teoretyczna).	
W8 Stronniczość testów psychologicznych	
W9 Normalizacja wyników testu.	
W10 Pojęcie normy w psychologii. Rodzaje norm ze względu na sposób ich konstrukcji.	
Ćw1 Konstruowanie testu. Wybór, zdefiniowanie i operacjonalizacja mierzonej właściwości.	
Ćw2 Tworzenie pozycji testowych. Wybór rodzaju pozycji testowych.	
Ćw3 Ocena trafności językowo – treściowej pozycji (sędziowie kompetentni) .	
Ćw4 Selekcja pozycji w oparciu o ich trafność językowo –treściową. Ustalenie klucza odpowiedzi.	
Ćw5 Badanie pilotażowe .Dobór próby pilotażowej.	
Ćw6 Analiza statystyczna wyników i ostateczna selekcja itemów	
Ćw7 Wskaźnik trudności pozycji. Współczynniki mocy dyskryminacyjnej (wskaźnik dyskryminacji,	

współczynniki korelacyjne, współczynniki oparte na różnicach między skrajnymi grupami)
Ćw8 Ocena psychometrycznych parametrów testu w oparciu o dane empiryczne .
Ćw9 Ocena mocy dyskryminacyjnej pozycji i rzetelności testu.
Ćw10 Rodzaje błędów w pomiarze testowym . Model wyniku prawdziwego.
Ćw11 Pomiar rzetelności. SEM.
Ćw12 Ocena trafności testu. Pojęcie trafności i jej rodzaje (treściowa, kryterialna – diagnostyczna i prognostyczna, teoretyczna).
Ćw13 Miary trafności (korelacje z innymi narzędziami, analiza czynnikowa, kontrastowanie grup, metoda wielu cech – wielu metod).
Ćw14 Pojęcie normy psychometrycznej. Rodzaje norm.
Ćw15 Sprawdzenie zgodności rozkładu z rozkładem normalnym. Transformacja wyników surowych na wyniki przeliczone.

Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu

Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	<p>19. Brzeziński, J. (1996). Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. (część V: Podstawy konstrukcji testów psychologicznych i interpretacji ilościowej danych testowych.)</p> <p>20. Brzeziński, J., Hornowska, E. (2000). Podstawowe metody badawcze – teoria i praktyka testowania. [w:] J. Strelau, Psychologia. Podręcznik akademicki. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (tom 1).</p> <p>21. Drwał, R., Ł. (1995). Adaptacja kwestionariuszy osobowości. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>22. Hornowska, E. (2001). Testy psychologiczne. Teoria i praktyka. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.</p> <p>23. Laičuiaková, P. & Tabačková, A. <i>Jako spracovať výskum</i>. Ružomberok: Verbum, 2010.</p> <p>24. Miovský, M. <i>Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu</i>. Praha: Grada, 2006.</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>22. Anastasi, A., Urbina, S. (1999). Testy psychologiczne. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>23. Ferguson, G.A.; Takane, Y. (1997). Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>24. Punch, K. F. (2008). <i>Úspěšný návrh výzkumu</i>. Praha: Portál</p> <p>25. Seitl, M. <i>Poznávání interpersonálních charakteristik osobnosti</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2012.</p>

Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna metody pomiaru właściwości psychicznych człowieka oraz kryteria oceny narzędzi	K_W07

	psychometrycznych.	K_W04
E2_W	Zna zasady konstruowania i adaptacji testów psychologicznych oraz określania ich parametrów psychometrycznych.	K_W07
E1_U	Potrafi przeprowadzić proces konstrukcji kwestionariusza i zweryfikować jego parametry psychometryczne.	K_U01 K_U02 K_U13
E2_U	Potrafi ocenić wartość metod diagnostycznych na podstawie ich parametrów psychometrycznych.	K_U13
E1_K	Ma świadomość jakie ograniczenia metodologiczne wiążą się ze stosowaniem metod ilościowych w psychologii.	K_K15

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W07 K_W04	C1	W1-W10 Ćw8-9	1-6			F				P	P
E2_W	K_W07	C1	W1-W10 Ćw8-9	1-6			F				P	P
E1_U	K_U01 K_U02 K_U13	C2	W2,W3,W4, W7,W9 Ćw1- Ćw15	1-6	F			P		P		

E2_U	K_U13	C1, C2	W1-W10, Ćw1- Ćw15	1-6	F							P	P
E1_K	K_K15	C1	W1-W10, Ćw10,Ćw 12	1-6	F								P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA OGÓLNA: PROCESY POZNAWCZE
Symbol	K7
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	8
Wymagania wstępne	Student rozumie podstawową terminologię psychologiczną.
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami, teoriami i metodami psychologii poznawczej.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z zasadniczymi prawidłowościami związanymi z ludzkim funkcjonowaniem poznawczym.</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności przeprowadzenia prostych badań w ramach tej dziedziny wiedzy.</p> <p>C4 Wykształcenie umiejętności zastosowania wiedzy z zakresu psychologii poznawczej do krytycznej analizy wyników badań i rozwiązywania problemów praktycznych, takich jak rozumienie zaburzeń uwagi czy konstruowanie przekazów medialnych.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Narodziny i rozwój psychologii poznawczej, jej przedmiot zainteresowania	
W2 Podstawowe problemy psychologii procesów poznawczych	
W3 Reprezentacje umysłowe – definicje, rodzaje, koncepcje	
W4 Świadomość – czym jest? Teorie nieświadomości	
W5 Uwaga – definicje, rodzaje, główne mechanizmy	
W6 Procesy spostrzegania	
W7 Pamięć i jej modele	
W8 Mechanizmy pamięci i procesy uczenia się	
W9 Operacje umysłowe i myślenie	
W10 Struktury wiedzy	
Ćw1 Wprowadzenie. Potoczne a naukowe rozumienie poznania	
Ćw2 Procesy automatyczne i kontrolowane	
Ćw3 Mechanizmy rządzące uwagą, możliwości ich kontrolowania.	
Ćw4 Czym jest język, jakie spełnia funkcje? Jego związki z myśleniem	
Ćw5 Uczenie się na co dzień. Pamięć autobiograficzna	
Ćw6 Podejmowanie decyzji – ile w nim umysłu, a ile afektu?	
Ćw7 Twórczość – teorie i praktyka.	
Ćw8 Inteligencja a wiedza, myślenie a rozumienie.	
Cw9 Metody badania sprawności poznawczej	
Cw10 Aplikacje wiedzy o procesach poznawczych w psychologii transportu	
Metoda	

Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja grupowa	
	3. Wykonywanie zadań w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Studia przypadków	
	6. Konsultacje	
	7. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Maruszewski, T. (2011). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i>. Gdańsk: GWP. 2. Nęcka E., Orzechowski J., Szymura B. (2006) <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 3. Sternberg R. J. (2001). <i>Psychologia poznawcza</i>. Warszawa: Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pinker, S. (2002). <i>Jak działa umysł</i>. Warszawa: Książka i Wiedza. 2. Nęcka E. (2001). <i>Psychologia twórczości</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. 3. Maruszewski T. (2005). <i>Pamięć autobiograficzna</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. 4. Plháková, A. <i>Učebnice obecné psychologie</i>. Praha: Academia, 2009. 5. Blatný, L. a kol. <i>Psychologie osobnosti</i>. Praha: Grada, 2010. 6. Goleman, D. <i>Emoční inteligence</i>. Praha: Metafora, 2011. 7. Krivohlavý, J. <i>Pozitivní psychologie</i>. Praha: Portál, 2015. 8. Plevová, I. <i>Kapitoly z obecné psychologie</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2006. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o historii psychologii poznawczej oraz roli koncepcji poznawczych w psychologii różnych indywidualnych.	K_W03 K_W06
E2_W	Ma usystematyzowaną wiedzę na temat procesów spostrzegania, pamięci i świadomości oraz teorii opisujących te zjawiska. Ma wiedzę na temat procesów integracji sensorycznej i ich praktycznych zastosowaniach.	K_W08
E1_U	Potrafi opisać zachowanie jednostki w kategoriach mechanizmów percepcji, pamięci i uwagi.	K_U07 K_U08
E2_U	Potrafi scharakteryzować funkcjonowanie poznawcze człowieka odwołując się do teorii i badań oraz ich praktycznych zastosowań.	K_U07 K_U08 K_U11

E1_K		Ma świadomość, że jednym z czynników determinujących zachowanie człowieka jest jego funkcjonowanie poznawcze, potrafi wykorzystać to w praktyce.				K_K11						
Tabela odniesień												
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W03 K_W06	C1	W1-W2, Ćw1	1-7			F				P	P
E2_W	K_W08	C2	W3-W10	1,2, 4-7			F				P	P
E1_U	K_U07 K_U08	C3,C4	Ćw2-10	1-7	F		F				P	P
E2_U	K_U07 K_U08 K_U11	C3,C4	Ćw2-10	2-7	F						P	P
E1_K	K_K11	C2,C4	W1-W10, Ćw1-10	1-7	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA OGÓLNA: EMOCJE I MOTYWACJE
Symbol	K8
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii</i> i <i>Historii myśli psychologicznej</i> , rozumie podstawową terminologię psychologiczną.
Przedmiot wprowadzający	<i>Wprowadzenie do psychologii, Historia myśli psychologicznej</i>
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami, pojęciami, teoriami i metodami psychologii emocji i motywacji, z uwzględnieniem ich aspektu historycznego.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z zasadniczymi prawidłowościami i trudnościami związanymi z ludzkim funkcjonowaniem emocjonalno-motywacyjnym.</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności analizy i rozumienia emocjonalno-motywacyjnych zjawisk i mechanizmów.</p> <p>C4 Wykształcenie umiejętności rozwiązywania problemów emocjonalno-motywacyjnych oraz optymalizowania emocjonalno-motywacyjnego funkcjonowania jednostek, grup i społeczeństw.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
<p>W1 Psychologiczne ujęcia problematyki emocji – od teorii klasycznych do poznawczych. Różnorodność definicji emocji i jak sobie z nią radzić. Lokalizacja problematyki emocji w całości psychologii. Analiza zakresów znaczeniowych pojęć afektywnych: pobudzenie, nastrój, afekt, sentyment, epizod emocjonalny.</p>	
<p>W2 Emocje – kategorie czy wymiary? Emocje pierwotne (podstawowe) i kryteria ich wyodrębniania. Problem powstawania emocji wtórnych (pochodnych) i jego rozwiązanie zaproponowane przez Roberta Plutchika. Emocje a uczucia.</p>	
<p>W3 Ewolucyjne podłoże emocji, ich adaptacyjność. Poznawczo-motywacyjno-relacyjna teoria emocji Richarda Lazarusa, znaczenie poznawczej oceny pierwotnej i wtórnej. Problematyczność pierwotności poznania wobec emocji. Inne niż ocena poznawcza psychologiczne mechanizmy wzbudzenia emocji.</p>	
<p>W4 Biologiczne mechanizmy wzbudzenia emocji. Teoria trzech systemów mózgowych McLeana: gadziego, paleossaczego i neossaczego. Mózgowa lokalizacja emocjonalnych procesów, znaczenie neuroprzekaźników, hormonów i neuromodulatorów.</p>	
<p>W5 Model Carolla Izarda: integracja biologicznych i psychologicznych aspektów wzbudzenia emocji. Typy przetwarzania informacji – komórkowy, organizmiczny, biopsychiczny, poznawczy – i związane z nimi systemy wzbudzenia emocji: neuronalny, sensomotoryczny, motywacyjny i poznawczy. Współzależność emocji i poznania.</p>	
<p>W6 Rozwój emocjonalny jako „kamień węgielny” rozwoju osobowości według Carolla Izarda. Rozwój neuronalno-oceniającego, ekspresyjnego i przeżyciowego składnika emocji.</p>	

W7 Kontrola emocjonalna: definicja, możliwości i ograniczenia. Świadomość i nieświadomość emocjonalnych procesów, automatyczna versus podmiotowa regulacja nastroju i emocji. Teoria markerów somatycznych Antoniego Damasio: emocje jako konieczne podstawy racjonalności. Rozwój kontroli emocjonalnej w ujęciu Carolyn Saarni.

W8 Zaburzenia emocjonalne: patologia kontroli emocjonalnej, aleksytymia i osobowość chwiejna emocjonalnie typu impulsywnego i borderline. Inteligencja emocjonalna: definicja, wymiary, funkcje.

W9 Motywacja – znaczenie pojęcia, zestaw zasadniczych problemów, podstawowe ujęcia: ewolucyjne, psychodynamiczne, behawiorystyczne, humanistyczne, poznawcze i topologiczne.

W10 Emocjonalne mechanizmy motywacyjne. Pobudzenie emocjonalne jako regulator efektywności działania. Emocje jako generatory programów działania. Teliczne i parateliczne stany metamotywacyjne, doświadczenie przepływu. Motywacyjne znaczenie informacyjnej funkcji stanów emocjonalnych.

W11 Poznawcze mechanizmy motywacyjne: ciekawość, oczekiwania, aspiracje i fantazje, niezgodność poznawcza.

W12 Motywacja w przebiegu działania: uruchomienia działania, jego podtrzymywanie i wytrwałość, zaniechanie działania lub jego kończenie.

W13 Typowo ludzkie mechanizmy motywacyjne. Motywacja zewnętrzna i wewnętrzna, czynniki nasilające ją i osłabiające. Motywacja osiągnięć: charakterystyka, teorie, uwarunkowania kulturowo-społeczne. Motywacje związane z Ja, samorealizacji i samorozwoju.

W14 Społeczne procesy motywacyjne: motywacje autoprezentacyjne, motywacje manipulatorów i manipulowanych, motywacje afiliacji i zażyłości.

W15 Zastosowanie wiedzy o motywacji w praktyce: wychowawczej, edukacyjnej, organizacyjnej. Problematyka podmiotowości, sprawstwa i wolnej woli.

Ćw1 Znaczenie emocji w ludzkim życiu, funkcjonalność zasadniczych emocji.

Ćw2 Ekspresja emocji: znaczenie twarzy, pantomimiki, wokalizacji i werbalizacji. Biologiczne i kulturowo-społeczne uwarunkowania emocjonalnej ekspresji. Emocje spontaniczne i udawane. Kłamstwo i możliwości jego wykrywania.

Ćw3 Niepokój, strach, lęk, nieśmiałość, gniew, wstręt, zazdrość, żal, smutek.

Ćw4 Poczucie wstydu, winy, krzywdy i dumy.

Ćw5 Empatia, współczucie, wdzięczność, miłość, szczęście.

Ćw6 Stres i wypalenie zawodowe. Typowe dla naszej kultury problemy emocjonalne i motywacyjne.

Ćw7. Możliwości rozwijania samokontroli emocjonalnej i motywacyjnej – treningi antystresowe, kreatywności.

Metoda	
Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja grupowa
	3. Wykonywanie zadań w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Studia przypadków
	6. Konsultacje
	7. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	4. Ekman P., Davidson R. J. (1998). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i> . Gdańsk: GWP.
	5. Lewis M, Haviland-Jones J. M. (red.) (2005). <i>Psychologia emocji</i> . Gdańsk: GWP.
	6. Oatley K., Jenkins J. M. (2003). <i>Zrozumieć emocje</i> . Warszawa: PWN.
	7. Goleman, D. <i>Emoční inteligence</i> . Praha: Metafora, 2011.
8. Plháková, A. <i>Učebnice obecné psychologie</i> . Praha: Academia, 2009.	

	<p>9. Švancara, J. <i>Emoce, motivace, volní procesy</i>. Brno: Psychologický ústav FFMU, 2003.</p> <p>10. Nakonečný, M. <i>Encyklopedie obecné psychologie</i>. Praha: Academia, 1997.</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>9. Damasio, A.R. (1999). <i>Błąd Kartezjusza. Emocje, rozum i ludzki mózg</i>. Poznań: Dom Wydawniczy Rebis.</p> <p>10. Goleman D. (2007). <i>Inteligencja emocjonalna</i>. Poznań: Media Rodzina.</p> <p>11. Ekman, P. (1997). <i>Kłamstwo o jego wykrywanie w biznesie, polityce, małżeństwie</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>12. Plevová, I. <i>Kapitoly z obecné psychologie</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2006.</p>
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna teorie opisujące emocje i motywację oraz ich związek z zachowaniem, procesami poznawczymi, budową i funkcjami układu nerwowego.	K_W16, K_W13, K_W08
E2_W	Ma wiedzę o zjawiskach związanych ze wzbudzeniem, ekspresją i kontrolą emocji	K_W16
E1_U	Potrafi scharakteryzować zachowanie jednostki w kategoriach emocji i motywacji, stosując wybraną teorię i właściwą dla niej terminologię.	K_U16, K_U09
E2_U	Potrafi scharakteryzować wybrane aspekty funkcjonowania emocjonalnego człowieka, odwołując się do badań i praktycznych zastosowań teorii.	K_U11, K_U08
E1_K	Docenia znaczenie emocji i stanów motywacyjnych człowieka jako czynników wpływających na zachowanie, efektywność działania i przetwarzanie informacji.	K_K11

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W16, K_W13, K_W08	C1,C2	W1-W6,W9	1,3-7	F	F						P
E2_W	K_W16	C1,C2	W7,W8,W10-W15	1,3-7	F	F						P
E1_U	K_U16, K_U09	C3,C4	W11-W15, Ćw1-7	1-7	F		F					P
E2_U	K_U11, K_U08	C3,C4	W19-W15, Ćw1-7	1-7	F		F					P
E1_K	K_K11	C1,C2, C3,C4	W1-W15, Ćw1-7	1-7	F		F					P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA OGÓLNA: OSOBOWOŚĆ
Symbol	K9
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii i Historii myśli psychologicznej</i> , rozumie podstawową terminologię psychologiczną
Przedmiot wprowadzający	<i>Wprowadzenie do psychologii, Historia myśli psychologicznej</i>
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z zasadniczymi problemami i teoretycznymi orientacjami psychologii osobowości, z uwzględnieniem ich historycznego i aktualnego znaczenia.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z pojęciami, teoriami i metodami psychologii osobowości jako podstawowymi i bardzo użytecznymi narzędziami wszelkiej praktyki psychologicznej.</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności krytycznej oceny i elastycznego wykorzystywania psychologicznych teorii.</p> <p>C4 Wykształcenie umiejętności analizy przypadków przy użyciu konkretnych teorii osobowości.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Czym jest osobowość? Historia badań osobowości: różnicowanie teoretyczne i metodologiczne.
W2	Zasadnicze problemy psychologii osobowości: czym/kim jest człowiek?, spór natura-wychowanie, spór osoba-sytuacja, problem psychofizyczny.
W3	Psychoanaliza Zygmunta Freuda: determinizm, struktura i rozwój osobowości, znaczenie lęku i mechanizmów obronnych.
W4	Psychologia analityczna Carla Gustava Junga: struktura i dynamika osobowości, proces indywidualizacji, typy psychiczne.
W5	Psychologia indywidualna Alfreda Adlera i neopsychoanalityczne teorie Karen Horney, Ericha Fromma i Erika Eriksona.
W6	Uczeniowe ujęcie osobowości: postulaty Johna Watsona, teoria bodźca-reakcji Clarka Hulla, teoria wzmocnienia Johna Dollarda i Neale'a Millera.
W7	Osobowość jako zespół cech: psychologia jednostki Gordona W. Allporta, czynnikowo-analityczne ujęcie Raymonda B. Cattella, trójczynnikowa teoria Hansa J. Eysencka, Pięcioczynnikowy Model Osobowości.
W8	Humanistyczne ujęcie osobowości Abrahama Maslowa i fenomenologiczne Carla Rogersa.
W9	Osobowość w perspektywie egzystencjalnej: propozycje Victora E. Frankla i Ronalda D. Lainga.

W10 Konstruktywistyczne ujęcie osobowości George'a Kelly'ego. George Kelly, Kurt Lewin, Jerome Bruner i Julian Rotter: prekursorzy poznawczego ujęcia osobowości.

W11 Osobowość w ujęciu poznawczym: funkcje, podstawowe składniki. Znaczenie obrazu siebie i samooceny. Procesy kontroli i samoregulacji.

W12 Społeczno-poznawcze ujęcie osobowości Alberta Bandury i Waltera Mischela.

W13 Biologiczne ujęcie osobowości: genetyka zachowania i psychologia ewolucyjna.

W14 „Cudze chwalicie, swego nie znacie”: polskie teorie osobowości – propozycje Antoniego Kępińskiego, Kazimierza Dąbrowskiego, Wiesława Łukaszewskiego, Kazimierza Obuchowskiego, Tadeusza Mądrzyckiego i Józefa Kozielskiego.

W15 Osobowość „z lotu ptaka”: integrujące ujęcia Josepha Nuttina, Dana P. McAdamsa i Kena Wilbera.

Ćw1 Czym są: osoba, osobowość, Ja, tożsamość, podmiotowość? Co je dzieli, a co łączy? Jakie zachodzą między nimi relacje? W jaki sposób można je badać?

Ćw2 Czym teorie osobowości różnią się od innych psychologicznych teorii? Wymagania stawiane teoriom osobowości. Kryteria analizy osobowości i jej teorii.

Ćw3 Czy teorie osobowości są uniwersalne? Osobowość a kultura.

Ćw4 Jak wiele „ja” jest w Ja? - Ja i tożsamość jako formy doświadczania osobowości.

Ćw5 Nieświadomość: głęboka czy płytka? Ujęcie psychodynamiczne i poznawcze.

Ćw6 Opowiadanie własnej osobowości: ujęcie narracyjne.

Ćw7. Osobowość „zdrowa” i „chora”: czy ktokolwiek jest normalny?

Ćw8 Do czego teorie osobowości są potrzebne i przydatne? Możliwości ich wykorzystywania.

	Metoda
Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja grupowa
	3. Wykonywanie zadań w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Studia przypadków
	6. Przygotowanie pracy zaliczeniowej
	7. Konsultacje
	8. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 11. Oleś P. K. (2009). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Nowe wydanie.</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. 12. Pervin L. A. (2002). <i>Psychologia osobowości.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. 13. Hall C. S., Lindzey G., Campbell J. B. (2010). <i>Teorie osobowości. Wydanie nowe.</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 14. Błatný, L. a kol. <i>Psychologie osobnosti.</i> Praha: Grada, 2010. 15. Plháková, A. <i>Učebnice obecné psychologie.</i> Praha: Academia, 2009
	Literatura uzupełniająca 13. Pervin L. A., John O. P. (2002) <i>Osobowość: teoria i badania.</i>

	<p>Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.</p> <p>14. Gałdowa A. (red.). (1999). <i>Klasyczne i współczesne koncepcje osobowości</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.</p> <p>15. Gałdowa A. (red.). (1999). <i>Wybrane zagadnienia z psychologii osobowości</i>. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.</p> <p>16. Nakonečný, M. <i>Encyklopedie obecné psychologie</i>. Praha: Academia, 1997.</p> <p>17. Řičan, P. <i>Psychologie</i>. Praha: Portál, 2007</p> <p>18. Krivohlavý, J. <i>Pozitivní psychologie</i>. Praha: Portál, 2015.</p>
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna historyczne i współczesne teorie osobowości oraz różnice jakie występują między różnymi nurtami i teoriami.	K_W03 K_W05
E2_W	Ma wiedzę o tym, w jaki sposób rozwijają się cechy osobowości i jakie są ich biologiczne, społeczne, psychologiczne, poznawcze determinanty.	K_W09 K_W14
E1_U	Potrafi scharakteryzować różnorodność zachowań człowieka, odwołując się do wybranych teorii osobowości.	K_U07
E2_U	Potrafi przedstawić sposoby rozumienia osobowości przez psychologów w przeszłości i współcześnie oraz odnieść się do społecznego kontekstu powstawania teorii osobowości oraz aktualnego stanu wiedzy o człowieku.	K_U03 K_U11
E1_K	Docenia znaczenie osobowości człowieka jako czynnika wpływającego na całokształt funkcjonowania psychicznego i społecznego.	K_K11

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny

E1_W	K_W03 K_W05	C1,C2	W1-W2, Ćw1,2	1-8			F				P	P
E2_W	K_W09 K_W14	C1,C2	W3-W10	1,2, 4-8			F	F			P	P
E1_U	K_U07	C3,C4	Ćw1-8	1-8	F			F			P	P
E2_U	K_U03 K_U11	C3,C4	Ćw1-8	2-8	F			F			P	P
E1_K	K_K11	C2,C4	W1-W10, Ćw1-8	1-8	F			F			P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA OGÓLNA: RÓŻNICE INDYWIDUALNE
Symbol	K10
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii i Historii myśli psychologicznej</i> , rozumie podstawową terminologię psychologiczną
Przedmiot wprowadzający	<i>Wprowadzenie do psychologii, Historia myśli psychologicznej</i>
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z zasadniczymi problemami, pojęciami i teoriami psychologii różnic indywidualnych, z uwzględnieniem aspektu historycznego i wkładu polskich badaczy.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z problematyką temperamentu, czynnikowych koncepcji osobowości, inteligencji i stylów poznawczych.</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności podstawowej diagnozy różnic indywidualnych, przydatnej w nauce przedmiotów takich jak diagnoza psychologiczna.</p> <p>C4 Wykształcenie umiejętności integrowania wiedzy z różnych dziedzin psychologii, m. in. psychologii osobowości, procesów poznawczych, biologicznych podstaw zachowania.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Psychologii różnic indywidualnych: wprowadzenie. Podstawowe pojęcia: stałość, zmienność, cecha, dyspozycjonizm, sytuacjonizm, interakcjonizm.
W2	Zasadnicze kontrowersje psychologii różnic indywidualnych: natura czy kultura, kwestia przewidywalności zachowań. Podstawowe zagadnienia badawcze: temperament, inteligencja, style poznawcze, łączące je relacje.
W3	Pojęcie cechy: status logiczny i ontologiczny, stałość vs zmienność cech, międzykulturowa uniwersalność, sposoby wyodrębniania, krytyka i obrona pojęcia.
W4	Pojęcie cechy: uwarunkowania biologiczne i społeczne. Podstawy genetyki zachowania, pojęcie wariacji fenotypowej i genotypowej, dane empiryczne dotyczące uwarunkowania różnic indywidualnych.
W5	Zasadnicze koncepcje cech: Allport – założenia jego teorii, podział cech, autonomia funkcjonalna, krytyka; Cattell – sposoby wyodrębniania cech, podział, krytyka; Eysenck – źródła, podział, znaczenie teorii, krytyka.
W6	Wielka Piątka – hipoteza leksykalna, rozumienie cech, funkcje regulacyjne, uniwersalność międzykulturowa, krytyka.
W7	Regulacyjna Teoria Temperamentu – inspiracje, rozumienie temperamentu, mechanizmy psychologiczne i fizjologiczne.

W8 Regulacyjna Teoria Temperamentu – temperament a działanie, temperament a osobowość, temperament a radzenie sobie ze stresem, pomiar cech temperamentu, ocena teorii.	
W9 Temperament – ujęcia amerykańskie: Thomas i Chess, Buss i Plomin, Mary Rothbart, założenia, punkty wspólne i różnice, krytyczna ocena.	
W10 Inne współczesne koncepcje temperamentu: Gray – reinterpretacja podejścia Eysencka, znaczenie koncepcji, krytyka; Zuckerman – podejście jednoczynnikowe, funkcje regulacyjne, pomiar, ocena; Rusalov – założenia, ocena.	
W11 Inteligencja i jej rozumienie, strukturalne koncepcje inteligencji, koncepcje czynników hierarchicznych i równorzędnych.	
W12 Współczesne podejście do rozumienia inteligencji – nurt poznawczy, koncepcja Sternberga, jej znaczenie we współczesnej psychologii.	
W13 Inteligencja emocjonalna – sposoby rozumienia, kontrowersje, sposoby pomiaru, ocena.	
W14 Różnice indywidualne a zdrowie: typy relacji różnice indywidualne – zdrowie, wzór zachowania A a temperament, optymizm, odporność.	
W15 Style poznawcze – zależność-niezależność od pola, abstrakcyjność-konkretność, refleksyjność-impulsywność, szerokość kategoryzacji, ocena koncepcji.	
Ćw1 Źródła różnic indywidualnych, problem „geny czy środowisko”, pojęcie typu, cechy i wymiaru.	
Ćw2 Metodologia badania różnic indywidualnych.	
Ćw3 Pojęcie temperamentu, koncepcje klasyczne, temperament a cechy osobowe.	
Ćw4 Współczesne koncepcje temperamentu dzieci, funkcjonalne znaczenie temperamentu.	
Ćw5 Współczesne koncepcje temperamentu człowieka dorosłego, teoria czynności Tomaszewskiego, Regulacyjna Teoria Temperamentu, diagnoza temperamentu FCZ-KT.	
Ćw6 Transakcyjny model temperamentu, nowe badania nad temperamentem.	
Ćw7 Temperament a osobowość (czynnikowe teorie temperamentu, kwestionariusz osobowości NEO-FFI).	
Ćw8 Temperament a działanie (związki temperamentu z siłą woli i działaniem).	
Ćw9 Pojęcie inteligencji, problem jej diagnozy.	
Ćw10 Koncepcja inteligencji Nęcki, jensenizm i eugenika, sztuczna inteligencja, rozwój inteligencji.	
Ćw11 Style poznawcze, związek stylów poznawczych z temperamentem, diagnoza stylów poznawczych.	
Ćw12 Złożoność poznawcza i jej diagnoza, psychologia temporalna, diagnoza typów umysłu.	
Ćw13 Inteligencja emocjonalna: kształtowanie się, struktura i pomiar, inteligencja społeczna.	
Ćw14 Płeć psychiczna: koncepcja Sandry Bem, androgyniczność, pomiar płci psychicznej.	
Ćw15 Psychologia różnic indywidualnych – podsumowanie, aspekty praktyczne.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja grupowa
	3. Wykonywanie zadań w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu

	5. Studia przypadków	
	6. Przygotowanie pracy zaliczeniowej	
	7. Konsultacje	
	8. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <p>16. Strelau J. (2006). <i>Psychologia różnic indywidualnych</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.</p> <p>17. Fajkowska-Stanik M., Klonowicz T. (2003). <i>Psychologia różnic indywidualnych. Wybrane zagadnienia</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.</p> <p>18. Matczak A. (1994). <i>Diagnoza intelektu</i>. Warszawa: PWN.</p> <p>19. Atkinsonová, R. L. a kol. <i>Psychologie</i>. Praha: Portál, 2003.</p> <p>20. Hunt, M. <i>Dějiny psychologie</i>. Praha: Portál, 2010.</p> <p>21. Kučera, D. <i>Moderní psychologie: Hlavní obory a témata současné vědy</i>. Praha: Grada, 2013.</p> <p>22. Říčan, P. <i>Psychologie</i>. Praha: Portál, 2007</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>19. Matczak A. (1982). <i>Style poznawcze</i>. Warszawa: PWN.</p> <p>20. Hornowski B. (1985). <i>Psychologia różnic indywidualnych</i>. Warszawa: WSiP.</p> <p>21. Seligman D. (1995). <i>O inteligencji prawie wszystko</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>22. Hill, G. <i>Moderní psychologie</i>. Praha: Portál, 2004.</p> <p>23. Plháková, A. <i>Učebnice obecné psychologie</i>. Praha: Academia, 2009</p> <p>24. Plevová, I. <i>Kapitoly z obecné psychologie</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2006.</p>	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna koncepcje teoretyczne dotyczące rozwoju różnic indywidualnych, zna koncepcje cech, stylów, temperamentu i inteligencji.	K_W06 K_W05
E2_W	Ma wiedzę o tym, na jakiej podstawie teoretycznej i w jaki sposób dokonuje się pomiaru różnic indywidualnych.	K_W06
E1_U	Potrafi przedstawić współczesny i historyczny sposób rozumienia pojęć z zakresu psychologii różnic indywidualnych, odwołując się do teorii oraz badań.	K_U03 K_U11
E2_U	Potrafi scharakteryzować różnorodność zachowań człowieka, odwołując się do dorobku psychologii różnic indywidualnych.	K_U07 K_U08

E1_K		Uznaje za wartościowe istnienie różnic między ludźmi, w szczególności w zakresie zdolności, inteligencji, temperamentu i stylów poznawczych.							K_K11 K_K15	
Tabela odniesień										
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)						
				Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy
E1_W	K_W06 K_W05	W1-W6, Ćw1-2	1,2, 4-8			F			F	P
E2_W	K_W06	W7-W`5, Ćw3-15	1,2, 4-			F			F	P
E1_U	K_U03 K_U11	W1-W6, Ćw1-2	1-8			F			F	P
E2_U	K_U07 K_U08	W7-W`5, Ćw3-15	1-8	F		F			F	P
E1_K	K_K11 K_K15	W1-W15, Ćw1-15	1-8	F		F			F	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA
Symbol	K 11
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	10
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii</i> i <i>Historii myśli psychologicznej</i> , rozumie podstawową terminologię psychologiczną.
Przedmiot wprowadzający	<i>Wprowadzenie do psychologii, Historia myśli psychologicznej</i>
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z zasadniczymi pojęciami, problemami, teoriami i metodami psychologii społecznej.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z podstawowymi prawidłowościami społecznego funkcjonowania ludzi i możliwościami ich wykorzystywania.</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności krytycznej analizy i rozumienia zjawisk społecznych.</p> <p>C4 Wykształcenie umiejętności przeprowadzania badań z zakresu psychologii społecznej.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Wprowadzenie do psychologii społecznej. Jej rys historyczny, definicje i zakres, podstawowe pojęcia.
W2	Metody badawcze psychologii społecznej.
W3	Człowiek – istota społeczna. Procesy socjalizacji, wpływ kultury.
W4	Poznanie społeczne – procesy, możliwości i ograniczenia.
W5	Spostrzeganie społeczne. Procesy atrybucji.
W6	Procesy grupowe. Facylitacja społeczna i próżniactwo. Podejmowanie decyzji w grupie. Konflikt i współpraca.
W7	Konformizm i posłuszeństwo.
W8	Agresja i altruizm – skąd się biorą, jak z nimi żyć?
W9	Postawy – mechanizmy nabywania i funkcje.
W10	Stereotypy i uprzedzenia – funkcje i możliwości zmiany.
W11	Atrakcyjność interpersonalna – reguły i funkcje.
W12	Autoprezentacja, czyli kierowanie własnym wizerunkiem.
W13	Wpływ społeczny, manipulacja, propaganda – definicje, mechanizmy.
W14	Przewodzenie i przywództwo.
W15	Psychologia społeczna w małych firmach i wielkich instytucjach.
Ćw1	Psychologia społeczna a reszta psychologii. Proces badawczy w psychologii społecznej
Ćw2	Komunikacja interpersonalna: podstawowe narzędzie zaspokajania ludzkich potrzeb i realizowania celów.
Ćw3	Rywalizacja a kooperacja. Rozwiązywanie problemów i podejmowanie decyzji w grupie.
Ćw4	Jak minimalizować negatywne wpływy społeczne i maksymalizować pozytywne?
Ćw5	Ja jako obiekt poznania społecznego. Znaczenie introspekcji, autoprezentacji, interakcji z innymi.

Ćw6 Psychologia społeczna a zdrowie i środowisko.		
Ćw7 Dialog społeczny: jak go budować?		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja grupowa	
	3. Wykonywanie zadań w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Studia przypadków	
	6. Przygotowanie projektu grupowego	
	7. Konsultacje	
	8. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	23. Aronson E., Wilson T. D., Akert R. M. (1997), <i>Psychologia społeczna. Serce i umysł</i> , Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.	
	24. Zimbardo P. (2008). <i>Efekt Lucyfera. Dlaczego dobrzy ludzie czynią zło?</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.	
	25. Rosenberg M. (2003). <i>Porozumienie bez przemocy. O języku serca</i> . Warszawa: Wydawnictwo Czarna Owca.	
	26. Hayesová, M. <i>Základy sociální psychologie</i> . Praha: Portál, 2011.	
	27. Hewstone, M. & Sroebe, W. <i>Sociální psychologie</i> . Praha: Portál, 2006.	
	28. Výrost, J., Slamněník, I. <i>Sociální psychologie</i> . Praha: Grada, 2008.	
	Literatura uzupełniająca	
	25. Aronson E. (2009), <i>Człowiek – istota społeczna</i> , Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.	
	26. Cialdini R. B. (2012). <i>Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka</i> . Gdańsk: GWP.	
27. Adler R. B., Rosenfeld L. B., Proctor II R. F. (2006). <i>Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się</i> . Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.		
28. Výrost, J., Slamněník, I. <i>Sociální psychologie</i> . Praha: Grada, 2008.		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o zjawiskach związanych ze społecznym funkcjonowaniem człowieka i struktur społecznych oraz badaniach i praktycznych aplikacjach dotyczących tej dziedziny.	K_W10 K_W19
E2_W	Zna teorie opisujące funkcjonowanie psychologiczne człowieka w kontekście społecznym.	K_W01 K_W16
E1_U	Potrafi opisywać zachowanie jednostek i grup, posługując się koncepcjami i terminami wypracowanymi w ramach psychologii społecznej.	K_U05 K_U11 K_U16
E2_U	Potrafi zaplanować działania mające na celu wywieranie wpływu społecznego i zmianę postaw.	K_U16
E1_K	Ma świadomość, że jako człowiek podlega takim samym mechanizmom społecznym i percepcyjnym jak inni ludzie i zachowuje szczególną ostrożność w wyrażaniu sądów. Unika stosowania stereotypów.	K_K03 K_K05 K_K12
E2_K	Uznaje znaczenie czynników sytuacyjnych jako determinant ludzkiego zachowania.	K_K11

E3_K		Docenia wkład psychologów społecznych i ich badań eksperymentalnych w dorobek psychologii i innych nauk społecznych.					K_K04					
Tabela odniesień												
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W10 K_W19	C1,C2	W1-W4	1,2,4,5,7,8			F					P
E2_W	K_W01 K_W16	C1,C2	W1-W15	1,2,4,5,7,8			F					P
E1_U	K_U05 K_U11 K_U16	C3,C4	W5-W15, Ćw1-7	1-8	F			P				
E2_U	K_U16	C3,C4	W4,W8-W15, Ćw1-7	1-8	F			P				
E1_K	K_K03 K_K05 K_K12	C1,C2, C3,C4	W1-W15, Ćw1-7	1-8	F			P				
E2_K	K_K11	C1,C2, C3,C4	W1-W15, Ćw1-7	1-8	F			P				

E3_K	K_K04	C1,C2, C3,C4	W1-W15, Ćw1-7	1-8	F			P				
-------------	-------	-----------------	------------------	-----	----------	--	--	---	--	--	--	--

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA ROZWOJU CZŁOWIEKA W CYKLU ŻYCIA
Symbol	K 12
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	10
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu psychologii ogólnej
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii rozwoju człowieka oraz przekazanie wiedzy z zakresu procesów rozwoju psychicznego człowieka w cyklu życia</p> <p>C2 Poznanie przez studentów zagadnień dotyczących normatywnego przebiegu rozwoju psychicznego człowieka w ciągu całego życia w ramach najważniejszych koncepcji teoretycznych</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności zastosowania uzyskanej wiedzy do stymulowania rozwoju i zapobiegania jego zaburzeniom</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	1. Przedmiot psychologii rozwoju: <ul style="list-style-type: none"> a. przedmiot badań i podstawowe pytania badawcze b. działy psychologii rozwoju
W2	Historia psychologii rozwoju: <ul style="list-style-type: none"> a. historyczne poglądy na dzieciństwo b. źródła powstawania wiedzy o rozwoju (Darwin, Preyer, Binet, Baldwin, Hall) i pierwsze szkoły myślenia o rozwoju - Watson, Freud, Gesell, Piaget
W3	Podstawowe problemy psychologicznych teorii rozwoju: <ul style="list-style-type: none"> a. pojęcie rozwoju i zmiany rozwojowej b. czynniki rozwoju c. mechanizmy rozwoju
W4	Teorie rozwoju poznawczego I <ul style="list-style-type: none"> a. teoria rozwoju intelektualnego wg Piageta (główne cechy teorii, charakterystyka stadiów rozwoju intelektualnego) b. charakterystyka stadiów rozwoju moralnego, języka myślenie, weryfikacja poglądów Piageta) c. teoria Wygotskiego (uwarunkowania rozwoju, sfera najbliższego rozwoju, rozwój społeczno-umysłowy, języka a myślenie)
W5	Teorie rozwoju poznawczego II <ul style="list-style-type: none"> a. teorie przetwarzania informacji - Bruner, Steinberg b. teoria rozwoju poznania Szumana. c. teorie rozwoju pojęć
W6	Psycholingwistyka rozwojowa <ul style="list-style-type: none"> a. teorie rozwoju języka (behawiorystyczne, mechanizmów wrodzonych, poznawcze)

b. specyfika rozwoju językowego dla języka polskiego w świetle badań Szuman, Kaczmarek, Smoczyńska, Kielar -Turska
W7 Teorie rozwoju oparte na mechanizmach uczenia się I a. prekursorzy - Pawłow, Watson b. teoria rozwoju Skinnera c. teoria społecznego uczenia się
W8 Teorie rozwoju oparte na mechanizmach uczenia się II a. rozwój mowy i rozwój umiejętności rozwiązywania problemów w ujęciu behawiorystycznym b. rola uczenia się w rozwoju w innych modelach rozwojowych
W9 Teorie rozwoju wywodzące się z psychoanalizy a. rozwój w klasycznej psychoanalizie - Freud i Horney, Jung. b. neopsychoanaliza a rozwój – przegląd wybranych teorii c. teoria przywiązania
W10 Teorie humanistyczne
W11 Koncepcja zadań rozwojowych (R. J. Havighurst, D. J. Levinson, U. Bronfenbrenner)
W12 Koncepcja zegara biologicznego i zegara społecznego w rozwoju człowieka
W13 Koncepcje periodyzacji biegu życia człowieka
W14 Psychologia prenatalna i perinatalna
W15 Rozwój w wieku niemowlęcym
W16 Rozwój w wieku poniemowlęcym
W17 Rozwój w okresie średniego dzieciństwa
W18 Rozwój w okresie późnego dzieciństwa
W19 Rozwój w okresie dorastania
W20 Rozwój w wieku młodzieńczym
W21 Rozwój w okresie wczesnej dorosłości
W22 Rozwój w okresie średniej dorosłości
W23 Rozwój w okresie późnej dorosłości
Ćw1 Przedmiot psychologii rozwoju a. tradycyjne i współczesne ujęcia psychicznego rozwoju człowieka b. główne naukowe źródła wiedzy o rozwoju człowieka
Ćw2 Historia psychologii rozwoju w Polsce - Baley, Szuman i szkoła krakowska - kontynuatorzy
Ćw3 Zagadnienie zmian rozwojowych: a. rodzaje zmian rozwojowych i ich główne cechy b. tempo i dynamika zmian (progres, regres, plateau, kryzys) c. charakter i kierunek zmian
Ćw4 Modele zmian rozwojowych
Ćw5 Metody badań w psychologii rozwoju I a. strategie badawcze: badania podłużne i poprzeczne, badania kohorty b. metody zbierania danych empirycznych (metody miękkie, metody częściowo standaryzowane i eksperymentalne, skale rozwojowe, testy psychologiczne)
Ćw6 Metody badań w psychologii rozwoju II a. badania rozwoju a diagnoza indywidualna b. specyfika badań na poszczególnych etapach rozwoju
Ćw7 Problemy etyczne badań nad rozwojem oraz ingerencją w rozwój człowieka
Ćw8 Specyfika badań nad rozwojem poznawczym: a. nowe teorie rozwoju reprezentacji poznawczych (metafora komputerowa) b. teorie rozwoju pojęć c. rozwój metapoznawczy i teorie umysłu
Ćw9 Znaczenie teorii rozwoju poznawczego i psycholingwistyki rozwojowej oraz ich zastosowanie
Ćw10 Znaczenie teorii behawiorystycznych i ich zastosowanie
Ćw11 Znaczenie teorii psychoanalitycznych i ich zastosowanie
Ćw12 Zastosowanie wiedzy z zakresu psychologii prenatalnej i perinatalnej
Ćw13 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w wieku niemowlęcym
Ćw 14 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w wieku poniemowlęcym
Ćw 15 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie średniego dzieciństwa
Ćw 16 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie późnego dzieciństwa
Ćw 17 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie dorastania
Ćw 18 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w wieku młodzieńczym

Ćw 19 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie wczesnej dorosłości		
Ćw 20 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie średniej dorosłości		
Ćw 21 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie późnej dorosłości		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<p>25. Trempała J. (red.) (2011). Psychologia rozwoju człowieka. Podręcznik akademicki. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>26. Bee H. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. Poznań : Zysk i S-ka.</p> <p>27. Vasta R. (2004). Psychologia dziecka. Warszawa : Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.</p> <p>28. Brzezińska A. (2007). Społeczna psychologia rozwoju. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe Scholar.</p> <p>29. Turner J.S., Helms D.B. (1999). Rozwój człowieka w ciągu życia. Warszawa WSiP.</p> <p>30. Vágnerová, M. <i>Vývojová psychologie I. Dětství a dospívání</i>. Praha: Karolinum, 2007.</p> <p>31. Vágnerová, M. <i>Vývojová psychologie II. Dospělost a stáří</i>. Praha: Karolinum, 2008.</p> <p>32. Langmeier, J., & Krejčířová, D. <i>Vývojová psychologie</i>. Praha: Grada, 2006.</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>26. Schaffer H.R. (2010). Psychologia rozwojowa. Podstawowe pojęcia. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.</p> <p>27. Piaget J., Inhelder, B. (1996). Psychologia dziecka. Wrocław: Siedmiogród.</p> <p>28. Wadsworth B. J. (1998). Teoria Piageta. Poznawczy i emocjonalny rozwój dziecka. Warszawa: WSiP.</p> <p>29. Oleś P.K. (2011). Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość – zmiana – integracja. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>30. Steuden S. (2011). Psychologia starzenia się i starości. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>31. Řičan, P. <i>Cesta životem. Vývojová psychologie</i>. Praha: Portál, 2006</p>	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz badania dotyczące rozwoju różnych sfer funkcjonowania człowieka.	K_W03 K_W09 K_W14
E2_W	Zna specyfikę faz rozwoju człowieka i ma wiedzę o	K_W08 K_W09

	kryzysach rozwojowych i metodach wspierania rozwoju na różnych etapach życia człowieka.	K_W13
E1_U	Potrafi scharakteryzować prawidłowy rozwój człowieka na różnych etapach życia i w odniesieniu do różnych sfer funkcjonowania, odnosząc się również do teorii i modeli psychologii rozwoju .	K_U15 K_U03 K_U08
E2_U	Potrafi zaproponować metody wsparcia rozwoju dzieci, młodzieży oraz osób dorosłych, adekwatnie do potrzeb jednostki.	K_U18 K_U09
E3_U	Potrafi nawiązać kontakt z dziećmi na różnych etapach rozwoju.	K_U19
E1_K	Docenia znaczenie działań wspierających rozwój osób na różnych etapach życia.	K_K04

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W03 K_W09 K_W14	C1	W1-W12, Ćw1-2	1-6			F					P
E2_W	K_W08 K_W09 K_W13	C1,C 2	W13- W23,Ćw3- 5	1-6			F					P
E1_U	K_U15 K_U03 K_U08	C1,C 2	W1-W23, Ćw4-21	1-6	F		F					P

E2_U	K_U18 K_U09	C1,C 2	W13-W23 Ćw4-21	1-6	F		F	P				
E3_U	K_U19	C1,C 2	W13-15 Ćw12-15	1-6	F		F	P				
E1_K	K_K04	C1,C 2	W1-W23 Ćw1-21	1-6	F		F	P				

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA KLINICZNA
Symbol	K13
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Opanowanie podstaw współczesnej wiedzy w zakresie psychologii klinicznej.</p> <p>C2 Poznanie niektórych obszarów zastosowań psychologii klinicznej.</p> <p>C3 zilustrowanie możliwości zastosowania teorii psychologicznych w praktycznym uprawianiu psychologii klinicznej.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Psychologia kliniczna a psychopatologia. Analiza porównawcza głównych systemów klasyfikacji zaburzeń psychicznych: ICD-10 i DSM-IV.	
W2 Użyteczność opisów klinicznych i wskazówek diagnostycznych używanych w klasyfikacjach w różnych obszarach działania psychologa klinicznego.	
W3 Pojęcie zaburzeń funkcjonalnych. Rodzaje według ICD-10: zaburzenia nerwicowe, zespoły behawioralne, dystymie, zaburzenia osobowości. Szczególna rola opisu procesów psychicznych w wyjaśnianiu genezy i mechanizmów tych zaburzeń.	
W4 Psychoterapia jako podstawowa forma leczenia zaburzeń funkcjonalnych. zaburzeń. Poczucie koherencji jako determinanta zdrowia (komponenty, źródła, wpływ na zdrowie).	
W5 Psychologia uzależnień. Wykorzystanie koncepcji Baumeistera, Heathertona i Tice dla wyjaśniania utraty kontroli i zdolności samoregulacji w genezie i przebiegu uzależnień. Utrata zdolności kontrolowania własnych zachowań.	
W6 Wzorce utraty samokontroli. Typy zaburzeń kontroli.	
W7 Psychologia zdrowia i choroby. Rola stresu w powstawaniu zaburzeń. Radzenie sobie ze stresem. Procesy poznawcze w stresie i radzenie sobie z nim – omówienie koncepcji Lazarusa.	
W8 Poznawcza adaptacja do choroby zagrażającej życiu – koncepcja Taylor.	
W9 Adaptacja oparta na złudzeniach.	
W10 Konieczność rozróżnienia adaptacyjnych i nieadaptacyjnych form radzenia sobie, w trakcie wykształcania i wzmacniania mechanizmów przystosowania i radzenia.	
W11 Psychopatologia wynikająca z czynników społecznych: Przemoc wobec dziecka. Sytuacja przemocy jako długotrwały powtarzający się uraz. Charakterystyka patologicznego środowiska przemocy.	
W12 Obraz kliniczny: złożony pourazowy zespół stresu. Patologia przystosowania dziecka jako reakcja na sytuację skrajnego stresu.	
W13 Psychologia kliniczna i emocji w wyjaśnianiu zjawiska traumy. Psychologiczne mechanizmy	

traumy.		
W14 Zakłócenia w kodowaniu i przetwarzaniu informacji dotyczącej traumy. Narracja i przepracowanie – uruchamianie mechanizmów radzenia sobie poprzez nadawanie sensu, przyspieszanie zrozumienia i integracji, wywoływanie efektu habituacji.		
W15 Konieczność uwzględnienia niezamierzonych skutków ubocznych procesu terapeutycznego w kontekście badań nad syndromem fałszywej pamięci.		
Ćw1 Zaburzenia nerwicowe – kryteria diagnostyczne i możliwości terapeutyczne		
Ćw2 Zaburzenia zachowania – kryteria diagnostyczne i możliwości terapeutyczne		
Ćw3 Zaburzenia osobowości – kryteria diagnostyczne i możliwości terapeutyczne		
Ćw4 Psychozy – kryteria diagnostyczne i możliwości terapeutyczne		
Ćw5 Przemoc, urazy psychiczne, uzależnienia		
Ćw6 Prawne aspekty leczenia zaburzeń psychicznych w Polsce		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sęk H. (2001). Wprowadzenie do psychologii klinicznej. 2. Sęk H. (red.) Psychologia zdrowia. 3. Baštecká B. a kol. <i>Klinická psychologie v praxi</i>. Praha: Portál, 2003. 4. Danzer, G. <i>Psychosomatika</i>. Praha: Portál, 2001. 5. Krivohlavý, J. <i>Psychologie zdraví</i>. Praha: Portál, 2001 	
	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Antonovsky A. (1997). Poczucie koherencji jako determinanta zdrowia (w:) I. Heszen-Niejodek, 2. Carson R., Butcher J., Mineka S. (2003). Psychologia zaburzeń., t. 1 i 2. 3. Lazarus R. (1986). Paradygmat stresu i radzenia sobie. Nowiny Psychologiczne. 4. Rosenhan D., Seligman M. (1994). Psychopatologia, t. 1 i 2. 5. Seligman M.E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L. (2003) Psychopatologia. Poznań, Zysk i S-ka 6. Taylor S. (1984). Przystosowanie do zagrażających wydarzeń. Nowiny Psychologiczne. 7. Zdankiewicz-Ścigała E., Maruszewski T. (1999). Kodowanie i przechowywanie zdarzeń traumatycznych (w:) Kolokwia Psychologiczne, 8. Capra, F. <i>Bod obratu</i>. Praha: DharmaGaia a Maťa, 2002. 9. Yalom, I. D. <i>Teorie a praxe skupinové psychoterapie</i>. Praha: Portál, 2007. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o biologicznych, społecznych i	K_W11

	psychologicznych mechanizmach powstawania zaburzeń psychicznych.	
E2_W	Ma wiedzę o teoretycznych podstawach leczenia zaburzeń psychicznych.	K_W12
E3_W	Ma wiedzę o zastosowaniach systemów klasyfikacji chorób w diagnozie.	K_W15
E1_U	Potrafi wyjaśnić biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe mechanizmy leżące u podłoża zaburzeń psychicznych	K_U07 K_U09 K_U17
E2_U	Potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych od stanu zdrowia na podstawie objawów i odnieść wyniki diagnozy do wybranego systemu klasyfikacji.	K_U17
E3_U	Potrafi zaproponować sposób leczenia różnych zaburzeń psychicznych.	K_U18
E1_K	Ma świadomość społecznego kontekstu chorób psychicznych i uznaje potrzebę ich leczenia za pomocą metod psychologicznych, społecznych i medycznych.	K_K01 K_K12 K_K14
E2_K	Ma świadomość ryzyka popełnienia błędu diagnostycznego oraz skutków ubocznych terapii.	K_K15

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W11	C1,C2,C3	W1-W15	1-6			F				P	P
E2_W	K_W12	C1,C2,C3	W4-W15	1-6			F				P	P

E3_W	K_W15	C1,C 2,C3	W1-W3	1-6			F				P	P
E1_U	K_U07 K_U09 K_U17	C2,C 3	Ćw1-6	1-6	F						P	P
E2_U	K_U17	C2,C 3	Ćw1-6	1-6	F						P	P
E3_U	K_U18	C2,C 3	Ćw1-6	1-6	F						P	P
E1_K	K_K01 K_K12 K_K14	C1,C 2,C3	W1-W15, Ćw1-6	1-6	F						P	P
E2_K	K_K15	C1,C 2,C3	W1-W15, Ćw1-6	1-6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	ANTROPOLOGIA KULTUROWA
Symbol	K14
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia kierunkowego
Liczba punktów ECTS	2
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Przyswojenie przez studenta podstawowych wiadomości z zakresu antropologii kulturowej</p> <p>C2 .Poznanie przez studenta antropologicznych źródeł współczesnych struktur i norm społecznych i kulturowych</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Centralne zagadnienia antropologii społeczno-kulturowej. Zakres, dziedziny, metody i podstawowe pojęcia antropologii. Praktyczny sens antropologii społeczno-kulturowej	
W2 Historia rozwoju gatunku. Etapy rozwoju hominidów. Paleolit, neolit.	
W3 Produkcja, dystrybucja i konsumpcja jako problemy badawcze antropologii	
W4. Rodzina, małżeństwo, pokrewieństwo jako kategorie symboliczne w antropologii.	
W5 Antropologiczna i kulturowe rozumienie płci	
W6 Wiek jako kategoria kulturowa. Rola rytuałów przejścia w kulturach.	
W7. Systemy symboliczne. Kultura i język a. uczenie się i tworzenie pojęć b. symbole i znaki c. struktura języka d. komunikacja niewerbalna	
W8 Religia i magia	
W9 Rytuały, mity, legendy, opowieści ludowe	
W10 Różnice kulturowe a zaburzenia psychiczne	

W11 Specyfika ruchów migracyjnych - wyzwania dla kultury dominującej		
W12 Antropologia ubóstwa		
W13. Globalizm, globalizacja, multikulturalizm		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu	
	<p>Literatura podstawowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Barnard Alan. 2006. ANTROPOLOGIA. Warszawa: PIW. 2. Hann Chris. 2008. ANTROPOLOGIA SPOŁECZNA. Kraków: WUJ. 3. Reichholf Josef H. 1992, ZAGADKA RODOWODU CZŁOWIEKA. NARODZINY CZŁOWIEKA W GRZE SIŁ Z PRZYRODĄ, Warszawa: PWN. 4. Davies, M., W. <i>Kulturní antropologie</i>. Praha: Portál, 2003 5. Burke, P. <i>Co je kulturní antropologie?</i> Praha: Dokořán, 2011. 6. Wolf, J. <i>Člověk a jeho svět</i>. Praha: Karolinum, 1999. 7. Wolf, J. <i>Antropologie pro každý den</i>. Praha: ARSCI, 2004 <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Marian Filipiak, Socjologia kultury. Zarys zagadnień, Lublin 2003 2. Marek Szopski, Komunikowanie międzykulturowe, Warszawa 2005 3. John Storey, Studia kulturowe i badania kultury popularnej. Teorie i metody, Kraków 2003 4. Ewa Krawczak, Antropologia kulturowa. Klasyczne kierunki, szkoły, orientacje, Lublin 2004 5. Marian Filipiak, Homo communicans. Wprowadzenie do teorii masowego komunikowania, Lublin 2004 6. Komárek, S. <i>Příroda a kultura</i>. Praha: Vesmír, 2000. 7. Soukup, V. <i>Přehled antropologických teorií kultury</i>. Praha: Portál, 2004. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna i rozumie terminologię z zakresu antropologii kultury	K_W02 K_W09
E2_W	Zna przemiany zachodzące we współczesnym świecie kulturowym oraz kontekst współczesnych studiów kulturowych: społeczeństwo postindustrialne, globalizacja, postmodernizm, feminizm	K_W02 K_W09
E1_U	Potrafi interpretować zjawiska charakterystyczne dla świata wielokulturowego w kontekście przemian społeczeństw tradycyjnych i nowoczesnych.	K_U05 K_U15 K_U16

E2_U			Posiada umiejętność analizowania i rozumienia zjawisk kulturowych w kategoriach antropologicznych z uwzględnieniem szerszego kontekstu strukturalnego i politycznego.							K_U05 K_U15 K_U16		
Tabela odniesień												
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W02 K_W09	C1,C 2	W1-W13	1,4, 5,6	F						P	P
E2_W	K_W02 K_W09	C1,C 2	W3-W13	1,4, 5,6	F						P	P
E1_U	K_U05 K_U15 K_U16	C1,C 2	W4-W7	1,4, 5,6	F						P	P
E2_U	K_U05 K_U15 K_U16	C1,C 2	W3-W7	1,4, 5,6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	ETYKA
Symbol	K15
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Przekazanie umiejętności określania podstawowych zasad etycznych funkcjonowania zawodowego psychologa. C2 Ukształtowanie prawidłowej zawodowej postawy etyczno-moralnej.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Wprowadzenie. Czym jest etyka? Formułowanie i uzasadnianie zdań etycznych. Problem obiektywności norm etycznych, imperatyw kategoriowy.	
W2 Społeczne i kulturowe uwarunkowania refleksji etycznej	
W3 Normy prawne i kodeksy etyczne	
W4 Standardy etyczne zawodu psychologa – kodeks etyki psychologa.	
W5. Zawód psychologa jako zawód zaufania publicznego. Środowisko psychologów jako środowisko profesjonalne. Relacja zawodowa psychologa wobec innych zawodów a normy etyczne.	
K1 Ogólne reguły postępowania moralnego. Specyfika zawodu psychologa.	
K2 Podstawowe reguły etyczne w kontakcie diagnostycznym.	
K3 Podstawowe reguły moralne w kontakcie terapeutycznym.	
K4 Podstawowe reguły moralne w orzecznictwie i opiniodawstwie na potrzeby instytucji i organów prawnych.	
K5 Etyka pracy z pacjentem (klientem) stawiającym opór w kontakcie.	
K6 Kłamstwo i oszustwo w kontakcie terapeutycznym i diagnostycznym.	
K7 Pacjent (klient) – przestępca.	
K8 Pacjent (klient) – ofiara przestępstwa.	
K9 Rzetelność badań naukowych w psychologii.	
K10 Relacje rodzinne i środowiskowe psychologów.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu

Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Cibor R., Marten Z., Stanik J.M.: Zawodowe i etyczne problemy opiniowania psychologicznego. W: Stanik J.M. (red.): Opiniodawcze i mediacyjne funkcje psychologa w sprawach rozwodowych i opiekuńczych. Katowice 1990, Wyd. UŚI. 2. Dobre obyczaje w nauce. Zbiór zasad i wytycznych. (1994). Warszawa 3. Kodeks etyczno-zawodowy psychologa. (1992). Warszawa 4. Problemy etyki. Wybór testów. (1993) Bydgoszcz 5. GLUCHMAN, V. Úvod do etiky. Prešov: LIM, 2000. 6. JANOTOVÁ, H. - SCHELLE, K. - SCHELLEOVÁ, I. Profesijná etika. Vyd. 1. Praha : Eurolex Bohemia, 2005. 	
	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brzeziński J., Siuta J. (red.): (1991) Społeczny kontekst badań psychologicznych i pedagogicznych. Poznań. 2. Ciosek M.: Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa 2001, Wyd. Prawnicze PWN. 3. ANZENBACHER, A. Úvod do etiky. Praha: Zvon 1994 4. JANKOVSKÝ, J. Etika pro pomáhající profese. Praha: Triton 2003. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Wie, że zasady regulujące etyczność funkcjonowania zawodowego psychologa zostały wywiedzione z ogólniejszych, traktowanych jako podstawowe, zasad etyki, zna podstawowe teorie etyczne.	K_W17
E2_W	Zna zasady etyczne obowiązujące psychologa jako praktyka i badacza oraz źródła formułujące te zasady. Zna relacje zachodzące między normami ogólnymi i normami szczegółowymi.	K_W17 K_W20
E3_W	Ma wiedzę o dylematach etycznych jakie mogą się wiązać z zawodem psychologa i zna sposoby rozwiązywania takich dylematów.	K_W18 K_W20
E1_U	Potrafi właściwie ocenić pod względem etycznym podejmowane przez siebie i innych działania oraz stosowane metody w obszarze praktyki psychologicznej i działalności naukowej, odwołując się również do źródeł określających zasady etyki oraz ogólnych teorii etyki.	K_U11 K_U14
E1_K	Podejmując praktykę psychologiczną lub pracę naukową stosuje się do zasad etyki zawodowej. Nie podejmuje działań skutkujących konfliktem interesów lub wykraczających poza własne kompetencje.	K_K01 K_K02 K_K03 K_K05 K_K10 K_K15
E2_K	Propaguje w swoim środowisku zawodowym, działalność zgodną z zasadami etycznymi. Swoim profesjonalnym postępowaniem działa na rzecz zwiększenia zaufania społeczeństwa do psychologicznych praktyk diagnostycznych, eksperckich i pomocowych.	K_K01 K_K06
Tabela odniesień		

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W17	C1	W1-3, K1-K5	1,2 4-6	F		P		F				
E2_W	K_W17 K_W20	C1	W4-5, K1-K5	1,2 4-6	F		P		F				
E3_W	K_W18 K_W20	C1	W1-5, K6-K10	1,2 4-6	F		P		F				
E1_U	K_U11 K_U14	C1, C2	K1-K10	1,2 4-6	F		P		F				
E1_K	K_K01 K_K02 K_K03 K_K05 K_K10 K_K15	C1, C2	K1-K10	1,2 4-6	F		P		F				
E2_K	K_K01 K_K06	C1, C2	K1-K10	1,2 4-6	F		P		F				

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	FILOZOFIA
Symbol	O1
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu filozofii na poziomie szkoły średniej.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z klasycznymi i historycznymi koncepcjami i nurtami filozoficznymi</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami filozoficznymi i znaczeniem dla współczesnej nauki i życia społecznego</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
<p>W1 Wprowadzenie do filozofii. Podstawy refleksji filozoficznej. Zakres refleksji filozoficznej i podstawy naukowego poznania. Specyfika poznania naukowego i klasyfikacja nauk.</p>	
<p>W2 Filozoficzne podstawy nauki. Proces uczenia się a proces samodzielnego poznawania. Kontrowersje i dyskusje filozoficzne. Znaczenie krytyki i dyskusji w rozwoju nauki.</p>	
<p>W3 Wprowadzenie do filozofii starożytnej. Początki filozofii, jej zakres i podział. Znaczenie filozofii w starożytnej Grecji. Platon. Arystoteles. Zagadnienia metafizyczne w filozofii greckiej. Poglądy antropologiczne filozofów starożytnych. Dziedzictwo filozofii starożytnej.</p>	
<p>W4 Zagadnienia i spory filozofii średniowiecznej. Wpływ chrześcijaństwa na filozofię. Poglądy św. Augustyna. Różnice między św. Augustynem i św. Tomaszem. Św. Tomasz z Akwinu. Relacje między filozofią a teologia. Zagadnienia metafizyczne u św. Tomasza. Traktat o człowieku. Poglądy filozoficzne Ockhama.</p>	
<p>W5 Zagadnienia i spory filozofii nowożytnej. Przełom kartezjański. Krytyka racjonalizmu. Pascal. Hobbes i Locke. Nurty i znaczenie filozofii nowożytnej.</p>	
<p>W6 Znaczenie przełomu oświeceniowego dla dziejów myśli europejskiej. Kwestia poznania. Kant. Znaczenie filozofii Kanta dla myśli europejskiej. Hegel. Heglowska filozofia dziejów i jej spadkobiercy. Znaczenie przełomu oświeceniowego.</p>	
<p>W7 Przesłanki i charakterystyka głównych nurtów filozofii współczesnej. Metoda fenomenologiczna. Filozofia podmiotu. Egzystencjalizm. Filozofia analityczna. Scjentyzm. Pozytywizm. Utylitaryzm i pragmatyzm amerykański. Marksizm i jego nurty</p>	
<p>W8 Wybrane zagadnienia filozofii współczesnej. Filozofia dziejów i jej twórcy. Filozoficzna krytyka religii. Strukturalizm i jego wpływ na humanistykę. Filozoficzne podstawy socjologii.</p>	
<p>W9 Nurty etyki współczesnej. Główne stanowiska etyki społecznej. Spory z zakresu filozofii prawa.</p>	
<p>W10 Filozoficzne podstawy współczesnej debaty publicznej. Dyskusje na temat prawdy. Poglądy postmodernistów i ich polemistów. Dyskusje na temat kary śmierci, aborcji i eutanazji. Dyskusje na temat wolności słowa i cenzury. Dyskusje na temat praw własności.</p>	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)

	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Copleston F., <i>Historia filozofii</i>, t. III-VII, Warszawa 1989-2001. 2. Gilson E., Langan T., Maurer A., <i>Historia filozofii współczesnej</i>, Warszawa 1979. 3. JASPERS, K. Úvod do filozofie. Praha: Oikoymenh, 1996. 4. FÜRST, M. Filozofie. Praha: Fortuna, 1994. 5. KUNZMANN, P. a kol. Encyklopedický atlas filozofie. Praha: Lidové noviny, 2001. 6. NOVOTNÝ, Z. Jak (se) učit filosofii. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 2004. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Hazard P., <i>Kryzys świadomości europejskiej</i>, Warszawa 1974. 2. Heinzmann R., <i>Filozofia średniowieczna</i>, Kęty 1999. 3. Reale G., <i>Historia filozofii starożytnej</i>, t. II-III, Warszawa 1993-1999. 4. Skarga B. (red.), <i>Przewodnik po literaturze filozoficznej XX wieku</i>, Warszawa 1994-2000. 5. Swieżawski S., <i>Dzieje europejskiej filozofii klasycznej</i>, Warszawa 2000. 6. HORYNA, B. a kol. <i>Filosofický slovník</i>. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 1998. 7. GAARDER, J. <i>Sofiin svět</i>. Praha: Albatros, 2006. <p>Významné spisy jednotlivých myslitelův (podľa odporúčania učiteľa).</p>	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna główne nurty filozoficzne oraz poglądy antropologiczne filozofów starożytnych, średniowiecznych, oświeceniowych i współczesnych i rozumie ich związki z psychologią.	K_W01 K_W02
E2_W	Zna i rozumie pojęcia filozoficzne oraz kontekst ich powstania.	K_W02

E3_W	Zna poglądy filozoficzne na naturę poznania naukowego. Rozumie kontrowersje związane z epistemologią.	K_W03
E4_W	Zna i rozumie filozoficzne podstawy systemów wartości i etyki społecznej.	K_W21
E1_U	Potrafi relacjonować i przedstawiać swoje poglądy z zastosowaniem adekwatnej terminologii filozoficznej.	K_U01
E2_U	Potrafi przedstawić filozoficzny kontekst pojęć i paradygmatów psychologicznych.	K_U03
E1_K	Podejmując dyskusję w ramach filozofii, potrafi zachować zasady tej dziedziny wiedzy oraz wykazać szacunek wobec innych osób.	K_K06
E2_K	Ma świadomość różnorodności i zmienności poglądów filozoficznych na naturę i zachowanie człowieka.	K_K11

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01 K_W02	C1	W1-W7	1,2 ,4- 6		F						P
E2_W	K_W02	C1	W1-W7	1,2 ,4-		F						P
E3_W	K_W03	C2	W6-W10	1,2 ,4-		F						P
E4_W	K_W21	C2	W6-W10	1,2 ,4-		F						P

E1_U	K_U01	C1,C 2	W1-W10	1,2 ,4-		F							P
E2_U	K_U03	C1,C 2	W1-W10	1,2 ,4-		F							P
E1_K	K_K06	C1, C2	W1-W10	1,2 ,4-	F								P
E2_K	K_K11	C1,C 2	W1-W10	1,2 ,4-	F								P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	LOGIKA
Symbol	O2
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu matematyki na poziomie szkoły średniej, rozumie i potrafi stosować podstawowe działania matematyczne.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Przyswojenie podstawowych wiadomości z: logiki formalnej, semiotyki logicznej jako ogólnej teorii znaków oraz metodologii logicznej. C2 Opanowanie umiejętności poprawnego wypowiedzania swych myśli, poprawnego rozumowania i poprawnego wnioskowania.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Podstawowe pojęcia logiki. Prawda i fałsz. Sądy i zdania w sensie logicznym. Sens i wartość logiczna zdania. Konteksty sytuacyjne zdań. Logiczna zasada niesprzeczności i logiczna zasada wyłączonego środka. Podstawowe stosunki logiczne. Zdania proste i złożone. Spójniki logiczne i ich charakterystyka prawdziwościowa. Zasada atomizmu logicznego. Metoda zero- jedynkowa. Klasyczna logika zdań. Pojęcie prawdy logicznej i wynikania logicznego. Tautologie klasycznej logiki zdań i ich zastosowanie w sztuce argumentacji.	
W2 Pojęcie wnioskowania. Wnioskowania dedukcyjne i warunki ich poprawności. Błędy formalne, błędy materialne oraz błędy ekwiwokacji. Dedukcja naturalna. Reguły inferencyjne. Pojęcie dowodu założeniowego i twierdzenia. Tworzenie dowodów założeniowych wprost i nie wprost. Reguły pierwotne i wtórne. Nazwy i ich desygnaty. Deskrypcje określone i nieokreślone. Klasyfikacja nazw. Zakresy nazw i stosunki międzyzakresowe. Tradycyjne sądy kategoryczne i warunki ich prawdziwości.	
W3 Logika tradycyjna. Negowanie sądów kategorycznych i terminów występujących w sądach kategorycznych. Prawa konwersji, obwersji i kontrapozycji. Kwadrat logiczny. Sylogizmy kategoryczne i badanie ich poprawności. Reguły poprawności sylogizmów kategorycznych i metody naprawy błędnych sylogizmów. Terminy złożone i wyznaczanie ich zakresów. Zbiory i działania na zbiorach. Sądy zawierające terminy złożone i warunki ich prawdziwości.	
W4 Algebra zbiorów jako przykład teorii aksjomatycznej. Aksjomaty algebry Boole'a. Przykłady twierzeń i dowodów. Pojęcie relacji dwu i więcej argumentowej. Własności relacji i typy relacji. Relacje porządkujące i relacje równoważnościowe. Klasy abstrakcji i podziały logiczne. Język pierwszego rzędu. Nazwy i zmienne indywidualne. Pojęcie predykatu i kwantyfikatora pierwszego rzędu. Identyczność.	

Parafrazy zdań potocznych w języku pierwszego rzędu.		
W5 Podstawowe prawa logiki I rzędu i ich zastosowanie w sztuce argumentacji. O definicjach. Definicje nominalne i definicje realne. Stylizacje definicji nominalnych. Rodzaje definicji nominalnych i warunki ich poprawności. Wybrane typy definicji realnych: definicje klasyczne, definicje przez abstrakcje i definicje indukcyjne. Błędy w definiowaniu. Elementy semiotyki. Triadyczna koncepcja znaku. Nośnik, przedmiot i znaczenie znaku. Klasyfikacja znaków. Sens i nominat. Wybrane teorie znaczenia.		
Ćw1 Metoda nieskrócona i skrócona sprawdzania tautologiczności wyrażeń KRZ		
Ćw2 Prawa kwadratu logicznego dla zdań warunkowych.		
Ćw3 Sylogizmy KRZ		
Ćw4 Prawa LT i oraz oparte na nich logiczne schematy wnioskowań		
Ćw5 Znaki i ich rodzaje, znaki i oznaki stanów rzeczy. Prawa KRK i oraz oparte na nich logiczne schematy wnioskowań.		
Ćw6 Podstawowe kategorie wyrażeń językowych (wyrażenia zdaniowe: zdania , zmienne zdaniowe, formy zdaniowe; kategorie nazw; stosunki między zakresami nazw).		
Ćw7 Definicje i ich rodzaje. Błędy w słownym formułowaniu myśli i ich źródła.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Borkowski L., Elementy logiki formalnej, Warszawa 1980. 2. Pelc J., Wstęp do semiotyki, Warszawa 1982. 3. Stanosz B., Wprowadzenie do logiki formalnej. Podręcznik dla humanistów. Warszawa 2000. 4. Antonín Sochor; Logika pro všechny ochotné myslet, KAROLINUM 2011, ISBN: 9788024619590 5. Peregrin Jaroslav; Logika a logiky ; Systém klasické výrokové logiky, jeho rozšíření a alternativy, Academia 2004 ISBN: 80-200-1187-0 	
	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Stanosz S., Ćwiczenia z logiki. Warszawa 2000. 2. Borkowski L. – Wprowadzenie do logiki i teorii mnogości . Warszawa 1989 3. Lubański M. – Logika Stanosz B. – Wprowadzenie do logiki formalnej. Warszawa 1994 4. Stanosz B. – Ćwiczenia z logiki. Warszawa 2000 5. Ziemiński Z. – Logika praktyczna. Warszawa 1986 6. Żarnecka-Białe E. – Mała logika. Warszawa 1996 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna pojęcia logiki, zasady logiki zdań oraz wnioskowania logicznego. Rozumie zastosowania	K_W04

	logiki w planowaniu i realizacji badań empirycznych.	
E1_U	Potrafi rozumować i wyprowadzać wnioski zgodnie z zasadami i zastosowaniem aparatu pojęciowego logiki. Potrafi dostrzegać paradoksy i nieścisłości logiczne.	K_U01
E1_K	Formułuje sądy zgodnie z zasadami logiki.	K_K06

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W04	C1	W1-W5	1,2,4,5,6	F		F				P	P
E1_U	K_U01	C2	Ćw1-7	1-6	F		F				P	P
E1_K	K_K06	C2	Ćw1-7	1-6	F		F				P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	BIOLOGICZNE PODSTAWY ZACHOWANIA
Symbol	O3
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	8
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu neuroanatomii, neurofizjologii, psychofizjologii i endokrynologii związanymi z zachowaniem się ludzi i zwierząt oraz przekazanie elementarnej wiedzy z zakresu biopsychologicznych mechanizmów zachowania</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z zasadami diagnostyki biomedycznej i wykształcenie prawidłowych nawyków pracy w laboratorium</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności wnioskowania przyrodniczego</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Definicje zachowania. Odruchy. Elementy łuku odruchowego.	
W2 Środowisko biologiczne organizmu. Istota procesów fizjologicznych.	
W3 Specjalizacja funkcji w organizmie. Kontrola czynności układów.	
W4 Tkanka nerwowa i glejowa. Specyfika budowy komórki nerwowej.	
W5 Pobudliwość i pobudzenie. Prawo „wszystko albo nic”. Geneza zjawisk bioelektrycznych.	
W6 Potencjał spoczynkowy. Ruch cząsteczek przez błonę komórkową.	
W7 Potencjał czynnościowy. Napięciозależne kanały jonowe.	
W8 Rozprzestrzenianie się informacji. Struktura i funkcja synaps.	
W9 Receptory. Przetwarzanie energii bodźca.	
W10 Organizacja i budowa układu nerwowego.	
W11 Autonomiczny układ nerwowy: antagonizm czynnościowy części współczulnej i przywspółczulnej. Stres i relaks.	
W12 Fizjologia układu ruchu.	
W13 Układ humoralny i jego wpływ na zachowanie.	
W14 Rytm biologiczne. Fizjologiczne mechanizmy snu.	
W15 Biologiczne podłoże pamięci i uczenia się.	
Ćw1 Podstawy życia. Budowa i czynności komórki.	
Ćw2 Główne zasady genetyki. Rozwiązywanie krzyżówek genetycznych .	
Ćw3 Fizjologia i krążenie płynów ustrojowych	
Ćw4 Fizjologia wymiany gazowej	
Ćw5 Fizjologia odżywiania, trawienia i wydalania	

Ćw6 Fizjologia rozrodu człowieka:	
Ćw7. Podstawy genetyczne chorób psychicznych:	
Ćw8 Uwarunkowania genetyczne chorób neurologicznych:	
Ćw9. Zdrowie i starzenie się. Waga ciała i otyłość, uzależnienia; stres i ryzyko chorób wieńcowych; problemy zdrowotne wieku starczego.	
Ćw10 Systemy sensoryczne: czucie somatyczne, wzrok i słuch.	
Ćw11 Odruchy człowieka.	
Ćw12 Budowa tkanki mięśnia sercowego. Automatyizm serca. Cechy charakterystyczne tkanki bodźcoprzewodzącej. Rozprzestrzenianie depolaryzacji w sercu. Tętno. Czynniki określające wartość ciśnienia tętniczego krwi.	
Ćw13 Symulacja komputerowa potencjałów czynnościowych.	
Ćw14 EEG człowieka.	
Ćw15 Rytmika funkcji życiowych. Rodzaje rytmów biologicznych.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Metody oceny pracy studenta	6. Przygotowanie do egzaminu
	1. Aktywny udział w dyskusji
	2. Aktywny udział w ćwiczeniach grupowych
	3. Pisemne kolokwium zaliczeniowe
Literatura podstawowa i uzupełniająca	4. Pisemny egzamin końcowy
	Literatura podstawowa
	33. Martin G.N. (2001). Neuropsychologia. Wydawnictwo Lekarskie PZWL.
	34. Sadowski B. (2001). Biologiczne podstawy zachowania. Wydawnictwo Naukowe PWN.
	35. Konturek S. (1998) Neurofizjologia. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
	36. Michajlik A., Ramotowski W. (2001) Anatomia i fizjologia człowieka. Wydawnictwo Lekarskie PZWL
	37. E. Kočárek, E. Biologie člověka, 2007, Praha: Scientia.
	38. Kopecký, M. a kol. Somatologie, 2012. UP Olomouc
	39. Trojan, S., Schrieber, M. Atlas biologie člověka, 2003, Praha: Scientia.
	40. Marešová, D., Rokyta, R., Turková, Z. Učebnice somatologie, 2009, 2014. Wolters Kluwer ČR.
	Literatura uzupełniająca
	32. Plomin R., DeFries J., McClearn G., McGuffin P. (2001). Genetyka zachowania. Wydawnictwo Naukowe PWN
	33. Traczyk W. (2002) Fizjologia człowieka w zarysie . Wydawnictwo Lekarskie PZWL.
	34. Wiener J. (1996). Medycyna behawioralna. Urban & Partner .Wydawnictwo Medyczne.
	35. Dylevský, I. Somatologie, 1990. Epava, Olomouc
	36. Krivánková, M., Hradová, M. Somatologie, 1990. Grada, Praha
	37. Krivánková, M., Hradová, M. Somatologie, pracovní sešit, 1990 Grada, Praha.
	38. Turková, Z. Somatologie, pracovní sešit, 2010. Klíč, Praha
	39. Kolektiv Somatologie, 630 praktických otázek a odpovědí, 1995. Olomouc.

Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna budowę komórek i tkanek oraz rozumie zachodzące w nich zjawiska biofizyczne.	K_W13
E2_W	Student zna i rozumie zasady genetyki oraz rolę uwarunkowań genetycznych w powstawaniu zaburzeń psychicznych.	K_W11 K_W14
E3_W	Student zna zasady funkcjonowania układu nerwowego i rozumie jego związki z układem oddechowym, trawiennym, wydalniczym, rozrodczym.	K_W13 K_W16
E4_W	Student zna i rozumie zasady funkcjonowania narządów zmysłów oraz mózgowy mechanizm percepcji.	K_W08
E1_U	Student potrafi zidentyfikować biologiczne podłoże zachowania człowieka.	K_U05 K_U08
E2_U	Student rozumie terminologię nauk przyrodniczych i potrafi samodzielnie pogłębiać wiedzę w zakresie nauk przyrodniczych, korzystając z literatury przedmiotu.	K_U08
E1_K	Student ma świadomość roli czynników biologicznych jako determinant zachowania	K_K11

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny

E1_W	K_W13	C1	W2-9, Ćw1, Ćw9, Ćw12	1-5	F							P	P
E2_W	K_W11 K_W14	C1	Ćw2, Ćw7, Ćw8	1-5	F	F							
E3_W	K_W13 K_W16	C1	W1, W3, W10-13, Ćw3-6, Ćw12	1-5	F	F						P	P
E4_W	K_W08	C1	W15, Ćw10-11, Ćw14,	1-5	F	F							
E1_U	K_U12	C2, C3	W1,11-15, Ćw9- 11,14,15	1-5	F	F						P	P
E2_U	K_U12 K_U15	C2, C3	W1-15, Ćw1-7, Ćw12-15	1-5	F	F						P	P
E1_K	K_K15	C1, C3	W1-2, W11-15, Ćw2-11 Ćw15	1-5	F	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	NEUROFIZJOLOGIA
Symbol	O 4
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Opanowanie wiedzy z biologii człowieka w zakresie szkoły średniej.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z anatomią i fizjologią człowieka ze szczególnym uwzględnieniem budowy i funkcji układu nerwowego. C2 Zrozumienie przez studentów związków między funkcjonowaniem układów fizjologicznych a przebiegiem procesów psychicznych oraz organizmu jako całości strukturalnej i funkcjonalnej
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Podstawy biologiczne: psychologia jako nauka o życiu i zachowaniu się; materialna istota życia.	
W2 Podstawowe cechy organizmów żywych.	
W3 Właściwości organizmów jako zróżnicowanych układów; koncepcja organizmiczna.	
W4 Zmienność jako przejaw i warunek życia.	
W5 Homeostaza; czynności animalne i wegetatywne.	
W6 Ogólna budowa i funkcje poszczególnych układów.	
W7 Neuroanatomia funkcjonalna: ogólne zasady budowy i funkcje elementów budujących układ nerwowy; części składowe i organizacja układu nerwowego; rdzeń kręgowy, pień mózgu, mózdzek, jądra podstawy, układ limbiczny, półkule mózgowie, układ piramidowy i pozapiramidowy, receptory i narządy zmysłów.	
W8 Fizjologiczne podstawy zachowania: fizjologia komórki nerwowej; organizacja czynność i ruchowych.	
W9 Organizacja czynności czuciowych, fizjologia układów nieswoistych, fizjologia podwzgórza, gruczołów wewnętrznego wydzielania i układu wegetatywnego.	
W10 Układ limbiczny - rola jako analizatora emotywnego, rola w mechanizmach czuwania, snu, pamięci i uczenia się; fizjologiczne mechanizmy motywacji, popędów i emocji; odruchy warunkowe; mowa.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu

Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 1. Gołąb B. (1990) Anatomia czynnościowa ośrodkowego układu nerwowego. W-wa. PWN 2. Králiček P. ; Úvod do speciální neurofyziologie; Galén, třetí, 2011 EAN 9788072626182
	Literatura uzupełniająca 1. Gołąb B., Traczyk W.Z. (1986) Anatomia i fizjologia człowieka. W-wa, PZWL 2. Sadowski B., Chmurzyński J.A. (1989) Biologiczne mechanizmy zachowania. W-wa. PWN 3. Michal Polák; Freudova neurofyziologie mysli; Hermes 2015 ISBN 978-80-7465-140-3

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna budowę układu nerwowego oraz relacje anatomiczne i funkcjonalne między różnymi jego elementami.	K_W13
E2_W	Zna i rozumie rolę struktur mózgowych w mechanizmie snu, pamięci i uczenia się.	K_W08
E3_W	Zna podstawowe właściwości organizmów żywych jako zróżnicowanych układów. Zna i rozumie koncepcję homeostazy.	K_W14
E1_U	Potrafi wyjaśnić istotę życia oraz biologiczne aspekty funkcjonowania człowieka.	K_U08
E2_U	Potrafi czytać ze zrozumieniem teksty naukowe z zakresu neurofizjologii.	K_U08

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny

E1_W	K_W13	C1	W1,W6-10	1,4 ,5, 6			F				P	P
E2_W	K_W08	C2	W2-W-7	1,4 ,5, 6			F				P	P
E3_W	K_W14	C2	W2-W5	1,4 ,5, 6			F				P	P
E1_U	K_U08	C1,C 2	W1-W10	1,4 ,5, 6			F				P	P
E2_U	K_U08	C1,C 2	W1-W10	1,4 ,5, 6			F				P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	JĘZYK ANGIELSKI – POZIOM A2
Symbol	O5
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Znajomość języka angielskiego na poziomie A1
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	C1 Wykształcenie umiejętności komunikacji w języku angielskim w mowie i na piśmie na poziomie A2
Program kształcenia	
Treść nauczania	
L1 Gramatyka: czas teraźniejszy prosty	
L2 Gramatyka: czas teraźniejszy ciągły	
L3 Gramatyka: zaimki względne	
L4 Gramatyka: czas przeszły prosty (czasowniki regularne i nieregularne)	
L5 Gramatyka: czas przeszły ciągły	
L6 Gramatyka: pytania ogólne w czasie teraźniejszym prostym i przeszłym prostym (w tym pytania o podmiot)	
L7 Gramatyka: czas przyszły prosty	
L8 Gramatyka: czas Present Perfect	
L9 Gramatyka: stopniowanie przymiotników (również formy nieregularne)	
L10 Gramatyka: liczba mnoga rzeczowników (reczowniki policzalne i niepoliczalne)	
L11 Gramatyka: przymiotniki i przysłówki	
L12 Gramatyka: użycie formy bezokolicznika	
L13 Gramatyka: czasowniki modalne (have to, must, should, might - formy twierdzące, przeczące i pytające)	

L14 Gramatyka: I okres warunkowy	
L15 Gramatyka: II okres warunkowy	
L16 Gramatyka: struktura "Used to"	
L17 Gramatyka: strona bierna (podstawy)	
L18 Gramatyka: I-szy okres warunkowy	
L19 Gramatyka: zdania czasowe	
L20 Gramatyka: liczebniki porządkowe	
L21 Słownictwo dotyczące rodziny	
L22 Słownictwo dotyczące części ciała	
L23 Słownictwo dotyczące cech ludzi (cechy zewnętrzne i charakteru)	
L24 Słownictwo dotyczące spędzania wolnego czasu	
L25 Słownictwo dotyczące liczebników porządkowych (w tym daty, określanie godzin urzędowania itp.)	
L26 Słownictwo dotyczące relacjonowania zdarzeń z przeszłości	
L27 Słownictwo dotyczące kierunków świata	
L28 Słownictwo dotyczące miast, znanych miejsc itp.(przymiotniki)	
L29 Słownictwo dotyczące napisania biografii	
L30 Słownictwo dotyczące zdrowia i zdrowego stylu życia	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Konwersacje
	3. Ćwiczenia indywidualne i grupowe (w tym ćwiczenia z technikami audio)
	4. Zadania domowe
	5. Analiza literatury przedmiotu
	6. Konsultacje
7. Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura obowiązkowa
	Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P., New English File, Pre-Intermediate,
	Student's book 2005, Oxford University Press
	2. Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P., New English File, Pre-Intermediate,
Workbook2005, Oxford University Press	
3. Kay, S.; Jones, V.; Kerr, P., Inside Out, Pre-Intermediate, Student's	

	<p>book2002, Macmillan</p> <p>4. Kay, S.; Jones, V.; Kerr, P., Inside Out, Pre-Intermediate, Workbook2002, Macmillan</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>1. Murphy, R., English Grammar in Use2005, Cambridge University Press</p> <p>2. Phillips, J. (red), Oxford Wordpower2008, Oxford University Press</p>
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_U	Ma znajomość języka angielskiego w mowie i w piśmie, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu A2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	K_U20

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
K1_U	K_U20	C1	L1-L30	1-7	F	P	P		F	F		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	JĘZYK ANGIELSKI – POZIOM B1
Symbol	O5
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Znajomość języka angielskiego na poziomie A2
Przedmiot wprowadzający	Język angielski – poziom A2
Cele przedmiotu	C1 Wykształcenie umiejętności komunikacji w języku angielskim w mowie i na piśmie na poziomie B1
Program kształcenia	
Treść nauczania	
L1 Słownictwo: opis wydarzeń	
L2 Słownictwo: zainteresowania i hobby	
L3 Słownictwo: sposoby spędzania wolnego czasu	
L4 Słownictwo: ubiór	
L5 Słownictwo: zwyczaje i wydarzenia historyczne	
L6 Słownictwo: zdrowie i problemy społeczne	
L7 Słownictwo: opis ludzi	
L8 Słownictwo: czynności i opisy zjawisk fizycznych	
L9 Gramatyka: powtórzenie czasów teraźniejszych	
L10 Gramatyka: czasowniki modalne (must, should, have to, ought to, had better)	
L11 Gramatyka: czasowniki z przyimkiem	
L12 Gramatyka: czas present perfect	
L13 Gramatyka: czas past perfect	
L14 Gramatyka: pytania ogólne z inwersją	

L15 Gramatyka: pytania szczegółowe		
L16 Gramatyka: zaimki dzierżawcze, przedimki		
L17 Gramatyka: stopniowanie przymiotników		
L18 Gramatyka: czasowniki występujące z bezokolicznikiem		
L19 Gramatyka: okresy warunkowe		
L20 Gramatyka: strona bierna, mowa zależna		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Konwersacje	
	3. Ćwiczenia indywidualne i grupowe (w tym ćwiczenia z technikami audio)	
	4. Zadania domowe	
	5. Analiza literatury przedmiotu	
	6. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa:	
	1. Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P, New English File, Pre-Intermediate, Student's book2005, Oxford University Press	
	2. Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P, New English File, Pre-Intermediate, Workbook2005, Oxford University Press	
	3. Glendinning, E.; Pohl A., Technology 2, Student's book2008, Oxford University Press	
	Literatura uzupełniająca:	
	1. Murphy, R., English Grammar in Use1993, Cambridge University Press	
	2. Phillips, J. (red), Oxford Wordpower2008, Oxford University Press	
3. Seidel, K.-H., Słownik techniczny angielsko-polski polsko-angielski 2009, REA		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego

K1_U	Ma znajomość języka angielskiego w mowie i w piśmie, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	K_U20
-------------	---	--------------

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
K1_U	K_U20	C1	L1-L20	1-7	F	P	P		F	F		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	JĘZYK ANGIELSKI – POZIOM B2
Symbol	O5
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Znajomość języka angielskiego na poziomie B1
Przedmiot wprowadzający	Język angielski – poziom B1
Cele przedmiotu	C1 Wykształcenie umiejętności komunikacji w języku angielskim w mowie i na piśmie na poziomie B2
Program kształcenia	
Treść nauczania	
L1 Słownictwo: styl życia	
L2 Słownictwo: edukacja i kultura	
L3 Słownictwo: nauka i wynalazki	
L4 Słownictwo: technologia	
L5 Słownictwo: zdrowie i szczęście	
L6 Słownictwo: pieniądze i ekonomia	
L7 Słownictwo: opis ludzi	
L8 Słownictwo: literatura i media	
L9 Gramatyka: powtórzenie czasów	
L10 Gramatyka: czasowniki modalne (must, should, have to, ought to, had better)	
L11 Gramatyka: czasowniki z przyimkiem	
L12 Gramatyka: czas present perfect	
L13 Gramatyka: czas past perfect	
L14 Gramatyka: pytania ogólne z inwersją	

L15 Gramatyka: pytania szczegółowe		
L16 Gramatyka: zaimki dzierżawcze, przedimki		
L17 Gramatyka: stopniowanie przymiotników		
L18 Gramatyka: czasowniki występujące z bezokolicznikiem		
L19 Gramatyka: okresy warunkowe		
L20 Gramatyka: strona bierna, mowa zależna		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Konwersacje	
	3. Ćwiczenia indywidualne i grupowe (w tym ćwiczenia z technikami audio)	
	4. Zadania domowe	
	5. Analiza literatury przedmiotu	
	6. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa: <ol style="list-style-type: none"> 1. Podręcznik podstawowy: New English File:Upper-intermediate Student's Book and Workbook , Clive Oxenden, Christina Latham-Koenig; 2. English Grammar in Use , Raymond Murphy; 3. Słownik jednojęzyczny: Oxford Wordpower Dictionary ; słownik angielsko-polski i polsko-angielski; 	
	Literatura uzupełniająca: <ol style="list-style-type: none"> 1. Murphy, R., English Grammar in Use1993, Cambridge University Press 2. Phillips, J. (red), Oxford Wordpower2008, Oxford University Press 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_U	Ma znajomość języka angielskiego w mowie i w piśmie, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	K_U20
Tabela odniesień		

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
K1_U	K_U20	C1	L1-L20	1-7	F	P	P		F	F		
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	JĘZYK ANGIELSKI W PSYCHOLOGII – POZIOM B2+
Symbol	O6
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Znajomość języka angielskiego na poziomie B2
Przedmiot wprowadzający	Język angielski – poziom B2
Cele przedmiotu	C1 Wykształcenie umiejętności komunikacji w języku angielskim, w tym znajomości specjalistycznego słownictwa psychologicznego, w mowie i na piśmie
Program kształcenia	
Treść nauczania	
L1 Słownictwo: psychologia rozwoju	
L2 Słownictwo: psychologia społeczna	
L3 Słownictwo: psychologia kliniczna	
L4 Słownictwo: psychiatria	
L5 Słownictwo: psychologia wychowawcza	
L6 Słownictwo: psychologia sądowa	
L7 Słownictwo: psychologia ogólna	
L8 Słownictwo w marketingu i biznesie	
L9 Organizacja prezentacji, przemówienia lub referatu w języku angielskim	
L10 Opis i przedstawianie wyników badań i eksperymentów języku angielskim -przedstawienie własnej opinii -- elementy perswazji	
L11 Argumentacja werbalna i wizualna	
L12 Uczestniczenie w debatach	
L13 Forma i stylistyka tekstów naukowych w języku angielskim	

L14 Język potoczny w komunikacji z klientami anglojęzycznymi

L15 Sporządzanie diagnozy w języku angielskim

Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Konwersacje
	3. Ćwiczenia indywidualne i grupowe (w tym ćwiczenia z technikami audio)
	4. Zadania domowe
	5. Analiza literatury przedmiotu
	6. Konsultacje
7. Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego	

Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa: 4. English Vocabulary in Use , Raymond Murphy; 5. Słownik jednojęzyczny: Oxford Wordpower Dictionary ; słownik angielsko-polski i polsko-angielski;
	Literatura uzupełniająca: 1. Murphy, R., English Grammar in Use 1993, Cambridge University Press 2. Phillips, J. (red), Oxford Wordpower2008, Oxford University Press

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_U	Ma znajomość języka angielskiego w mowie i w piśmie, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	K_U20

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
K1_U	K_U20	C1	L1-L15	1-7	F	P	P		F	F		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	INFORMATYKA
Symbol	O8
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę i umiejętności z zakresu informatyki na poziomie szkoły średniej.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Nabycie przez studenta wiedzy i umiejętności wykorzystania komputera w pracy biurowej i naukowej.</p> <p>C2 Nabycie przez studenta umiejętności obsługi sprzętu, podstawowego oprogramowania (systemy operacyjne, edytory tekstów, arkusze kalkulacyjne) i korzystania z Internetu.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Hardware. Budowa typowego komputera: jednostka centralna - płyta główna, procesor, pamięć operacyjna, magistrala, pamięć zewnętrzna (masowa) - dyski twarde, pamięć typu flash, płyty CD i DVD	
W2 Hardware. Urządzenia zewnętrzne (we/wy) - monitor, klawiatura, myszka, drukarka, łączenie poszczególnych elementów.	
W3 Krótki zarys historii rozwoju sprzętu komputerowego, rodzaje komputerów: superkomputery, mainframe, minikomputery, stacje robocze, komputery osobiste, laptopy, notebooki i palmtopy.	
W4 Kodowanie informacji: zapis dwójkowy, bity i bajty, kod ASCII, znaki specjalne, kodowanie grafiki i dźwięku, pliki i katalogi, typy plików i konwencje ich oznaczania.	
W5 Software (oprogramowanie): definicja software'u, znaczenie i rodzaje oprogramowania, jego pochodzenie, legalność użytkowania, podstawy pracy z software'em w środowisku znakowym i graficznym, systemy operacyjne jako oprogramowanie podstawowe.	
Ćw1 Środowisko graficzne Windows: okno, elementy okna, operacje na oknach, posługiwanie się klawiaturą i myszką, uruchamianie programów, korzystanie z kilku aplikacji w jednym czasie, przekazywanie danych między programami, drukowanie.	
Ćw2 Podstawy pracy w systemie Linux. wpisywanie poleceń (znak zgłoszenia, składnia, zatwierdzenie, komunikaty o błędach, praca z plikami i katalogami: kopiowanie, usuwanie, przenoszenie, przeglądanie, drukowanie)	
Ćw3 Zarządzanie plikami: podstawowe rodzaje operacji - poruszanie się po dysku, tworzenie, usuwanie katalogów, tworzenie plików, kopiowanie plików, kasowanie, wyszukiwanie plików,	

zarządzanie plikami przy pomocy programu narzędziowego typu Windows Commander, zarządzanie plikami w środowisku graficznym, okna dysków - ich zawartość, rodzaje ikon, operacje na plikach techniką drag and drop.	
Ćw4 Zabezpieczanie przechowywanych informacji: zagrożenia (utrata danych, awarie, wirusy), testowanie i diagnozowanie stanu dysku, zasady organizacji prawidłowego zabezpieczenia danych (kopie bezpieczeństwa, system archiwizacji), zabezpieczenia przeciwwirusowe, programy narzędziowe i antywirusowe.	
Ćw5 Lokalne sieci komputerowe: organizacja sieci, korzyści wynikające z zastosowania sieci komputerowej, dostęp do sieci i korzystanie ze wspólnych zasobów, system kont, haseł i praw użytkowników, wspólne zasoby: dyski, drukarki sieciowe.	
Ćw6 Internet: poczta elektroniczna, World Wide Web, korzystanie z przeglądarek sieciowych, dostęp do Internetu na uczelni.	
Ćw7 Podstawy edycji znakowej tekstów: wykorzystanie klawiatury: duże litery, znaki narodowe, klawisze, specjalne (space, Enter, Delete, Backspace, Home, End, PgUp, PgDn), formatowanie tekstu, przeszukiwanie i operacja podmiany w tekście, zapis i odtwarzanie tekstu dokumentu z pliku, przykłady najpopularniejszych edytorów znakowych.	
Ćw8 Podstawy edycji dokumentów – przegląd możliwości, dobór czcionki (krój, wielkość, atrybuty dodatkowe), formatowanie tekstu na stronie, operacje na bloku tekstu, sprawdzanie poprawności pisowni, praca z kilkoma dokumentami równocześnie.	
Ćw9 Podstawy edycji dokumentów: formatowanie strony i wydruk dokumentu, tworzenie tabel i sortowanie, przypisy i adnotacje, szablony, rozdziały i podrozdziały, spisy treści, odnośniki i zakładki.	
Ćw10 Podstawy korzystania z arkuszy kalkulacyjnych.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wróblewski P. (2015) ABC Komputera, wydanie 10. Gliwice: Helion 2. Wróblewski P. (2015) ABC systemu Windows 10. Gliwice: HelionRoubal, P. Počítače pro úplné začátečníky. Praha: Portál, 2002. 3. Valečko, Z. Řešení problémů s PC . Praha: Computer press, 2006 4. Magera I. Microsoft Excel 2010. Praha: Computer Press, 2011
	Literatura uzupełniająca
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Walkenbach J (2007).: Excel 2007 PL – Biblia. Gliwice: Helion 2. Kowalczyk G (2016). Word 2016 PL. Ćwiczenia praktyczne. Gliwice Helion 3. Sak, P., Mareš, J., Nová, H., Richter, V., Saková, K. Vzdělávání a život v komputerizovaném světě. Praha: Portál, 2007.

4. <http://rvp.cz/http://www.microsoft.com/cze/education/faculty/>

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna zasady ochrony własności intelektualnej w systemach informatycznych oraz rodzaje licencji związanych z elektronicznym udostępnianiem zasobów.	K_W18
E1_U	Potrafi korzystać z elektronicznych baz literatury naukowej, wyszukiwać informacje za pomocą wyszukiwarek internetowych.	K_U04
E2_U	Potrafi korzystać z edytorów tekstu, stosując zaawansowane metody formatowania.	K_U06
E1_K	Korzystając z zasobów sieci informatycznych, szanuje zasady ochrony własności intelektualnej.	K_K10

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W18	C1	W1-W5	1,2,4,5,6	F						P	P
E1_U	K_U04	C1, C2,	Ćw1 – Ćw10	1-6	F	P			F			
E2_U	K_U06	C1, C2,	Ćw1 – Ćw10	1-6	F				F			
E1_K	K_K10	C1	W5	1-6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	TRENINIG ADAPTACYJNY
Symbol	09
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	1
Wymagania wstępne	Brak
Przedmiot wprowadzający	Brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zwiększenie umiejętności współpracy w zespole i komunikacji u studentów.</p> <p>C2 Zwiększenie u studentów umiejętności autoprezentacji oraz świadomości tego w jaki sposób inni ludzie odbierają ich zachowanie.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
T1 Kształtowanie umiejętności komunikowania się i wzajemnego zrozumienia.	
T2 Nabywanie umiejętności empatii i współpracy w grupie.	
T3 Kształtowanie umiejętności budowania zaufania grupowego.	
T4 Kształtowanie zdolności do zwiększenia samoświadomości.	
T5 Nabycie umiejętności wglądu we własne ograniczenia i trudności w zakresie różnych relacji interpersonalnych.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie prezentacji zaliczeniowej
	Literatura podstawowa
	1. Brzeškiewicz Z.W.(b.r.w) Superumysł. Warszawa, Comes
	2. Gross, S. F. <i>Vztahová inteligence: schopnost a umění získat lidi</i> . Praha: Management Press, 2003.
	3. Covey, S. R. <i>7 návyků skutečně efektivních lidí</i> . Praha: Management Press, 2014.
4. Kolařík, M. <i>Interakční psychologický výcvik</i> . Praha: Grada, 2011.	
	Literatura uzupełniająca

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Coleman R., Barrie G. (1994) 525 rad jak być lepszym menedżerem. Warszawa, Kopia 2. Vopel K. (1999) Zabawy interakcyjne (t. 1-6). Kielce: Wydawnictwo Jedność. 3. Yalom, I. D. <i>Teorie a praxe skupinové psychoterapie</i>. Praha: Konfrontace, 2012. 4. Kožnar, J. <i>Skupinová dynamika</i>. Praha: Karolinum, 1992.
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_U	Potrafi publicznie prezentować swoje poglądy i stanowiska oraz prowadzić dyskusję.	K_U10
E2_U	Potrafi inicjować kontakt z innymi ludźmi oraz dostosować używany język do kontekstu sytuacyjnego i odbiorców.	K_U19
E1_K	W kontakcie z innymi studentami i pracownikami naukowymi, zachowuje się zgodnie z zasadami grzecznościowymi obowiązującymi w uczelni wyższej.	K_K02 K_K06
E2_K	Ma świadomość pierwszego wrażenia jakie budzi w innych osobach oraz swoich preferencji przy pierwszym kontakcie z innymi osobami. Wykazuje się otwartością wobec innych.	K_K05 K_K12
E3_K	Potrafi pełnić rolę członka zespołu i współpracować z innymi w realizacji zadań.	K_K07
E4_K	Potrafi określić swoje cele zawodowe w kontekście rynku pracy.	K_K09
E5_K	Wyraża gotowość do podejmowania działań na rzecz jednostek i społeczeństwa, samodzielnie i we współpracy z innymi.	K_K12 K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny

E1_U	K_U10	C1,C 2	T1-T5	1-5	F				P			
E2_U	K_U19	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			
E1_K	K_K02 K_K06	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			
E2_K	K_K05 K_K12	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			
E3_K	K_K07	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			
E4_K	K_K09	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			
E5_K	K_K12 K_K13	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	TECHNIKI STUDIOWANIA
Symbol	O10
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia -
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	1
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zdobyć przez studenta podstawowej wiedzy dotyczącej sposobu studiowania, czytania i rozumienia tekstów naukowych, planowania swojej edukacji.</p> <p>C2 Nabycie umiejętności poprawnej argumentacji własnego stanowiska i autoprezentacji.</p> <p>C3 Poznanie zasad pisania rozmaitych tekstów naukowych i sposobów poszukiwania potrzebnych publikacji i danych bibliograficznych..</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Praca naukowa w psychologii a praktyka psychologiczna. Wskazania do lektury tekstów naukowych: różnice pomiędzy tekstem naukowym a publicystycznym: terminy, typy dyskursu, kontekst.	
W2 Poszukiwanie informacji bibliograficznych i potrzebnych publikacji (Current Contents, baza PSYCHLIT i bazy bieżące- PSYCHARTICLES, PSYCHINFO oraz podobne, oficyny wydawnicze, księgarnie internetowe) i konstruowanie bibliografii. Zasady przygotowywania tekstów pisanych - rozprawek i sprawozdania z badań empirycznych.	
W3 Zasady przygotowywania tekstów pisanych – analiza „Wskazań dla autorów” w czasopismach polskich i obcych. Wskazania do opracowywania prezentacji plakatu i jej streszczenia (hand-out).	
W4 Zasady przygotowywania wypowiedzi ustnych: referaty i prezentacje w programie Power Point. Autoprezentacja – analiza informacji emitowanych przez siebie oraz informacji zwrotnych.	
W5 Cechy idealnego oratora – ćwiczenia praktyczne. Teoria i praktyka dyskusji, podstawowe zabiegi erytyczne.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja

	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie pracy zaliczeniowej	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Leary M.R. (1999). <i>Wywieranie wrażenia na innych: o sztuce autoprezentacji</i>. Przekład: A. Kacmajor, M. Kacmajor. Gdańsk:GWP. 2. Marciszewski W. (1977). <i>Metody analizy tekstu naukowego</i>. Warszawa: PWN. 3. Lajčiaková, P., Tabačková, K. <i>Ako spracovať výskum: manuál pre študentov psychológie</i>. Ružomberok: Verbum, 2010. 4. Punch, K. F. <i>Úspěšný návrh výzkumu</i>. Praha: Portál, 2008 5. Vilamová, Š. <i>Čerpáme finanční zdroje Evropské unie</i>. Praha: Grada, 2005. 	
	<p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nęcka, E. (2003). <i>Inteligencja. Geneza. Struktura. Funkcje</i>. Gdańsk: GWP. 2. Nęcka E., Stocki R. (1996) / lub nowsze/. <i>Jak pisać prace naukowe z psychologii?</i> Kraków: Universitas. 3. Rusinek, M, Załazińska A. (w druku). <i>Retoryka praktyczna czyli jak unikliwie słuchać i przekonująco mówić</i>. Kraków: Znak. 4. Schopenhauer A. (2000). <i>Erystyka, czyli sztuka prowadzenia sporów</i>. Warszawa: Alma Press. 5. Stróżewski W. (2002). <i>O wielkości</i>. Kraków: Znak. 6. Shaugnessy J., Zechmeister E., Zechmeister J.S. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. Gdańsk: GWP. 7. Průcha, J. <i>Andragogický výzkum</i>. Praha: Grada, 2014. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna różnice między tekstami publicystycznymi a naukowymi oraz zasady kompozycji tekstów naukowych i cytowania.	K_W18
E2_W	Ma podstawową wiedzę na temat sytuacji zawodowej absolwenta psychologii w Polsce	.K_W20
E1_U	Potrafi wyszukiwać informacje bibliograficzne w elektronicznych bazach tekstów naukowych	K_U04
E2_U	Potrafi przygotować krótki tekst naukowy zgodnie z zasadami edytorskimi.	K_U06
E3_U	Potrafi wygłosić referat lub odczyt zawierający przegląd poglądów różnych autorów oraz własnych.	K_U10 K_U19
E1_K	Stosuje się do zasad współpracy w społeczności akademickiej. Ma gotowość do pogłębiania swojej wiedzy z zakresu psychologii.	K_K02 K_K03
E2_K	W toku studiów wykazuje się samodzielnością. Respektuje zasady ochrony własności intelektualnej.	K_K10

Tabela odniesień												
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W18	C1, C3	W1-W5	1-6	F					P		
E2_W	.K_W20	C1	W1-W5	1-6	F					P		
E1_U	K_U04	C3	W1-W5	1-6	F					P		
E2_U	K_U06	C1, C3	W1	1-6	F					P		
E3_U	K_U10 K_U19	C1, C2,	W3,W4	2,3, 4,5	F					P		
E1_K	K_K02 K_K03	C1, C2	W3,W4	1-6	F					P		
E2_K	K_K10	C1, C2	W1-W5	1-6	F					P		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	SOCJOLOGIA
Symbol	O11
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawami pojęciami socjologii, struktur społecznymi, zróżnicowaniem społecznym i problematyką więzi społecznych.</p> <p>C2 Przekazanie wiedzy na temat mechanizmów kulturowych i społecznych zachodzących w społeczeństwie, procesami kontroli społecznej i socjalizacji.</p> <p>C3 Zapoznanie z rodzajami i funkcjami interakcji i komunikacji społecznej.</p> <p>C4 WYROBIENIE ZROZUMIENIA DLA INNYCH KULTUR – postaw opartych na relatywizmie kulturowym.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Definicja i rozwój socjologii. Struktury społeczne.	
W2 Pojęcie i elementy kultury, relatywizm kulturowy.	
W3 Podział i funkcjonowanie grup.	
W4 Proces socjalizacji.	
W5 Komunikacja jako proces.	
W6 Władza i zróżnicowanie społeczne.	
W7 Kontrola społeczna i konformizm.	
W8 Zaburzenia, dewiacje i sprzeciw społeczny.	
W9 Rodzina w ujęciu socjologicznym.	
W10 Kobieta w socjologii.	
Ćw1 Zjawiska zachodzące w małej grupie społecznej	
Ćw2 Interakcje i role społeczne.	
Ćw3 Rodzaje badań społecznych.	
Ćw4 Planowanie i przeprowadzanie badań opinii publicznej	
Ćw5 Zmiana a inżynieria społeczna – szanse i zagrożenia związane z planowaniem i wdrażaniem zmian.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje

6. Przygotowanie do egzaminu		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa:	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szacka B., Wprowadzenie do socjologii, Oficyna Naukowa, Warszawa 2008. 2. Giddens A., Socjologia, PWN, Warszawa 2006. 3. Sztompka P., Socjologia, Analiza społeczeństwa, Wydawnictwo Znak, Kraków 2007.. 4. Bauman, Z., May, T. Myslet sociologický :netradiční uvedení do sociologie. Praha: Sociologické nakladatelství, 2004. 5. Petrusek, M. Základy sociologie. Praha: Akademie veřejné správy 2009. 6. Osborne, R., Van Loon, B. Sociologie. Praha: Portál 2007. 7. Urban, L.: Sociologie trochu jinak. Praha: Grada, 2006 	
	Literatura uzupełniająca:	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sztompka P., Socjologia zmian społecznych, Znak, Kraków 2005 2. Mills C.W, Wyobrażenia socjologiczne, PWN, Warszawa 2007 3. Punch, K.F. Úspěšný návrh výzkumu. Praha: Portál, 2008 4. Reichel, J. Kapitoly systematické sociologie. Praha: UK, 2008. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna mechanizmy powstawania i funkcjonowania więzi społecznych oraz rodziny jako grupy społecznej, rodzaje władzy.	K_W09, K_W10, K_W19
E2_W	Student wie jakie są zasady komunikowania społecznego i interpersonalnego oraz umie określić role jakie jednostka pełni w społeczeństwie w różnych ujęciach.	K_W10, K_W21
E3_W	Student zna mechanizmy socjalizacji, podstawowe struktury społeczne i zagadnienia kontroli społecznej, zna metody badań społecznych.	K_W04, K_W19
E1_U	Student potrafi wykorzystać kompetencje dotyczące komunikacji interpersonalnej w procesie interakcji społecznych.	K_U16, K_U19
E2_U	Student potrafi pracować w zespole oraz kształtować świadomie kontakty społeczne.	K_U19
E1_K	Student jest przygotowany do uczestnictwa w grupie społecznej, potrafi pełnić różne role.	K_K07,
E2_K	Student jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie, umie przyjąć postawę opartą na relatywizmie kulturowym.	K_K08, K_K13
Tabela odniesień		

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W09, K_W10, K_W19	C1	W1-W4	1,2 ,4- 6	F							P	P
E2_W	K_W10, K_W21	C2, C3	W6-W10, Ćw1-2	1-6	F							P	P
E3_W	K_W04, K_W19	C3, C4	W1-W10, Ćw3	1-6	F							P	P
E1_U	K_U16, K_U19	C3, C4	Ćw1-5	1-6	F								
E2_U	K_U19	C1, C2, C3,	Ćw1-5	2-6	F								
E1_K	K_K07	C2, C3,	W1-W10, Ćw1-5	1-6	F								
E2_K	K_K08, K_K13	C4	W1-W10, Ćw1-5	1-6	F							P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	METODOLOGIA NAUK
Symbol	O12
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Przyswojenie przez studenta podstawowych wiadomości z zakresu ogólnej metodologii nauk.</p> <p>C2 Opanowanie przez studenta umiejętności poprawnego wypowiedzania swych myśli oraz poprawnego wnioskowania.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Ogólne problemy metodologii nauk empirycznych.	
W2 <i>Struktura świadomości metodologicznej badacza.</i>	
W3 Cele i struktura procesu badawczego w psychologii.	
W4 Klasyfikacja zmiennych i ich operacjonalizacja.	
W5 Problemy i hipotezy badawcze.	
W6 Planowanie i sposoby realizacji badań empirycznych.	
W7 Modele badań (eksperymenty, korelacyjno-regresyjny, ex post facto i inne) ich zalety i organizacja.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	1. Arnowska E. (red.) Wybrane problemy metodologii badań. Wyd. UW, Warszawa 1992
	2. Brzeziński, J. :Metodologia badań psychologicznych. Warszawa (1996, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa
	3. Laičuiaková, P. & Tabačková, A. <i>Jako spracovať výskum.</i> Ružomberok: Verbum, 2010.
	4. Miovský, M. <i>Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu.</i> Praha: Grada, 2006.
	5. Punch, K. F. (2008). <i>Úspěšný návrh výzkumu.</i> Praha: Portál.

	<p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Brzeziński, J., Siuta, J. (1991). Społeczny kontekst badań psychologicznych i pedagogicznych. Wybór tekstów. Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2. Nowak S., Metodologia badań socjologicznych. PWN, Warszawa 1977. 3. Shaughnessy, J.J., Zechmeister, E.B., Zechmeister, J.S. (2002). Metody badawcze w psychologii. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne 4. Strelau, J. (Red.) (2000). Psychologia. Podręcznik akademicki, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 5. Seitl, M. <i>Poznávání interpersonálních charakteristik osobnosti</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2012.
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat zasad metodologicznych właściwych naukom empirycznym i sposobie ich stosowania w psychologii.	K_W01 K_W03
E2_W	Zna i rozumie terminologię z zakresu metodologii i filozofii nauki.	K_W02
E3_W	Ma wiedzę o modelach badań empirycznych, rozumie ich zalety i wady.	K_W04
E1_U	Potrafi sformułować problemy i hipotezy badawcze z zastosowaniem zasad metodologicznych oraz dokonać poprawnej operacjonalizacji i zaproponować model badawczy.	K_U01 K_U02
E2_U	Potrafi scharakteryzować różne modele badawcze i sposoby realizacji badań empirycznych.	K_U03
E3_U	Potrafi właściwie zaplanować proces badawczy uwzględniając jego cele, strukturę i specyfikę zmiennych.	K_U06
E4_U	Potrafi ocenić zastosowany lub zaplanowany model badawczy z perspektywy poprawności metodologicznej.	K_U11
E1_K	Docenia znaczenie zachowania standardów metodologicznych w pracy naukowo-badawczej w psychologii.	K_K04

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Dydaktyczny	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)
-------------------	------------------------------------	-----------------	--------------------	-------------	---

					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01 K_W03	C1,C 2	W1-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E2_W	K_W02	C1,C 2	W1-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E3_W	K_W04	C1,C 2	W4-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E1_U	K_U01 K_U02	C1,C 2	W3-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E2_U	K_U03	C1,C 2	W1-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E3_U	K_U06	C1,C 2	W4-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E4_U	K_U11	C1,C 2	W1-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E1_K	K_K04	C1,C 2	W1-W7	1,4, 5,6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	<i>PRAWO WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ</i>
Symbol	013
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	0,5
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z regulacjami dotyczącymi prawa autorskiego, prawa własności przemysłowej oraz ustaw dotyczących konkurencji</p> <p>C2 Przekazanie wiedzy na temat znaczenia ochrony własności intelektualnej</p> <p>C3 WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI stosowania przepisów ustaw regulujących ochronę własności intelektualnej</p> <p>C4 WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI kreatywnego myślenia i działania w obszarze ochrony własności intelektualnej.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Wprowadzenie do prawa własności intelektualnej. Pojęcie dóbr niematerialnych oraz własności intelektualnej.	
W2 Przedmioty ochrony prawa autorskiego. Pojęcie utworu jako przedmiotu ochrony prawa autorskiego.	
W3 Przedmiot praw pokrewnych.	
W4 Podmioty praw autorskich i praw pokrewnych.	
W5 Dozwolony użytek chronionych utworów. Umowy prawa autorskiego. W6 Ochrona praw autorskich i praw pokrewnych.	
W7 Wprowadzenie do prawa własności przemysłowej.	
W8 Ochrona własności przemysłowej. <u>Procedura i przesłanki uzyskania patentu, prawa ochronnego i prawa z rejestracji;</u>	
W9 Środki cywilne i karne związane z naruszeniem praw własności przemysłowej. Odpowiedzialność cywilna i karna.	
W10 Czyny nieuczciwej konkurencji. Przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom rynkowym	
	Metoda

Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Stec P. (red.), <i>Ochrona własności intelektualnej, Zarys wykładu</i>, Wydawnictwo Branta, Bydgoszcz – Opole - Gliwice 2011. 2. Michniewicz G., <i>Ochrona własności intelektualnej</i>, C.H. Beck, Warszawa 2010. 3. Sieńczyło-Chlabicz J., <i>Prawo własności intelektualnej</i>, LexisNexis, Warszawa 2009.. 4. TELEC, Ivo. <i>Právo duševního vlastnictví. Elportál</i>, Brno: Masarykova univerzita, 2009. ISSN 1802-128X 5. TELEC, Ivo a Pavel TŮMA. <i>Přehled práva duševního vlastnictví. Česká právní ochrana. 2. díl</i>. Vyd. 1. Brno: Doplněk, 2006. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Załucki M. (red.) <i>Prawo własności intelektualnej. Repetytorium</i>, Difin, Warszawa 2010. 2. Antoniuk J.R., <i>Własność intelektualna, Prawo autorskie i prawa pokrewne, Własność przemysłowa (w:) Podstawy prawne przedsiębiorczości</i>, red. P. Horosz, wyd.2, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2009. 3. Barta J., Markiewicz R., <i>Prawo autorskie</i>. Wolters Kluwer, Warszawa 2011 4. Nowińska E., U. Promińska, M. du Vall, <i>Prawo własności przemysłowej</i>, LexisNexis, Warszawa 2010. 5. ŠEBELOVÁ, Marie. <i>Autorské právo :zákon, komentáře, vzory a judikatura</i>. Vyd. 1. Brno: Computer Press, 2006. viii, 196. ISBN 802511090 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	ma elementarną wiedzę w zakresie ochrony własności intelektualnej oraz prawa patentowego	K_W18
E1_U	potrafi pozyskiwać wiedzę z fachowej literatury, baz danych oraz innych źródeł, potrafi analizować i interpretować uzyskane informacje, wyciągać wnioski i formułować opinie na temat prawa własności intelektualnej	K_U04
E2_U	potrafi pracować indywidualnie i grupowo, umie oszacować czas potrzebny na realizację zleconego zadania oraz dotrzymywać terminów realizacji, z poszanowaniem norm z zakresu prawa własności intelektualnej	K_U19

E1_K	rozumie konieczność ciągłego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie znajomości prawa własności intelektualnej	K_K09, K_K10
E2_K	ma świadomość odpowiedzialności za wykonywaną własną pracę oraz za pracę wykonywaną w zespole, w związku z możliwymi naruszeniami prawa autorskiego oraz własności przemysłowej	K_K10

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W18	C1, C2	W2, W3, W4, W5, W7, W8, W9	1,4-6	F							P	
E1_U	K_U04	C1	W1-W10	1,2,4-6	F							P	
E2_U	K_U19	C4	W1	1,2,4-6	F							P	
E1_K	K_K09, K_K10	C3, C4	W1-W10	1,2,4-6	F							P	
E2_K	K_K10	C4	W1, W6, W9	1,2,4-6	F							P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY
Symbol	O14
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	0,5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu filozofii na poziomie szkoły średniej.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zaznajomienie studentów z pojęciem bezpieczeństwa i higieny pracy oraz rolą komórki BHP w zakładach pracy. C2 Przybliżenie działań BHP prowadzących do zmniejszenia wypadków w miejscu pracy.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Przybliżenie pojęcia Bezpieczeństwo i Higiena Pracy oraz ich roli i zadań w zakładach pracy.	
W2 Badanie czynników szkodliwych dla zdrowia w określonych warunkach zawodowych i na wybranych stanowiskach pracy.	
W3 Rola BHP w ograniczaniu wpływu szkodliwych czynników na zdrowie pracowników; szkolenia, środki ochrony, rola specjalistycznych badań lekarskich.	
W4 Rola ergonomii w tworzeniu stanowisk pracy zgodnych z zasadami BHP.	
W5 Czynniki wpływające na wypadki w pracy, sposoby ograniczania wypadkowości, dane statystyczne, świadomość i stan zdrowia pracownika.	
W6 Profilaktyka zdrowia – istotny element w walce z wypadkami i choroby zawodowymi.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu
	Literatura podstawowa:
	1.. Marek K.: Choroby zawodowe. PZWL, Warszawa 2001.
	2. Romanowska – Słomka I.: Wypadki i choroby zawodowe – analiza i koszty. Kraków, 2008.
	3. Janáková, A.: Abeceda bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Olomouc, ANAG: 1999, ISBN 80-72630-06-7,
4. Jakubka, J, kolektiv autorů: Nový zákoník práce v praxi, Verlag	

	<p>Dasgöfer, Praha, 2006.</p> <p>5. Průzkum IVBP. Brno: Institut výchovy bezpečnosti práce, 2007</p> <p>6. Rosický, J.: Úvod do řízení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, Rožnov pod Radhoštěm, 2004</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>1. Choroby zawodowe w Polsce – zarys statystyki 2005 r. Instytut Medycyny Pracy, Łódź.</p> <p>2.. Karski J.: Promocja zdrowia. IGNIS, Warszawa 1999</p> <p>3. Bělina, M. a kol. Pracovní právo, 2. doplněné a přepracované vydání, Praha:C.H.Beck, 2004 (hlava XVIII), ISBN 80-7179-853-3,</p>
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat zasad bezpiecznego wykonywania pracy na wybranych stanowiskach oraz postępowaniu w razie wypadku przy pracy.	K_W18, K_W19
E1_U	Student umie ocenić zagrożenie zdrowia i życia na wybranych stanowiskach pracy oraz ryzyko zawodowe.	K_U05, K_U16
E1_K	Dbą o zachowanie zasad bezpiecznego wykonywania pracy.	K_K14

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W18, K_W19	C1,C2	W1-W6	1,2,4,6	F						P	

E1_U	K_U05, K_U16	C1,C 2	W1-W6	1,2 ,4- 6	F							P	
E1_K	K_K14	C1,C 2	W1-W6	1,2 ,4- 6	F							P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA WYCHOWAWCZA
Symbol	S E1
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (fakultatywne)
Liczba punktów ECTS	7
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z głównymi pojęciami, problemami i koncepcjami psychologii wychowawczej.</p> <p>C2 Przekazanie studentom wiedzy o czynnikach determinujących funkcjonowanie dziecka w środowisku szkolnym.</p> <p>C3 Ukształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów powstających w trakcie oddziaływań edukacyjnych.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Przedmiot i cele psychologii nauczania i wychowania. Relacja psychologii wychowawczej do innych działów psychologii oraz do pedagogiki. Podstawy usprawniania komunikacji psychologa z pedagogiem.	
W2 Podstawowe kategorie psychologii wychowawczej. Rodzaje środowisk wychowawczych. Taksonomie celów edukacyjnych.	
W3 Pojęcia stylu nauczania i stylu wychowania. Preferencje i cechy nauczyciela określające jego styl nauczania. Rodzina jako wyznacznik rozwoju dziecka. Mechanizmy i efekty międzypokoleniowej transmisji cech w rodzinie.	
W4 Uczenie się przez dziecko postaw emocjonalnych. Percypowana przez rodzinę i wyznaczana pozycja dziecka w rodzinie a rozwój dziecka. Funkcjonowanie dziecka w układzie pozarodzinnym.	
W5 Adaptacja dziecka do nowego środowiska i zagadnienie gotowości szkolnej. Psychologiczne aspekty zjawiska etykietowania dzieci. Predyspozycje i potrzeby ucznia.	
W6 Funkcjonowanie uwagi ucznia i jej determinanty. Cechy temperamentalne dziecka a optymalizacja decyzji edukacyjnych. Pomiar inteligencji i zagadnienie możliwości jej kształtowania.	
W7 Wspieranie adolescenta w rozwiązywaniu jego problemów osobistych. Idea kierowania przez dziecko własnym rozwojem i jej podstawy psychologiczne. Pojęcie i wymiary interakcji wychowawczej.	
W8 Modele interakcji wychowawczych. Psychoprofilaktyka zaburzeń rozwoju. Założenia i efekty realizacji programów psychoprofilaktyki zaburzeń.	
W9 Kategorie dzieci wymagających specjalnego nauczania. Psychologiczna charakterystyka osób upośledzonych intelektualnie. Dzieci dyslektyczne. Dzieci z defektami zmysłów. Dzieci uzdolnione i utalentowane	
Ćw1 Właściwości rodziny determinujące poziom przystosowania dziecka. Badania nad wybranymi aspektami oddziaływań rodzicielskich. Postawy rodzicielskie i ich percepcja przez dziecko.	

Ćw2 Motywacja szkolna. Motywacja a oceny szkolne. Psychologiczne aspekty nagradzania.		
Ćw3 Teoria wyuczonej bezradności – aplikacje edukacyjne. Warunki kształtowania wiedzy niejałowej. Relacje uczeń-grupa.		
Ćw4 Socjometria i jej zastosowania w edukacji. Możliwości modyfikacji statusu socjometrycznego dziecka. Konsekwencje alienacji realnej i wyobrażonej dla funkcjonowania dziecka.		
Ćw5 Psychologiczne podstawy profilaktyki uzależnień. Specjalne zadania edukacyjne.		
Ćw6 Problemy osobiste nauczyciela – możliwości doradztwa psychologicznego. Problemy nauczycieli początkujących a problemy nauczycieli doświadczonych. Optymizm i poczucie samoskuteczności u nauczycieli o różnym stażu i profilu zawodowym .		
Ćw7 Poważne problemy wychowawcze. Dzieci destruktywne i autodestruktywne. Rozwiązywanie problemów agresji jednostkowej i grupowej.		
Ćw8 Wspieranie adolescenta w rozwiązywaniu jego problemów osobistych. Dzieci o zaburzonej osobowości.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brzezińska, A. (2000). Psychologia wychowania. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom III, r. 48). Gdańsk: GWP. 2. Dembo, M. (1997). Stosowana psychologia wychowawcza. Warszawa: WSiP. 3. Kusák, P., Dařílek, P. <i>Pedagogická psychologie</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2001. 4. Mareš, J. <i>Pedagogická psychologie</i>. Praha: Portál, 2013. 5. Toman, J. <i>Jak zlepšit organizaci a techniku duševní práce</i>. Praha: Svoboda, 1984. 	
	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mietzel, G. (2002). Psychologia kształcenia. Gdańsk: GWP. 2. Sędek, G.(2000). Psychologia kształcenia. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom III, r. 49). Gdańsk: GWP. 3. Vališová, A. <i>Autorita jako pedagogický problém</i>. Praha: Karolinum, 1998. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o teoriach i modelach wychowania. Zna relację psychologii wychowawczej wobec innych dziedzin psychologii i pedagogiki.	K_W01 K_W09
E2_W	Ma wiedzę o instytucjach zajmujących się wychowaniem i roli psychologa w systemie oświaty i opieki społecznej.	K_W10 K_W19 K_W20

E3_W	Zna specyfikę funkcjonowania grup społecznych w szkołach i ośrodkach wychowawczych. Ma wiedzę o metodach diagnozy sytuacji wychowawczej w środowisku szkolnym	K_W12 K_W15
E1_U	Potrafi zaplanować badania mające na celu diagnozę sytuacji wychowawczej oraz funkcjonowanie uczniów i klas szkolnych	K_U12 K_U15 K_U16 K_U17
E2_U	Potrafi zaproponować adekwatną formę oddziaływania psychologicznego w celu usprawnienia procesu wychowania i profilaktyki.	K_U09 K_U16 K_U18
E3_U	Potrafi scharakteryzować różne metody i modele wychowania oraz przedstawiać problemy wychowawcze odwołując się do teorii psychologicznych.	K_U11 K_U12 K_U17
E1_K	Jest wrażliwy na problemy psychospołeczne występujące w instytucjach wychowawczych i oświatowych.	K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01 K_W09	C1,C 2	W1-W9	1-6	F	F					P	P
E2_W	K_W10 K_W19 K_W20	C1,C 2	W1-W9	1-6	F	F					P	P
E3_W	K_W12 K_W15	C1,C 2	W1-W9	1-6	F	F					P	P
E1_U	K_U12 K_U15 K_U16 K_U17	C1,C 2,C3	Ćw1-Ćw8	1-6	F						P	P

E2_U	K_U09 K_U16 K_U18	C1,C 2,C3	Ćw1-Ćw8	1-6	F							P	P
E3_U	K_U11 K_U12 K_U17	C1,C 2,C3	Ćw1-Ćw8	1-6	F							P	P
E1_K	K_K12	C1,C 2,C3	Ćw1-Ćw8	1-6	F							P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	TECHNIKI ROZWOJU OSOBOWOŚCI
Symbol	S E2
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (fakultatywne)
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu Wprowadzenia do psychologii oraz Psychologii rozwoju człowieka w cyklu życia
Przedmiot wprowadzający	Psychologii rozwoju człowieka w cyklu życia
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu profesjologii oraz metod i technik rozwoju człowieka przez pracę i dla pracy, a także przekazanie wiedzy na temat stymulacji procesów rozwoju psychicznego człowieka dorosłego.</p> <p>C2 Poznanie przez studentów zagadnień dotyczących głównych mechanizmów rozwoju zawodowego człowieka w ramach najważniejszych koncepcji teoretycznych</p> <p>C3 Analiza sytuacji pracy jako jednego z głównych obszarów rozwoju życiowego w interdyscyplinarnym ujęciu psychologicznym na styku współczesnej psychologii pracy, psychologii rozwoju w ujęciu <i>live-span developmental psychology</i> oraz zarządzania zasobami ludzkimi.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Profesjologia – definicje, przedmiot zadania. Teoretyczne podstawy zawodowego rozwoju osobowości.
W2	Ogólne teorie zawodowego rozwoju osobowości.
W3	Teoria czynności ludzkich.
W4	Teoria podziału pracy ludzkiej.
W5	Szczegółowe teorie zawodowego rozwoju osobowości.
W6	Teorie wyboru zawodu.
W7	Teorie uczenia się zawodu.
W8	Teorie pracy zawodowej.
W9	Teoria ciągłości rozwojowej (zawodowej).
W10	Teoria miejsca i przestrzeni zawodowej człowieka.
Ćw1	Psychologia zawodowego rozwoju osobowości - analiza terminów podstawowych.
Ćw2	Sukcesy szkolno-zawodowe uczących się.
Ćw3	Przydatność społeczno-zawodowa absolwentów różnych typów szkół.
Ćw4	Sukcesy społeczno-zawodowe pracujących.
Ćw5	Osobowość zawodowa pracownika.
Ćw6	Proces zawodowego rozwoju człowieka.

Ćw7 Czynniki i wyznaczniki rozwoju zawodowego.		
Ćw8 Metody poznawania rozwoju osobowości zawodowej.		
Ćw9 Metody ćwiczeniowo-treningowe przystosowania do pracy.		
Ćw10 Kwestie etyczne dotyczące wspomagania rozwoju człowieka przez pracę i dla pracy.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<p>41. Borkowska S. red. (1999). Edukacja zawodowa a rynek pracy. Raport IPSS</p> <p>42. Czarnecki K.(1998). Psychologia zawodowego rozwoju osobowości. Kraków, Impuls.</p> <p>43. Czarnecki K., Karaś S. (1996). Profesjologia w zarysie. Radom</p> <p>44. Sadownikowa-Krysik L. (1996) Menedżment i psychodiagnostyka. Opole.</p> <p>45. Janek, M. <i>Cesty rozvoje osobnosti</i>. Praha: Mladá fronta, 1989.</p> <p>46. Valenta, J. <i>Didaktika osobnostní a sociální výchovy</i>. Praha: Grada, 2013.</p> <p>47. Kolařík, M. <i>Interakční psychologický výcvik pro praxi</i>. Praha: Grada, 2013.</p> <p>48. Covey, S. R. <i>7 návyků skutečně efektivních lidí</i>. Praha: Management Press, 2014.</p> <p style="text-align: center;">Literatura uzupełniająca</p> <p>40. Falkowski A. (2003). Praktyczna psychologia poznawcza: marketing i reklama. Gdańsk: GWP</p> <p>41. Kożusznik B. red. (1994). Psychologia w pracy menedżera. Katowice</p> <p>42. Kożusznik B. (1998). Psychologia zespołu pracowniczego. Katowice</p> <p>43. Zbiegień-Maciąg L. (1996). Marketing personalny. Warszawa.</p> <p>44. Blatný, L. a kol. <i>Psychologie osobnosti</i>. Praha: Grada, 2010.</p> <p>45. Bakalář, E. <i>Hry pro osobnostní rozvoj</i>. Brno: Computer Press, 2010.</p> <p>46. Gross, S. F. <i>Vztahová inteligence: schopnost a umění získat lidi</i>. Praha: Management Press, 2003.</p>	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna koncepcje odnoszące się do roli pracy w życiu człowieka oraz klasyczne i współczesne teorie pracy.	K_W09 K_W19 K_W20
E2_W	Posiada wiedzę na temat czynników konstytuujących środowisko pracy i ich wpływu na funkcjonowanie człowieka.	K_W12

E1_U	Potrafi zastosować wiedzę teoretyczną do opisu i wyjaśniania funkcjonowania człowieka w pracy	K_U15 K_U16
E1_K	Dostrzega problemy, jest zdolny do wychodzenia poza schematyczne, standardowe sposoby interpretacji zjawisk i rozwiązywanie problemów w odniesieniu do zjawisk z zakresu funkcjonowania człowieka w środowisku pracy .	K_K04 K_K08 K_K14
E2_K	Ma świadomość własnych preferencji w zakresie środowiska pracy	K_K09 K_K14

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W09 K_W19 K_W20	C1	W1	1,2 ,4- 6	F						P	P
E2_W	K_W12	C2,C 3	W2-W10	1,2 ,4- 6	F						P	P
E1_U	K_U15 K_U16	C2,C 3,	Ćw1-10	1-6	F						P	P
E1_K	K_K04 K_K08 K_K14	C2,C 3,	Ćw1-10	1-6	F						P	P
E2_K	K_K09 K_K14	C2,C 3,	Ćw5-10	1-6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	MEDIACJE
Symbol	S E3
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z głównymi zagadnieniami z zakresu mediacji oraz zasad prowadzenia mediacji w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych C2 Kształtowanie podstawowych umiejętności mediacyjnych
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Wprowadzenie w problematykę: pojęcie, zakres i rodzaje mediacji, fazy (proces) negocjacji, miejsce i rola mediacji w oświacie, sądownictwie	
W2 Podstawy analizy konfliktów w mediacjach istota konfliktów, przyczyny i uwarunkowania konfliktów, funkcje i skutki konfliktów, sposoby rozwiązywania konfliktów.	
W3 Podstawowe techniki mediacyjne	
W4 Komunikacja w negocjacjach: funkcje mediatora, zasady komunikacji niewerbalnej (język ciała).	
W5 Mediacje szkolne i mediacje rówieśnicze	
W6 Mediacja jako metoda rozwiązywania sporów sądowych w sprawach cywilnych	
W7 Mediacja w sprawach rodzinnych. Regulacje prawne dotyczące mediacji zawarte w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym i w Kodeksie postępowania cywilnego. Definicja mediacji rodzinnej i jej podstawowe zasady	
W8 Trudne sytuacje mediacyjne: makiawelizm, sposoby erystyczne, mechanizmy napędzania konfliktów, techniki manipulacyjne, trudny partner negocjacji,	
W9 Praktyczne zastosowanie umiejętności prowadzenia mediacji w sprawach cywilnych, rodzinnych i dotyczących nieletnich	
W10 Czynności stron i mediatora zmierzające do wszczęcia mediacji, podejmowane w trakcie mediacji i po jej zakończeniu-ugoda mediacyjna. Moc prawna ugody mediacyjnej ,czynności sądu w zakresie zatwierdzenia ugody lub nadania jej klauzuli wykonalności-warunki i ograniczenia	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach

	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Degen U.(2004). <i>Sztuka nawiązywania pierwszego kontaktu</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk. 2. Gójska A., Huryn V.(2007). <i>Mediacja w rozwiązywaniu konfliktów rodzinnych</i>. wyd. C.H. Beck. 3. W. Wilmot, J.L. Hocker — <i>Konflikty między ludźmi</i>, Warszawa, 2011, WN PWN 4. Bednář, V. <i>Strategie vyjednávání</i>. Praha: Grada Publishing, 2012. 5. Bělohávková, V. <i>33 základních technik vyjednávání</i>. Brno: Computer Press, 2003. 6. DeVito, J.A. <i>Základy mezilidské komunikace</i>. Praha: Grada, 2008. 7. Forsyth, P. <i>Vyjednávání</i>. Praha: Portál, 2007. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Czarnecka-Działuk B., Wójcik D.(2001).<i>Mediacja w sprawach nieletnich w świetle teorii i badań</i>. wyd. Typografia. 2. Kamiński J. 2003, <i>Negocjowanie, techniki rozwiązywania konfliktów</i>. Poltekst, Warszawa. 3. <i>Kodeks Etyki Mediatora</i>.(2003). Polskie Centrum Mediacji. Wyd. II. 4. Mikula J.(2006)., <i>Rodzina z problemem alkoholowym</i>, Wydawnictwo Edukacyjne PARPAMEDIA, Warszawa. 5. Zbiegień-Maciąg L.(1982). <i>Taktyki i techniki negocjacyjne</i>. Wyd. AGH, Kraków. 6. Hrabcová, D. <i>Sociální dialog: vyjednávání v teorii a praxi</i>. Brno, Doplněk, 2008. 7. Holá, L. <i>Mediace v teorii a praxi</i>. Praha: Grada, 2011. 	
	Efekty kształcenia	
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Wie, na czym polega konflikt interesów, zna sposoby rozwiązywania konfliktów społecznych, ma wiedzę o sposobach prowadzenia mediacji.	K_W10 K_W19
E1_U	Potrafi formułować cele mediacji, zastosować wybrane techniki mediacyjne, sformułować porozumienie mediacyjne.	K_U05 K_U10 K_U19

E1_K	Ma świadomość własnych predyspozycji do pełnienia roli negocjatora lub mediatora. Ma gotowość do pełnienia tych ról w zakresie własnych kompetencji.	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13
-------------	--	----------------------------------

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W10 K_W19	C1,C 2	W1-W10	1-6	F				F		P	P
E1_U	K_U05 K_U10 K_U19	C1,C 2	W1-W10	1-6	F				F		P	P
E1_K	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13	C1,C 2	W1-W10	1-6	F				F		P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA EDUKACJI
Symbol	S E4
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z głównymi pojęciami, problemami i koncepcjami psychologii edukacji</p> <p>C2 Przekazanie studentom wiedzy o czynnikach determinujących skuteczność procesu kształcenia</p> <p>C3 Ukształtowanie umiejętności planowania oddziaływań edukacyjnych</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Edukacja a rozwój jednostki. Wiedza o rozwoju psychicznym jako podstawa nauczania i wychowania. Uwarunkowania skutecznego uczenia się i nauczania.	
W2 Funkcjonowanie systemu oświatowego a psychologia edukacji. Adaptacja uczniów do warunków szkolnych.	
W3 Dialog edukacyjny. Konflikty w środowisku szkolnym: źródła, sposoby rozwiązywania i znaczenie.	
W4 Periodyzacja rozwoju w okresie dzieciństwa i dorastania: nowa forma rozwojowa, okresy stabilne i kryzysu	
W5 Dynamika form uczenia się i nauczania w okresie dzieciństwa i dorastania: specyfika i warunki uczenia się o charakterze spontanicznym, spontaniczno - reaktywnym, reaktywnym, zgodne z własnymi zainteresowaniami.	
W6 Dzieci wymagające specjalnego nauczania.	
W7 Nauczyciel jako podmiot procesu edukacyjnego i jego specyficzne problemy. Idea edukacji całościowej. Edukacja osób dorosłych.	
Ćw1 Pamięć jako przedmiot badań psychologicznych. Niedoskonałości pamięci. Usprawnianie pamięci	

Ćw2 Psychologia uczenia		
Ćw3 Kary i nagrody w edukacji		
Ćw4 Motywacja do uczenia się czy szkoła jako system totalitarny		
Ćw5 Pomiar i ocena osiągnięć		
Ćw6 Zagrożenia w edukacji		
Ćw7 Edukacja szkolna a rozwój umiejętności społecznych		
Ćw8 Zapobieganie konfliktom – trening asertywności		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kowalik S. (red.) (2011). Psychologia ucznia i nauczyciela. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 2. Mietzel G. (2002). Psychologia kształcenia. Gdańsk: GWP. 3. Baddeley, A.D. (1998). Pamięć. Poradnik użytkownika [tłum. E. Kołodziej-Józefowicz]. Warszawa: Prószyński i S-ka. Wydawnictwo Ravi. 4. Ledzińska, M. (2004). Uczenie się wykraczające poza warunkowanie. W: J. Strelau (red.), Psychologia. 5. Dembo M.H. (1997). Stosowana psychologia wychowawcza. Warszawa: WSiP 6. Kusák, P., Dařílek, P. <i>Pedagogická psychologie</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2001. 7. Mareš, J. <i>Pedagogická psychologie</i>. Praha: Portál, 2013. 8. Toman, J. <i>Jak zlepšit organizaci a techniku duševní práce</i>. Praha: Svoboda, 1984. 	
Efekty kształcenia	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sędek, G. (2000). Psychologia kształcenia. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom III, r. 49). Gdańsk: GWP. 2. Buzan, T. (2003). Pamięć na zawołanie [tłum. M. Siurawski]. Łódź: 3. Vališová, A. <i>Autorita jako pedagogický problém</i>. Praha: Karolinum, 1998 	
	Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia

E1_W	Ma wiedzę o mechanizmach uczenia się, zna psychologiczne podstawy procesu edukacji na różnych poziomach rozwoju człowieka	K_W06 K_W08 K_W09
E2_W	Ma wiedzę o instytucjach zajmujących się edukacją i roli psychologa w systemie oświaty.	K_W10 K_W13 K_W21
E1_U	Potrafi zaproponować adekwatną formę oddziaływania psychologicznego w celu usprawnienia procesu edukacji. Potrafi zidentyfikować psychologiczne źródła zakłóceń procesu edukacyjnego	K_U19
E1_K	Jest wrażliwy na problemy psychospołeczne występujące w związku z uczestnictwem człowieka w systemie edukacji	K_K10

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W06 K_W08 K_W09	C1, C2	W1-W7	1-6	F	F					P	P
E2_W	K_W10 K_W13 K_W21	C1, C2	W1-W7	1-6	F	F					P	P
E1_U	K_U19	C1, C2	Ćw1-Ćw8	1-6	F	F					P	P
E1_K	K_K10	C1, C2, C3	Ćw1-Ćw8, W1-W7	1-6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PEDAGOGIKA OGÓLNA
Symbol	S E5
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Ukazanie charakterystyki przedmiotu, jego zakorzenienia merytorycznego i metodologicznego w szeroko rozumianej humanistyce.</p> <p>C2 Zaprezentowanie genezy pedagogiki, jej aparatu pojęciowego, dziejów i współczesnych dylematów.</p> <p>C3 Zorientowanie studentów we współczesnym stanie teorii i koncepcji pedagogicznych.</p> <p>C4 Przedstawienie wieloparadygmatyczności metodologicznej pedagogiki.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Wychowanie jako czynność techniczna, jako działanie komunikacyjne oraz jako fakt kulturowy.	
W2 Zależność sposobu uprawiania pedagogiki od rozumienia wychowania. Geneza i struktura wiedzy pedagogicznej.	
W3 Społeczno-kulturowe uwarunkowania wiedzy pedagogicznej. Zależność pedagogiki od innych dziedzin wiedzy. Subdyscypliny pedagogiczne i nauk współpracujące.	
W4 Nomotetyzm i idiografizm metodologiczny. Struktura i style myślenia pedagogicznego.	
W5 Aporie pedagogiczne: przymus i swoboda w wychowaniu, wychowanie jako urabianie i jako wspomaganie rozwoju, wychowanie adaptacyjne i emancypacyjne, wychowanie a manipulacja.	
W6 Pojęcie doktryny pedagogicznej. Główne doktryny (systemy) pedagogiczne. Bios, ethos, agos i los jako kategorie pedagogiczne.	
W7 Związek doktryn z ideologiami i formacjami światopoglądowymi. Znani pedagodzy i ich poglądy.	
Ćw1 Metody, rodzaje i formy wychowania. Metody poznawania uczniów	
Ćw2 raca z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	
Ćw3 Oblicza współczesnej szkoły: przeciwdziałanie zagrożeniom.	

Ćw4 Kompetencje nauczyciela i wychowawcy.

Ćw5 Antypedagogika i antyszkola

Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
Narzędzia dydaktyczne	Metoda <ol style="list-style-type: none">1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)2. Dyskusja3. Ćwiczenia w podgrupach4. Analiza literatury przedmiotu5. Konsultacje6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa <ol style="list-style-type: none">1. M. Łobocki, ABC wychowania, Warszawa 20032. S. Kunowski, Problemy współczesnej pedagogiki, Warszawa 20013. K. Kruszewski (red.), Sztuka nauczania, T.I; Czynności nauczyciela, Warszawa 1992 i nast. K. Konarzewski (red.), Sztuka nauczania, T.II; Szkoła, Warszawa 1992 i nast. Z. Kwieciński, B. Śliwerski, Pedagogika, Warszawa 20044. W. Okoń, Nowy słownik pedagogiczny, Warszawa 19985. Phillips D.C., Solis J.F., Podstawy wiedzy o nauczaniu, Gdańsk 20036. Dvořáček, J. (2014). <i>Základy pedagogiky</i>. Praha:VŠE7. Dvořáková, M.(2015). <i>Základní učebnice pedagogiky</i>. Praha: Grada. Literatura uzupełniająca <ol style="list-style-type: none">7. T. Gordon, Wychowanie bez porażek w szkole, Warszawa 1995 A. Janowski, Poznawanie uczniów, Warszawa 19858. Cz. Kupisiewicz, Niepowodzenia dydaktyczne, Warszawa 19649. Z. Włodarski, Człowiek jako wychowawca i nauczyciel, Warszawa 199210. R. Fisher, Uczymy jak się uczyć, Warszawa 199911. T. Szkudlarek, B. Śliwerski, Wyzwania pedagogiki krytycznej i antypedagogiki, Kraków 199312. Čábalová, D. (2011). <i>Pedagogika</i>. Praha: Grada.13. Grecmanová, H. (2006). <i>Pedagogika</i>. Olomouc: UP.14. Kasper, T. (2008). <i>Dějiny pedagogiky</i>. Praha: Grada.15. Meier, M. (2012). <i>Obecná pedagogika</i>. Praha: Grada.16. Průcha, J. (2009). <i>Pedagogická encyklopedie</i>. Praha: Portál.17. Průcha, J. (2013). <i>Moderní pedagogika</i>. Praha: Grada.18. Štréblová, M. (2014). <i>Vybrané kapitoly z pedagogiky</i>. Praha: UK.19. Vališová, A. (2008). <i>Pedagogika pro učitele</i>. Praha: Grada Publishing.20. Votava, J. (2011). <i>Úvod do pedagogiky</i>. Praha: ČZU.	
E1_W	Za podstawowe teorie pedagogiczne, posiada wiedzę nt. współczesnych kierunków rozwoju pedagogiki, jej nurtów i systemów pedagogicznych, a także rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania.	K_W06, K_W13

E2_W	Dysponuje wiedzą na temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej pedagogiki, rozwoju idei pedagogicznych, a także identyfikuje istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych zjawiska i procesy społeczne.	K_W12
E1_U	Wykazuje zdolność do analizy podstawowych problemów wychowawczych, potrafi interpretować i racjonalnie oceniać różnorodne sytuacje edukacyjne i wzory ludzkich działań socjalizacyjnych i wychowawczych.	K_U11, K_U15 K_U16, K_U18
E2_U	Rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, a także potrafi stosować adekwatne procedury interpretacyjne w odniesieniu do zjawisk wychowawczych.	K_U08, K_U18, K_U19
E1_K	Zna zasoby teorii pedagogicznej, a jednocześnie nabywa świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności.	K_K01 K_K07,
E2_K	Utożsamia się z wybranymi wartościami, celami i zadaniami ukazywanymi na gruncie pedagogiki, a jednocześnie reprezentuje otwarte postawy poznawcze i światopoglądowe.	K_K08, K_K11

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)									
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny		

E1_W	K_W06, K_W13	C1	W1-W7	1-6	F		F				P	P
E2_W	K_W12	C2,C3, C4	W1-W7	1-6	F		F				P	P
E1_U	K_U11, K_U15 K_U16, K_U18	C2,C3, C4	Ćw1-5	1-6	F		F				P	P
E2_U	K_U08, K_U18, K_U19	C2,C3, C4	Ćw1-5	1-6	F		F				P	P
E1_K	K_K01 K_K07,	C1, C2,C3, C4	W1-W7, Ćw1-5	1-6	F		F				P	P
E2_K	K_K08, K_K11	C1, C2,C3, C4	W1-W7, Ćw1-5	1-6	F		F				P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	WPROWADZENIE DO PEDAGOGIKI SPECJALNEJ
Symbol	S E6
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Ukazanie studentom istoty pedagogiki specjalnej, jako nauki teoretycznej i praktycznej, jej przedmiotu i zakresu oraz celów i zasad.</p> <p>C2 Przystwojenie przez studentów podstawowych pojęć z zakresu pedagogiki specjalnej.</p> <p>C3 Poznanie subdyscyplin pedagogiki specjalnej w kontekście problemów osób niepełnosprawnych.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Przedmiot i zakres pedagogiki specjalnej; podstawowe pojęcia.	
W2 Pedagogika specjalna jako nauka interdyscyplinarna. Związki pedagogiki specjalnej z innymi dziedzinami wiedzy.	
W3 Subdyscypliny pedagogiki specjalnej.	
W4 Wspólne i swoiste problemy osób z różnymi niepełnosprawnościami. Skala i dynamika zjawiska niepełnosprawności w Polsce i na świecie.	
W5 Podmiotowość i autorewalidacja w pedagogice specjalnej.	
Ćw1 Podstawowe zasady edukacji i rewalidacji osób niepełnosprawnych w kontekście ich potrzeb życiowych i społecznego wsparcia. Formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego.	
Ćw2 Postawy społeczne wobec osób niepełnosprawnych. Aksjologiczne aspekty procesu integracji.	
Ćw3 Uczestnictwo społeczne w kulturze podstawą rehabilitacji, edukacji i twórczej aktywności osób niepełnosprawnych.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <p>21. Bleszyński, J. <i>Pedagogika specjalna</i>, [w:] B. Śliwerski (red.) <i>Pedagogika, T.3, GWP, Gdańsk 2006S. Kunowski, Problemy</i></p>

współczesnej pedagogiki, Warszawa 2001

22. K J. Doroszewski: „Pedagogika specjalna”, Poznań 2003,
23. W. Dykcik (red.): „Pedagogika specjalna”, Poznań 2003,
24. BARTOŇOVÁ, M. *Současné trendy v edukaci dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami v České republice*. Brno: Paido, 2005. ISBN 80-86633-37-3
25. JEŘÁBKOVÁ, Kateřina a kol. *Lidé se zdravotním postižením – historické aspekty*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013. 104 s. ISBN 978-80-244-3602-9.
26. LECHTA, V. a kol. *Základy inkluzivní pedagogiky*. Praha: Portál, 2010.
27. LUDÍKOVÁ, Libuše, KOZÁKOVÁ, Zdeňka a kol. *Poradenství pro osoby se speciálními vzdělávacími potřebami*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2012. 76 s. ISBN 978-80-244-3091-1.
28. LUDÍKOVÁ, Libuše, KOZÁKOVÁ, Zdeňka a kol. *Základy speciální pedagogiky*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2012. 106 s. ISBN 978-80-244-3092-8.
29. RENOTIÉROVÁ, Marie, LUDÍKOVÁ, Libuše a kol. *Speciální pedagogika*. 4. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2006. 313 s. ISBN 80-244-1475-9.
30. Vyhláška č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných v aktuálním platném znění.
31. Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) v aktuálním platném znění.

Literatura uzupeľniajaca

1. E. Pisula: „Autyzm, fakty, wãtpliwości, opinie”, Warszawa 1993,
2. Z. Sękowska (red.): „Pedagogika specjalna”, Warszawa 1995,
3. M. Syndera (red.): „Dziecko z porażeniem mózgowym”, Częstochowa 2002,
4. K.J. Zabłocki: „Mózgowe porażenie dziecięce w teorii i terapii”, Warszawa 1990.
5. BARTOŇOVÁ, M., VÍTKOVÁ, M. *Strategie ve vzdělávání dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami*. Vyd. 2. Brno: Paido, 2007. 247 s. ISBN 978-80-7315-158-4.
6. EDELANG, G., BERBERICHOVÁ, Ch. *Každé dítě potřebuje speciální přístup*. Praha, Portál 1998.
7. JEŘÁBKOVÁ, Kateřina a kol. *Komplexní péče o jedince s postižením či znevýhodněním*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-244-3733-0
8. JURKOVIČOVÁ, Petra, REGEC, Vojtech. *Základy speciálněpedagogického poradenství*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-244-3695-1.
9. KOPŘIVA, Karel. *Lidský vztah jako součást profese*. 5. vyd. Praha: Portál, 2011. 147 s. ISBN 978-80-7367-922-4
10. MLČÁKOVÁ, Renata, VITÁSKOVÁ, Kateřina. *Narušení plynulosti řeči – vstup do problematiky*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-244-3719-4.
11. VITÁSKOVÁ, Kateřina. *Fylogeneze a ontogeneze řeči*. 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-244-3717-0.

Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna podstawową i usystematyzowaną terminologię z zakresu pedagogiki specjalnej oraz jej odniesienia do innych nauk humanistycznych i społecznych.	K_W01 K_W05 K_W10 K_W12
E2_W	Student ma elementarną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki specjalnej, zorientowaną na zastosowania praktyczne w działalności rehabilitacyjnej, edukacyjnej, terapeutycznej i resocjalizacyjnej.	K_W01 K_W05 K_W10 K_W12
E1_U	Formułuje diagnozę osób niepełnosprawnych intelektualnie	K_U05 K_U15
E2_U	Interpretuje problem odchylenia od normy i jego konsekwencje wynikające ze społecznego punktu widzenia	K_U16 K_U18
E1_K	Student jest wrażliwy na problemy z obszaru pedagogiki specjalnej, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem	K_K03 K_K04 K_K11 K_K15

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01 K_W05 K_W10 K_W12	C1	W1-W5	1-6	F						P	P

E2_W	K_W01 K_W05 K_W10 K_W12	C2,C3,	W1-W5	1-6	F							P	P
E1_U	K_U05 K_U15	C2,C3,	Ćw1-3	1-6	F							P	P
E2_U	K_U16 K_U18	C2,C3,	Ćw1-3	1-6	F							P	P
E1_K	K_K03 K_K04 K_K11 K_K15	C1, C2,C3,	W1-W5, Ćw1-3	1-6	F							P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	Doradztwo zawodowe
Symbol	S Z8
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 – przedstawienie podstawowej wiedzy o rynku pracy i edukacji C2 – wyposażenie uczestników w podstawowe umiejętności z zakresu doradztwa zawodowego, w tym umiejętności diagnostyczne
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Teoretyczne podstawy rynku pracy i bezrobocia. Elementy rynku pracy.
W2	Rynek pracy dzisiaj i w przyszłości. Trendy na polskim, europejskim i światowym rynku pracy.
W 3	Metody poszukiwania pracy. Dokumenty aplikacyjne. Rozmowa kwalifikacyjna.
W4	Metody kształtowania własnej kariery
W5	Predyspozycje zawodowe – metody określania
Ćw1	Diagnoza predyspozycji zawodowych, preorientacja zawodowa. Zastosowanie metod diagnostycznych.
Ćw2	Indywidualne doradztwo zawodowe dla młodzieży
Ćw3	Grupowe doradztwo zawodowe
Ćw4	Metody poszukiwania pracy. Przygotowywanie dokumentów aplikacyjnych
Ćw5	Doradztwo zawodowe dla bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych
Ćw6	Programy aktywizujące
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 1. Ertelt B., Schulz W., Podstawy doradztwa kariery, Narodowe Forum

	<p>Doradztwa Kariery, 2. W-Wa-Kraków 2010 3. Paszowska-Rogacz A., Warsztat pracy europejskiego doradcy kariery zawodowej, KOWEZ, Warszawa 2002. 4. Paszkowska-Rogacz A., Tarkowska M., Metody pracy z grupą w poradnictwie zawodowym, KOWEZiU, Warszawa 2004 5. Włodarczyk M., Pośrednictwo pracy: studium prawno- społeczne, Łódź 2002 6. Hayes, N. <i>Aplikovaná psychologie</i>. Praha: Grada, 2013. 7. Pugnerová, M. <i>Kapitoly z psychologie práce</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2006. 8. Sternberg, R., J. <i>Kognitivní psychologie</i>. Praha: Portál, 2002</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>1) B. Wojtasik, 1997r., "Warsztat doradcy zawodu. Aspekty pedagogiczno-psychologiczne", wyd. PWN, Warszawa , 2) zeszyt informacyjno- metodyczny Doradcy Zawodowego, 2010r., "Zagadnienia mobilności w dokumentach unijnych", wyd. MPiPS, t.nr 47, 3) R. Corfield , 2003r., "Jak przygotować swoje CV, aby zdobyć wymarzoną pracę", wyd. Amber 3) Slepíčka, P., Hošek, V., & Hátlová, B. <i>Psychologie sportu</i>. Praha: Karolinum, 2006.</p>
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę trendach na rynku pracy i edukacji.	K_W10 K_W12 K_W15 K_W19
E2_W	Zna podstawowe zasady i metody prowadzenia działań z zakresu doradztwa zawodowego dla różnych grup docelowych.	K_W12 K_W15
E1_U	Potrafi zastosować podstawowe instrumenty pracy doradcy zawodowego oraz potrafi określić ich przydatność w poradzie zawodowej.	K_U12 K_U15 K_U18
E1_K	Ma gotowość do wspierania innych w rozwoju ich kariery zawodowej zgodnie z własnymi predyspozycjami i kompetencjami. Szanuje wybory zawodowe dokonywane przez innych. Motywuje innych do rozwoju zawodowego.	K_K01 K_K03 K_K04 K_K05 K_K09 K_K14 K_K15

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktycz	Sposób oceny
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W10	C1, C2	K_W10 K_W12 K_W15 K_W19	1-6	F						P	P
E2_W	K_W19	C1, C2,	K_W12 K_W15	1-6	F						P	P
E1_U	K_U05 K_U10	C1, C2,	K_U12 K_U15 K_U18	1-6	F						P	P
E1_K	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13	C1, C2,	K_K01 K_K03 K_K04 K_K05 K_K09 K_K14 K_K15	1-6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PROFILAKTYKA UZALEŻNIEŃ
Symbol	S Z8
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 – przedstawienie podstawowych pojęć i terminologii związanej z profilaktyką uzależnień oraz koncepcji i modeli współczesnej profilaktyki uzależnień; C2 – zapoznanie się z różnymi formami uzależnień i nabycie umiejętności ich rozpoznawania; C3 – nabycie umiejętności przygotowania i realizacji programów profilaktycznych
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Mechanizmy uzależnienia (na poziomie emocjonalnym, poznawczym i behawioralnym). Uzależnienia substancjalne i behawioralne.	
W2 Warunki skuteczności oddziaływań profilaktycznych, rodzaje profilaktyki. Koncepcje i modele profilaktyki	
Ćw1 Podstawowe umiejętności profilaktyczne. Postawy własne a skuteczność profilaktyki.	
Ćw2 Programy profilaktyki uniwersalnej.	
Ćw3 Profilaktyka a wczesna interwencja.	
Ćw4 Uzależnienia behawioralne – sposoby oddziaływań profilaktycznych	
Ćw5 Podstawy terapii uzależnienia i współuzależnienia	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	9. Drzewiecki M., Integralna profilaktyka uzależnień w szkole, 2004.
	10. Gaś Z., Profilaktyka uzależnień, Warszawa 1993.
	11. Łakomski M., Pomóż uzależnionym. Integralny program profilaktyczny w szkole. Poradnik dla nauczycieli i wychowawców, 2006

	<p>12. Blažek, B. & Olmrová, J. <i>Světý postižených</i>. Praha: Avicenum, 1988</p> <p>13. Cohen, R. M. <i>Nejčastější psychické poruchy v klinické praxi</i>. Praha: Portál, 2002.</p> <p>14. Kohoutek, R. <i>Patopsychologie a psychopatologie pro pedagogy</i>. Brno: Masarykova univerzita, 2007</p> <p>15. Miller, L. <i>Jak zvládat a řídit problémové zaměstnance</i>. Praha: Grada, 2009.</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>1. Bogdanko A., Wspomaganie procesu wychowawczego programami profilaktyczno-edukacyjnymi, Kraków 1999.</p> <p>2. Cekiera Cz., Profilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych, Lublin, 1993.</p> <p>3. Lechicki J., Postępowanie w uzależnieniach i innych patologiach w szkole, 2007.</p> <p>4. Carrol, M., & Tholstrup, M. <i>Integrativní přístupy k supervizi</i>. Praha: Triton, 2004</p> <p>5. Slowík, J.. <i>Komunikace s lidmi s postižením</i>. Praha: Portál, 2010.</p>
--	--

Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma ogólną wiedzę o specyfice uzależnień oraz zna główne koncepcje zapobiegania im.	K_W10 K_W11 K_W12 K_W13 K_W16 K_W17
E2_W	Ma wiedzę o mechanizmach uzależnień behawioralnych i substancjalnych.	K_W11 K_W12 K_W13 K_W16 K_W17
E1_U	Potrafi zdiagnozować, zaplanować i przeprowadzić działania profilaktyczne adekwatnie do potrzeb grupy docelowej oraz klienta indywidualnego, adekwatnie do własnych umiejętności.	K_U05 K_U08 K_U09 K_U10 K_U12 K_U16 K_U17 K_U18 K_U19
E1_K	Ma świadomość swoich predyspozycji do pełnienia roli profilaktyka. Podejmuje się zadań w obszarze profilaktyki zgodnie z własnymi postawami.	K_K01 K_K05 K_K06 K_K11 K_K12 K_K14
E2_K	Ma świadomość zagrożeń społecznych związanych z problemem uzależnień.	K_K07 K_K08 K_K11 K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W10	C1, C2	W1-W2	1-6	F						P	P
E2_W	K_W19	C1, C2, C3	W1-W2	1-6	F						P	P
E1_U	K_U05 K_U10	C1, C2, C3,	Ćw1-5	1-6	F						P	P
E1_K	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13	C1, C2, C3	W1-W2, Ćw1-5	1-6	F						P	P
E2_K	C1, C2	W1- W2, Ćw1- 5	1-6	F						P	P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA PRACY I ZARZĄDZANIA
Symbol	S Z1
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	6
Wymagania wstępne	Ugruntowana wiedza z zakresu wprowadzenia do psychologii.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z pojęciami z zakresu psychologii pracy, przedsiębiorczości i zarządzania oraz przekazanie wiedzy dotyczącej psychologii społecznej oraz teorii emocji i motywacji niezbędnej do funkcjonowania człowieka w organizacjach i instytucjach.</p> <p>C2 Wykształcenie umiejętności zastosowania wiedzy teoretycznej z zakresu psychologii pracy i psychologicznego funkcjonowania jednostki w grupie i organizacji ze szczególnym uwzględnieniem własnych umiejętności interpersonalnych.</p> <p>C3 Ma świadomość konieczności aktywnego budowania własnych kompetencji i wrażliwości interpersonalnej oraz ich wpływu na inne osoby, jest wrażliwy na psychospołeczne aspekty determinujące efektywność zespołu i organizacji oraz zagadnienie etycznego zarządzania.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Zakres przedmiotu, podstawowe definicje i zastosowanie praktyczne.	
W2 Związek psychologii pracy z zarządzaniem organizacją i instytucją.	
W3 Zadania psychologii pracy i rola psychologa we współczesnych systemach organizacyjnych. Problemy w warunkach pracy: wypadki przy pracy, zarządzanie sytuacją konfliktową, psychologia organizacji miejsca pracy.	
W4 Sposoby uczenia się ludzi dorosłych, motywowanie do uczenia się i rozwoju.	
W5 Rozwijanie zasobów ludzkich: profil przydatności zawodowej, motywowanie do pracy.	
W6 Rozwój organizacji - kultura organizacyjna, podejmowanie ról w organizacji .	
W7 Zmiana w organizacji – reakcje psychologiczne pracowników na zmiany.	
W8 Metody i techniki współdziałania i kierowania konfliktem	
Ćw1 Psychologia pracy – zastosowanie w organizacji i kierunki rozwoju.	
Ćw2 Budowanie struktury organizacyjnej na poziomie indywidualnym, grupowym, zbiorowym.	
Ćw3 Zarządzanie zadaniami: ustalanie priorytetów.	
Ćw4 Opis stanowiska pracy.	
Ćw5 Metody i techniki współdziałania i kierowania konfliktem – ćwiczenia.	
Ćw6 Rola psychologii pracy w kształtowaniu zdrowia psychicznego i fizycznego pracowników: techniki relaksacji, medytacji, autosugestii.	
Ćw7 Efektywne sposoby uczenia się i zapamiętywania .	

Ćw8. Satysfakcja z pracy: zarządzanie systemami motywacyjnymi .		
Ćw9. Psychofizyczne uwarunkowania efektywności w pracy.		
Ćw10 Rozmowa kwalifikacyjna.		
Ćw11 Mowa ciała i komunikacja werbalna.		
Ćw12 Teoria i metoda badania ról organizacyjnych.		
Ćw13 Strategie negocjacyjne, podstawowe techniki manipulacji w negocjacjach.		
Ćw14 Sposoby postępowania i kierowania pracownikami podczas zmian w organizacji.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie do egzaminu	
	RAZEM	175
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Aronson E., (1996) Człowiek – istota społeczna; PWN, Warszawa; 2. Ratajczak, Z. (2007). Psychologia pracy i organizacji. Wydawnictwo Naukowe PWN: Warszawa; 3. Chmiel N. (2003). Psychologia pracy i organizacji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne: Gdańsk; 4. Terelak J., (2005) Psychologia organizacji i zarządzania, Wyd. Difin, Warszawa 5. Nosal Cz.S.: Psychologia decyzji kadrowych. Kraków 1997 6. Fleming, I. & Taylor, A. <i>Koučink</i>. Praha: Portál, 2005. 7. Pugnerová, M. <i>Kapitoly z psychologie práce</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2006. 8. Rymeš, M. <i>Adaptace pracovníků a pracovních kolektivů</i>. Praha: Svoboda, 1985. 9. Urban, J. <i>10 nejdražších manažerských chyb</i>. Praha: Grada, 2010. 	
	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Markiewicz, K., Wawer, M. (2005). Społeczne problemy we współczesnych organizacjach. Warszawa: Wydawnictwo Difin; 2. Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2002). Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy. Wydawnictwo Naukowe PWN: Warszawa; 3. Doherty N., Guylar M.,; przeł. Antonina Kozłowska (2010) Mediacja i rozwiązywanie konfliktów w pracy, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Warszawa. 4. Psychologia w pracy menedżera. Red. B. Kożusznik. Katowice 1994 5. Psychologia sukcesu. Red. S.A. Witkowski. Warszawa 1994 6. Psychologiczne wyznaczniki sukcesu w zarządzaniu. Pod red. S.A. Witkowskiego. Wrocław 1998 7. Reinhold B.B.: Toksyczna praca. Kraków 1998 8. Clegg, B. <i>Motivace</i>. Brno: CP Books, 2005. 9. Clegg, B. <i>Intenzivní kurz vedení lidí</i>. Praha: Computer Press, 2008 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego

E1_W	Student zna pojęcia z zakresu psychologii pracy oraz koncepcje opisujące psychologiczne funkcjonowanie człowieka w związku z pełnionymi rolami zawodowymi i wykonywanymi czynnościami.	K_W19
E2_W	Student ma wiedzę o zjawiskach psychologicznych jakie mają miejsce w związku z wykonywaniem zadań w zakładzie pracy.	K_W16 K_W10
E2_U	Student potrafi analizować i oceniać jednostkę w grupie i organizacji w zakresie wykonywania czynności zawodowych.	K_U05 K_U16 K_U19
E1_K	Student ma świadomość konieczności aktywnego budowania własnych kompetencji i wrażliwości interpersonalnej oraz ich wpływu na inne osoby.	K_K05
E2_K	Student jest gotowy do pełnienia pracy pod kierunkiem i obejmowania roli lidera.	K_K07

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W19	C1	W1, W3, Ćw1, Ćw9,	1-6		F				P		P	
E2_W	K_W16	C1	W2, W4, W5, W7, Ćw2, Ćw5, Ćw8, Ćw12, Ćw15	1-6		F				P		P	

E1_U	K_U05 K_U16	C2	W3, W5, Ćw7, Ćw3	1-6	F	F					P	
E2_U	K_U16 K_U19	C2,	Ćw10, Ćw11, Ćw13	1-6	F	F					P	
E1_K	K_K05	C1, C3	W4, W5, Ćw6	1-6		F					P	
E2_K	K_K07	C1, C3	W7, Ćw14	1-6	F	F					P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA MARKETINGU I REKLAMY
Symbol	S Z2
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z istotą, strukturami i instrumentami marketingu i reklamy, regułami „gry rynkowej”, przesłankami rozwoju i znaczeniem marketingowej i reklamowej orientacji funkcjonowania instytucji.</p> <p>C2 Przekazanie studentom podstawowej wiedzy o rynku i zasadach funkcjonowania przedsiębiorstw na konkurencyjnych i globalizujących się rynkach współczesnego świata.</p> <p>C3 Kształtowanie pozytywnej motywacji dla zdobywania i samodzielnego pogłębiania wiedzy dotyczącej podstawowych składników współczesnego biznesu.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
<p>W1 Istota i znaczenie marketingu. Orientacja przedsiębiorstw i geneza marketingu, Pojęcie i zasady marketingu (ujęcie wąskie i szerokie), Funkcje marketingu Sektorowe uwarunkowania rozwoju marketingu Indywidualne znaczenie marketingu (nabywca, przedsiębiorstwo, gospodarka)</p>	
<p>W2 Uwarunkowania zachowań rynkowych nabywców (uwarunkowania wewnętrzne i zewnętrzne) Specyfika zachowań rynkowych klientów instytucjonalnych Segmentacja rynku. Pojęcie i znaczenie segmentacji rynku Kryteria segmentacji i przesłanki ich doboru, Podstawowe przesłanki wyodrębniania segmentów rynku, Segmentacja a wybór rynku docelowego przedsiębiorstwa, Planowanie miejsca produktu w wybranych segmentach rynku</p>	
<p>W3 Polityka produktu Pojęcie i struktura produktu, Klasyfikacja produktów, Cykl życia produktu na rynku, Znaczenie koncepcji cyklu życia dla decyzji rynkowych przedsiębiorstwa Polityka asortymentowa przedsiębiorstwa – zastosowanie metod portfelowych (metody BCG i GE),</p>	
<p>W4 Marka produktu – funkcje i podstawowe decyzje kształtowania, Opakowanie jako element produktu</p>	

<p>Wprowadzanie na rynek nowych produktów Pojęcie nowego produktu, Znaczenie innowacji produktowych, Procedura wprowadzania na rynek nowych produktów</p>
<p>W5 Polityka cen. Cena jako instrument marketingu, Strategiczne cele polityki cen. Metody ustalania cen, Kształtowanie cen w kanałach dystrybucji. Strategie cen</p>
<p>W6 Polityka dystrybucji Istota i znaczenie dystrybucji w marketingu, Funkcje dystrybucji, Pojęcie i elementy systemu dystrybucji przedsiębiorstwa, Kanały dystrybucji, Czynniki kształtujące strukturę kanałów dystrybucji, Projektowanie kanałów dystrybucji, Współpraca i konflikty w kanałach dystrybucji, Zarządzanie fizyczną dystrybucją produktów</p>
<p>W7 Hurt i detal jako ogniwa systemu dystrybucji Funkcje hurtu, Klasyfikacja hurtowników, Tendencje rozwoju współczesnego hurtu, Funkcje detalu, Formy instytucjonalne detalu, Strategie marketingowe detalistów, Formy organizacyjne sprzedaży detalicznej, Tendencje rozwojowe detalu</p>
<p>W8 Polityka promocji Promocja w strukturze marketingu – mix, Znaczenie promocji na współczesnym rynku, Promocja jako system komunikowania się przedsiębiorstwa z otoczeniem, Koncepcja zintegrowanej komunikacji marketingowej, Promocja osobista, Reklama, Promocja dodatkowa, Public Relations Formy promocji w Internecie</p>
<p>W9 Kształtowanie kampanii promocyjnej przedsiębiorstwa Formułowanie celów polityki promocji, Identyfikacja docelowych adresatów programu promocyjnego, Metody ustalania budżetu promocyjnego, Kształtowanie kompozycji instrumentów promocji, Ocena efektów polityki promocji: skuteczność a efektywność komunikacji marketingowej</p>
<p>W10 Marketingowy system informacji Pojęcie i rodzaje informacji marketingowej, Struktura marketingowego systemu informacji, Istota i rodzaje badań marketingowych, Obszary badań marketingowych, Marketingowy proces badawczy</p>
<p>Ćw1 Psychologiczne aspekty strategii marketingowych. Przygotowywanie strategii marketingowej</p>
<p>Ćw2 Reklama – psychologia negocjacji i przekonywania Psychologia w reklamie a zmniejszenie kontrowersji wokół procesu sprzedaży. Przekonywanie oparte na dowodzeniu. Przygotowywanie komunikatów perswazyjnych.</p>
<p>Ćw3 Teorie psychologiczne w działalności reklamowej. Między nadawcą a odbiorcą reklamy. Psychologia nadawcy</p>
<p>Ćw4 Psychologia komunikatu reklamowego Świadomość – cel komunikatu reklamowego Tworzenie wizerunku produktu w świadomości odbiorcy Akceptacja</p>
<p>Ćw5 Psychologia komunikatu reklamowego.</p>

Ocena stopnia spełnienia preferencji		
Satysfakcja		
Emocje – najważniejszy składnik przekazu reklamowego		
Ćw6 Psychologia w tworzeniu reklamy		
Psychologiczne prawa rządzące kolejnością treści przekazywanych w komunikacie reklamowym		
Ćw7 Psychologia wizualnej części przekazu reklamowego		
Ćw8 Psychologia tworzenia fonetycznego przekazu reklamowego		
Ćw9 Technologia tworzenia przekazu reklamowego.		
Psychologia copywritingu		
Ćw10 Metody badania efektywności reklamy oraz strategii marketingowej		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy marketingu, pod red. J. Pindakiewicza, SGH, Warszawa 1999 2. Podręcznik marketingu, pod red. M. Thomasa, PWN, Warszawa 1999 3. Cialdini R.: Wywieranie wpływu na ludzi, GWP, Gdańsk 1994 4. Dietl J.: Marketing, PWE, Warszawa 1985 5. Garbarski L., Rutkowski I., Wrzosek W.: Marketing. Punkt zwrotny nowoczesnej firmy, PWE, Warszawa 2000 6. Kotler Ph., Armstrong G., Saunders J., Wong V.: Marketing. Podręcznik europejski, PWE, Warszawa 2002 7. Kaczmarek B.: Misterne gry w komunikację UMCS, Lublin 2005 8. Kramer T.: Podstawy marketingu, PWE, Warszawa 1994 9. Atkinsonová, R. L. a kol. (2003). <i>Psychologie</i>. Praha: Portál. 10. Blažek, L. (2013). <i>Management. Organizování, rozhodování, ovlivňování</i>. Praha: Grada 11. Lajčáková, P., Tabačková, K. <i>Ako spracovať výskum: manuál pre študentov psychológie</i>. Ružomberok: Verbum, 2010. 12. Punch, K. F. <i>Úspěšný návrh výzkumu</i>. Praha: Portál, 2008 13. Vilamová, Š. <i>Čerpáme finanční zdroje Evropské unie</i>. Praha: Grada, 2005. 14. Urban, J. <i>10 nejdražších manažerských chyb</i>. Praha: Grada, 2010. 	
	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Laszczak M.: Psychologia przekazu reklamowego, PSB Kraków 1998 2. Łodziana-Grabowska J.: Efektywność reklamy, PWE. Warszawa 1996 3. Mruk H., Pilarczyk B., Sojkin B., Szulce H.: Podstawy marketingu, AE, Poznań 1999 4. Podstawy marketingu, praca zbior. pod red. J. Altkorna, Instytut Marketingu, Kraków 2003 5. Hewstone, M., & Stroebe, W. (2006). <i>Sociální psychologie</i>. Praha: Portál. 6. Clegg, B. <i>Intenzivní kurz vedení lidí</i>. Praha: Computer Press, 2008. 7. Fleming, I. & Taylor, A. <i>Koučink</i>. Praha: Portál, 2005 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu

		kierunkowego
E1_W	Posiada wiedzę z zakresu marketingu, sposobów realizacji celów sprzedażowych firmy, polityki produktowej, cenowej i informacyjnej.	K_W18 K_W19
E2_W	Ma wiedzę z zakresu psychologii zachowań konsumenckich oraz psychologicznych mechanizmów reklamy i perswazji.	K_W08 K_W10 K_W21
E1_U	Potrafi stosować instrumenty marketingowe służące budowaniu wizerunku firmy oraz zwiększeniu efektywności sprzedaży.	K_U11 K_U16
E1_K	Podejmując działalność marketingową i reklamową kieruje się zasadami społecznej odpowiedzialności.	K_K10 K_K07
E2_K	Ma świadomość możliwości wykorzystania wiedzy i umiejętności psychologicznych w działalności biznesowej.	K_K08 K_K09

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W18 K_W19	C1, C2	W1,W3,W 4,W7-W10	1-6	F						P	P
E2_W	K_W08 K_W10 K_W21	C1, C2	W2,W5,W 8-W10,	1-6	F						P	P

E1_U	K_U11 K_U16	C1, C2, C3	W1-W10, Ćw1-10	1-6	F				F		P	P
E1_K	K_K10 K_K07	C1, C2, C3	W1-W10, Ćw1-10	1-6	F				F		P	P
E2_K	K_K08 K_K09	C1, C2, C3	W1-W10, Ćw1-10	1-6	F				F		P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	NEGOCJACJE
Symbol	S Z3
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z głównymi zagadnieniami z zakresu negocjacji biznesowych oraz zasad obowiązujących w praktyce biznesowej C2 Kształtowanie podstawowych umiejętności negocjacyjnych, zwłaszcza praktycznych technik negocjacyjnych oraz rozwiązywania konfliktów.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Wprowadzenie w problematykę: pojęcie, zakres i rodzaje negocjacji, fazy (proces) negocjacji, miejsce i rola negocjacji w zarządzaniu i marketingu.	
W2 Podstawy analizy konfliktów w negocjacjach: istota konfliktów, przyczyny i uwarunkowania konfliktów, funkcje i skutki konfliktów, sposoby rozwiązywania konfliktów.	
W3 Style (strategie) negocjowania: twardy (rywalizacyjny) – miękki (kooperacyjny), rzeczowy („złote zasady” Fishera i Ury’ego)	
W4 Nastawienia do negocjacji - „wygrana-wygrana”, „przegrana-przegrana”, „wygrana-przegrana”, strategie negocjacyjne zależne od charakteru.	
W5 Trudne sytuacje negocjacyjne: makiawelizm, sposoby erystyczne.	
W6 Trudne sytuacje negocjacyjne: mechanizmy napędzania konfliktów, techniki manipulacyjne, trudny partner negocjacji, - dylematy etyczne (problem prawdy).	
W7 Komunikacja w negocjacjach: negocjator jako nadawca i odbiorca informacji, zasady przekazu informacji, przekonywania i argumentowania, zasady dobrego słuchania.	
W8 Komunikacja w negocjacjach: funkcje mediatora, zasady komunikacji niewerbalnej (język ciała).	
W9 Główne zasady negocjowania (podsumowanie): przygotowanie do negocjacji, ustalenie składu zespołu negocjacyjnego, negocjacje właściwe, podsumowanie negocjacji, elementy kontraktu końcowego.	
W10 Przykłady praktyczne typowych sytuacji negocjacyjnych: negocjacje transakcyjne (handlowe), rozwiązywanie konfliktów organizacyjnych, negocjacje płacowe (zarząd – związki zawodowe) i inne.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach

	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <p>49. Błaut R. Skuteczne negocjacje, Centrum Informacji Menedżera, Warszawa 1994,</p> <p>50. Dana D., Rozwiązywanie konfliktów, PWE, Warszawa 1993,</p> <p>51. Dąbrowski P., Praktyczna teoria negocjacji, Sorborg, Warszawa 1991,</p> <p>52. Karrass G., Dobić targu, Businessman, Warszawa 1991,</p> <p>53. Kaczmarek B. : Misterne gry w komunikację , UMCS, Lublin 2005</p> <p>54. Mastenbroek W., Negocjowanie, PWN Warszawa 1996,</p> <p>55. Nećki Z., Negocjacje w biznesie, Wyd. PSB Kraków 1992</p> <p>56. Nećki Z. , Komunikacja międzyludzka, PSB Kraków 1996.</p> <p>57. Neirenberg G.I., Sztuka negocjacji, Studio Emka, Warszawa 1994,</p> <p>58. Perrotin R., Heusschen P., Kupić z zyskiem, Negocjacje handlowe, Poltext, Warszawa 1994,</p> <p>59. Rządca R.A., Wujec P., Negocjacje, PWE, Warszawa 1998,</p> <p>60. Ygnasik A.P., Sztuka przekonywania, Wydawnictwo „Medium”, Warszawa 1994.</p> <p>61. Janoušek, J. <i>Psychologické základy verbální komunikace</i>. Praha: Grada, 2015.</p> <p>62. Mikulášтик, M. <i>Komunikační dovednosti v praxi.</i>, Praha: Grada 2010.</p> <p>63. Vybíral, Z. <i>Psychologie komunikace</i>. Praha: Portál, 2005.</p> <p>64. Vybíral, Z. <i>Lži, polopravdy a pravda v lidské komunikaci</i>. Praha: Portál, 2008.</p> <p>65. Watzlawick, P. <i>Pragmatika lidské komunikace: interakční vzorce, patologie a paradoxy</i>. Hradec Králové: Konfrontace, 1999.</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>47. Cohen H., You Can Negotiate Anything, Bantam Books, New York 1980,</p> <p>48. Fisher R., Ury W., Dochodząc do TAK. Negocjowanie bez poddawania się, PWE, Warszawa 1991,</p> <p>49. Lewicki R.J., Litterer J.A., Saunders D.M., Minton J.W., Negotiation. Readings, Exercises, Cases, Irwin, Momewood, III. 1993,</p> <p>50. Ury W., Odchodząc od NIE, PWE, Warszawa 1995,</p> <p>51. Borg, J. <i>Řeč těla: jak poznat, co kdo doopravdy říká</i>. Praha: Grada, 2012.</p> <p>52. Walker M.A., Harris G.L., Negotiations. Six Steps to Success, Prentice Hall, New Jersey 1995.</p> <p>53. Průcha, Jan: <i>Interkulturní komunikace</i>. Praha: Grada, 2010.</p> <p>54. Walker M.A., Harris G.L., Negotiations. Six Steps to Success, Prentice Hall, New Jersey 1995</p>	
	Efekty kształcenia	
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Wie, na czym polega konflikt interesów, zna sposoby rozwiązywania konfliktów społecznych,	K_W10

	ma wiedzę o stylach i technikach negocjacyjnych.	K_W19
E1_U	Potrafi formułować cele negocjacji, zastosować wybrane techniki negocjacyjne oraz opisać problem negocjacyjny w kategoriach teoretycznych.	K_U05, K_U10, K_U16, K_U18, K_U19
E1_K	Ma świadomość własnych predyspozycji do pełnienia roli negocjatora lub mediatora. Ma gotowość do pełnienia tych ról w zakresie własnych kompetencji.	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W10 K_W19	C1,C 2	W1-W10	1-6	F				F		P	P
E1_U	K_U05 K_U10 K_U18 K_U19	C1,C 2	W1-W10	1-6	F				F		P	P
E1_K	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13	C1,C 2	W1-W10	1-6	F				F		P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PODSTAWY MIKRO I MAKROEKONOMII
Symbol	S Z4
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę ogólną związaną z gospodarką Polski oraz sytuacją na świecie, rozumie podstawową terminologię ekonomiczną.
Przedmiot wprowadzający	Brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z zasadami funkcjonowania gospodarki rynkowej, z uwzględnieniem transformacji gospodarki polskiej i zagadnień związanych z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej.</p> <p>C2 Zaprezentowanie zarysu ekonomii i jej metody, z uwzględnieniem różnych, ale uzupełniających się sposobów podejścia do zjawisk gospodarczych.</p>
Program kształcenia	Treść nauczania
	<p>W1 Podstawowe pojęcia, uczestnicy życia gospodarczego - konsument, pracownik, przedsiębiorca, właściciel, przedstawiciel władzy publicznej, funkcje państwa w gospodarce. Etatyzm i liberalizm. Liberalna, neoliberalna i społeczna gospodarka rynkowa.</p> <p>W2 Własność i jej formy. Pojęcie i formy nacjonalizacji. Metody i formy przekształceń własnościowych przedsiębiorstw państwowych (prywatyzacja pośrednia i bezpośrednia).</p> <p>W3 Rynek i gospodarka rynkowa – analiza popytu i podaży. Elastyczność popytu (cenowa, mieszana i dochodowa). Cenowa elastyczność podaży. Równowaga rynkowa i mechanizm jej przywracania. Ingerencja państwa w mechanizm rynkowy (ceny minimalne i ceny maksymalne).</p> <p>W4 Wybory konsumenta – punkt równowagi konsumenta. Krańcowa stopa substytucji. Ograniczenia wyboru – linia ograniczenia budżetowego. Preferencja konsumenta – krzywe obojętności.</p> <p>W5 Zachowania przedsiębiorcy. Maksymalizacja zysku (konceptcja wiązki celów oraz konceptcja CSR). Rodzaje i formy organizacyjne przedsiębiorstw. Finansowanie współczesnych korporacji. Skutki dominacji korporacji na rynku wewnętrznym. Teoria produkcji. Rola substytucji czynników produkcji dla gospodarki.</p> <p>W6 Teoria kosztów. Pojęcie kosztów i ich klasyfikacja. Klasyfikacja kosztów produkcji. Funkcja kosztów. Koszty w okresach krótkim i długim. Korzyści i koszty produkcji skali.</p> <p>W7 Modele rynku. Konkurencja uczciwa i nieuczciwa. Monopol – przeciwieństwo konkurencji. Pojęcia: monopson, duopol, oligopol. Pojęcie i cechy konkurencji doskonałej. Oligopol na rynku. Pojęcie i cechy konkurencji monopolistycznej.</p> <p>W8 Rynek czynników wytwórczych. Rynek kapitałowy (stopa procentowa, krańcowa efektywność inwestycji). Rynek pracy (popyt na pracę, podaż pracy, równowaga na rynku pracy). Wpływ związków zawodowych na zatrudnienie i płace. Popyt i podaż na rynkach ziemi i kapitału. Renta ekonomiczna. Zysk ekonomiczny i jego źródła.</p> <p>W9 Pojęcie i rodzaje bezrobocia. Zasoby siły roboczej. Struktura i rodzaje bezrobocia. Społeczne i</p>

gospodarcze koszty bezrobocia. Związek bezrobocia z inflacją. Polityka pełnego zatrudnienia.	
W10 Identyfikacja czynników deformujących rynek pracy w Polsce i wybranych krajach europejskich. Liberalna kontrrewolucja reaganowska. Welfarystyczne eksperymenty europejskie (model szwedzki, holenderski). Instrumenty ekonomii podażowej. Środki oddziaływania na popyt na pracę. Koncepcja popierania inwestycji prywatnych. Koncepcja popierania konsumpcji. Wspieranie eksportu i inwestycji rządowych. Ocena polityki typu keynesowskiego.	
W11 Wzrost gospodarczy. Wiedza techniczna (wynalazki, barania i rozwój). Granice i koszty wzrostu. Stymulowanie postępu technicznego. Rola „inwestycji w kapitał ludzki”. Cykle koniunkturalne i ich fazy. Pojęcie akceleratora i mnożnika. „Przegrzanie” gospodarki. Załamanie i poprawa koniunktury.	
W12 Inflacja – zagregowany popyt i podaż. Nierównowaga między popytem a podażą. Inflacja a prowadzenie rachunku ekonomicznego. Inflacja a wzrost gospodarczy. Rodzaje inflacji – przyczyny powstawania. Koszty i korzyści z inflacji. Pomiar inflacji. Sposoby przeciwdziałania inflacji.	
W13 Polityka monetarna i fiskalna. Polityka strukturalna. Polityka fiskalna. Pojęcie i rodzaje podatków. Wpływ podatków na funkcjonowanie gospodarki. Wydatki rządowe – wpływ na gospodarke. Deficyt budżetowy. Instrumenty polityki fiskalne i ich rola.	
W14 Polityka monetarna. Podaż pieniądza – mnożnik kreacji pieniądza. Instrumenty oddziaływania banku centralnego na politykę banków komercyjnych. Koordynacja polityki fiskalnej monetarnej – deficyt budżetowy a poziom stopy procentowej.	
W15 Problemy gospodarki otwartej. Polityka handlowa – finanse międzynarodowe. Systemy gospodarcze.	
Ćw1 Równowaga rynkowa i mechanizm jej przywracania. Ingerencja państwa w mechanizm rynkowy (ceny minimalne i ceny maksymalne).	
Ćw2 Wybory konsumenta – punkt równowagi konsumenta. Krańcowa stopa substytucji. Ograniczenia wyboru – linia ograniczenia budżetowego	
Ćw3 Klasyfikacja kosztów produkcji. Funkcja kosztów. Koszty w okresach krótkim i długim. Korzyści i koszty produkcji skali,.	
Ćw4 Inflacja a prowadzenie rachunku ekonomicznego. Koszty i korzyści z inflacji. Pomiar inflacji. Sposoby przeciwdziałania inflacji	
Ćw5 Identyfikacja czynników deformujących rynek pracy w Polsce i wybranych krajach europejskich.	
Ćw6 Pojęcie i rodzaje bezrobocia. Zasoby siły roboczej. Struktura i rodzaje bezrobocia. Społeczne i gospodarcze koszty bezrobocia.	
Ćw7 Rynek pracy (popyt na pracę, podaż pracy, równowaga na rynku pracy). Wpływ związków zawodowych na zatrudnienie i płace. Popyt i podaż na rynkach ziemi i kapitału. Renta ekonomiczna. Zysk ekonomiczny i jego źródła.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	66. Barro J. Makroekonomia, PWE, Warszawa 1997
	67. Begg D., Fischer S., Doronbusch R., Makroekonomia. PWE, Warszawa 2000
	68. Begg D., Fischer S., Doronbusch R., Mikroekonomia. PWE, Warszawa 2000
	69. Dach Z., Podstawy mikroekonomii, wydawnictwo SYNABA, Kraków 1998
	70. pod red. Beksiaka J., Ekonomia, PWN, Warszawa 2001
	71. Hall R.E., Taylor J.B., Makroekonomia, PWN, Warszawa 2000
	72. Nasiłkowski M., System rynkowy. Podstawy mikro- i makroekonomii,

	<p>Key Text, Warszawa 2002</p> <p>73. pod red. Milewskiego R., Podstawy ekonomii, Warszawa 1998</p> <p>74. Rekowski M., Wprowadzenie do mikroekonomii, Akademia, Poznań 1998</p> <p>75. Samuelson W.F., Marks S.G., Ekonomia menedżerska, PWN, Warszawa 1998</p> <p>76. Romana Provazníková, Jolana Volejníková., Makroekonomie – Cvičebnice Melandrium 2006 ISBN: 80-86175-47-2</p> <p>77. Jindřich Soukup, Vít Pošta, Pavel Neset, Tomáš Pavelka,, Jiří Dobrylovský., Makroekonomie – Cvičebnice, Melandrium 2009, ISBN: 978-80-86175-64-5</p> <p>78. Musil Petr, Sekerka Bohuslav., Mikroekonomie, Plzeň 2010, ISBN: 978-80-7380-280-6</p> <p>79. Bohuslav Sekerka., Makroekonomie, Profess Consulting s.r.o. 2007, ISBN: 978-80-7259-050-6</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>1. Kamerschen D.R., McKenzie R.B., Nardinelli C., Ekonomia. Fundacja Gospodarcza NSZZ „Solidarność”, Gdańsk 1991</p> <p>2. Klimczak B. Mikroekonomia, AE Wrocław 1998</p> <p>3. Milewski R., Podstawy ekonomii, PWN, Warszawa 1998</p> <p>4. Paul A. Samuelson, Ekonomia , wydawnictwo PWN, Warszawa 2000</p> <p>5. Samuelson P.A., Nordhaus W.D., Ekonomia , PWN, Warszawa 2000</p> <p>6. Urbaniak P., Podstawy ekonomii . eMPi2, Poznań 2000</p> <p>7. Mankiw Gregory N., Zásady ekonomie, Garda 1999, ISBN: 80-7169-891-1</p>	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat zachowania człowieka w kontekście wykorzystywania zasobów. Zna podstawowe teorie i pojęcia z zakresu ekonomii oraz zastosowania teorii psychologicznych w wyjaśnianiu mechanizmów ekonomicznych.	K_W10 K_W19
E1_U	Potrafi wyjaśnić mechanizmy ekonomiczne oraz pojęcia z zakresu ekonomii oraz odnieść je do psychologicznych aspektów funkcjonowania człowieka.	K_U05 K_U10
E1_K	Jako psycholog jest gotowy do komunikowania się ze specjalistami z zakresu ekonomii. Podejmuje dyskusje merytoryczną o charakterze interdyscyplinarnym.	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13
Tabela odniesień		

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W10 K_W19	C1,C 2	W1-W15	1-6	F						P	P
E1_U	K_U05 K_U10	C1,C 2	W1-W15, Ćw1-7	1-6	F						P	P
E1_K	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13	C1,C 2	W1-W15, Ćw1-7	11 =-6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA KIEROWANIA I WSPÓLDZIAŁANIA
Symbol	S Z5
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Pogłębienie wiedzy w zakresie implikacji paradygmatu konstruktywistycznego i synergicznego w psychologii kierowania. C2 Przekazanie wiedzy w zakresie osobowościowych i charakterologicznych uwarunkowań skuteczności działań menedżerskich czy przywódczych.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Interakcje w grupie społecznej: pojęcie, rodzaje.
W2	Spostrzeganie cech partnera interakcji, psychiczne uwarunkowania sposobu spostrzegania innych: właściwości odbieranych informacji, właściwości osoby spostrzegającej, prototypy w spostrzeganiu osób.
W3	Znajomość siebie jako czynnik warunkujący dokładność spostrzegania osób, zdolność do empatii i do kontroli ekspresji własnych emocji jako czynnik warunkujący dokładność spostrzegania osób, przyczyny błędnych ocen postaw innych osób.
W4	Charakterystyka czynników inteligencji społecznej (interpersonalnej): organizowanie grup, negocjowanie rozwiązań, nawiązywanie stosunków osobistych, przeprowadzanie analiz społecznych.
W5	Zakres zbieżności struktury władzy i struktury komunikacji w grupie.
W6	Pozycja i funkcja kierownika grupy, style kierowania grupami: autokratyczny, liberalny, demokratyczny, konstruktywistyczny, synergiczny.
W7	Sposoby kierowania emocjami innych osób w zakresie: wpływania na innych, porozumienia się, łagodzenia konfliktów.
W8	Uwarunkowania sukcesu kierowniczego: inicjatywność, wpływowość, empatia.
W9	Przyczyny zwolnień fachowców z kierowniczych stanowisk.
W10	Kompetencje w zakresie organizacyjnej pomysłowości
Ćw1	Kierowanie jako sztuka motywowania podwładnych do efektywnej pracy.
Ćw2	Charakterystyka empatycznego kierowania grupą/zespołem w zakresie: rozumienie innych, kształtowanie innych, nastawienie usługowe, wspieranie różnorodności.
Ćw3	Konflikt: struktura sytuacji konfliktowej, rodzaje konfliktów, ich pozytywne i negatywne aspekty, rodzaje strategii ustosunkowania się do sytuacji konfliktu.
Ćw4	Sztuka krytykowania w aspekcie zasady sprzężenia zwrotnego, cechy niewłaściwej i umiejętnej krytyki.
Ćw5	Diagnoza i autodiagnoza stylów kierowniczych
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja

	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 16. Goleman, D. (1998). <i>Inteligencja emocjonalna w praktyce</i> . Poznań: Media Rodzina. 17. Covey, S.R. (2004). <i>Zasady skutecznego przywództwa</i> . Poznań: Dom Wydawniczy REBIS. 18. Pugnerová, M. <i>Kapitoly z psychologie práce</i> . Olomouc: Univerzita Palackého, 2006. 19. Rymeš, M. <i>Adaptace pracovníků a pracovních kolektivů</i> . Praha: Svoboda, 1985. 20. Clegg, B. <i>Intenzivní kurz vedení lidí</i> . Praha: Computer Press, 2008.
	Literatura uzupełniająca 6. Terelak, J. (1999). <i>Psychologia menedżera</i> . Warszawa: Difin 7. Uchnast, Z. (2006). Style aktualizacji siebie: metoda pomiaru. <i>Roczniki Psychologiczne</i> , oddano do druku. 8. Clegg, B. <i>Motivace</i> . Brno: CP Books, 2005. 9. Fleming, I. & Taylor, A. <i>Koučink</i> . Praha: Portál, 2005.

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna zasady dotyczące efektywnego komunikowania się w grupie. Wie, jakie są wady i zalety poszczególnych stylów kierowania, posiada wiedzę na temat sprawowania władzy.	K_W10
E2_W	Zna podstawową terminologię z zakresu podstaw psychologii menedżerskiej.	K_W19
E1_U	Potrafi optymalizować zadaniowe funkcjonowanie grupy, wprowadzać elementy zwiększające spójność grupy i opracowywać procedury rozwiązywania konfliktów międzygrupowych.	K_U05 K_U10
E1_K	Charakteryzuje się komunikatywnością, ułatwiająca mu zarówno optymalizowanie funkcjonowania grupy, jak i rozwiązywanie konfliktów międzygrupowych.	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktycz	Sposób oceny
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

						Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W10	C1, C2	W1-W10, Ćw1-5	1-6	F							P	P
E2_W	K_W19	C1, C2	W1-W10	1-6	F							P	P
E1_U	K_U05 K_U10	C1, C2	W1-W10, Ćw1-5	1-6	F							P	P
E1_K	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13	C1, C2	W1-W10, Ćw1-5	1-6	F							P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	ZARZĄDZANIE ZASOBAMI LUDZKIMI
Symbol	S Z6
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z procedurami zarządzania zasobami ludzkimi. C2 Przekazanie wiedzy na temat strategicznych aspektów zarządzania zasobami ludzkimi C3 Przedstawienie skutecznych metod i technik zarządzania zasobami ludzkimi. C4 Zapoznanie z instrumentami zarządzania zasobami ludzkimi mających na celu pobudzenie do efektywniejszej pracy. C5 Nabycie umiejętności stosowania skutecznych narzędzi zarządzania zasobami ludzkimi.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Przedmiot, uwarunkowania, znaczenie i ewolucja zarządzania zasobami ludzkimi	
W2 Kapitał ludzki i kapitał intelektualny	
W3 Struktura i treść podstawowych elementów procesu kadrowego	
W4 Audyt personalny	
W5 Przedmiot, uwarunkowania, znaczenie i ewolucja zarządzania zasobami ludzkimi	
Podmioty i narzędzia zarządzania zasobami ludzkimi	
Systemy informacji personalnej	
Etyka w zarządzaniu zasobami ludzkimi. Strategiczne aspekty zarządzania zasobami ludzkimi	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach

	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Literatura Listwan T. (red.), Zarządzanie kadrami, Wydawnictwo C.H. Beck, Wydanie IV zmienione, Warszawa 2010. 2. Poczowski, A. — Zarządzanie zasobami ludzkimi. Strategie, procesy, metody, Warszawa, 2007, PWE 3. Valenta, J. <i>Didaktika osobnostní a sociální výchovy</i>. Praha: Grada, 2013. 4. KALNICKÝ, Juraj. <i>HRM - řízení lidských zdrojů. 1. vyd. Ostrava: Repronis, 2012.</i> <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 12. Armstrong, M — Zarządzanie zasobami ludzkimi, Kraków, 2003, Oficyna Ekonomiczna 13. Gross, S. F. <i>Vztahová inteligence: schopnost a umění získat lidi</i>. Praha: Management Press, 2003. 14. Kubek Josef., <i>Řízení lidských zdrojů</i>, Management Press 2012, 9788072611683 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna istotne, etapy, przebieg i główne modele stosowane w procesie rekrutacji i selekcji pracowników, wie jakie procesy psychologiczne grają rolę podczas oceny kandydatów i decyzji o ich zatrudnieniu	K_W05 K_W06 K_W09 K_W15 K_W20
E1_U	Student umie dokonać wyboru właściwych instrumentów zarządzania zasobami ludzkimi w przedsiębiorstwie.	K_U12 K_U15 K_U17 K_U18 K_U19
E2_U	Student potrafi budować możliwe strategie zarządzania zasobami ludzkimi przedsiębiorstwa w oparciu o przeprowadzoną analizę potencjału ludzkiego.	K_U17 K_U18 K_U19
E1_K	Student jest przygotowany do zastosowania nowoczesnych koncepcji i narzędzi zarządzania zasobami ludzkimi w przedsiębiorstwie. Student ma świadomość odpowiedzialności za efektywność pracy własnej i innych pracowników	K_K01 K_K14 K_K15

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W05 K_W06 K_W09 K_W15 K_W20	C1	W1-W5	1-6	F						P	P
E1_U	K_U12 K_U15 K_U17 K_U18 K_U19	C2,C3- C5	Ćw1-3	1-6	F						P	P
E2_U	K_U17 K_U18 K_U19	C2-C5,	Ćw1-3	1-6	F						P	P
E1_K	K_K01 K_K14 K_K15	C1, C2,C3,	W1-W5, Ćw1-3	1-6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	Psychologiczne problemy kariery zawodowej
Symbol	S Z8
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 – przedstawienie podstawowej wiedzy o rynku pracy i edukacji C2 – wyposażenie uczestników w podstawowe umiejętności wspierania rozwoju kariery
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Rynek pracy dzisiaj i w przyszłości. Trendy na polskim, europejskim i światowym rynku pracy.	
W2 Potrzeba pracy na różnych etapach życia człowieka	
W3 Kariera w kontekście mobilności międzynarodowej, geograficznej i zawodowej	
W4 Metody kształtowania własnej kariery	
W5 Metody diagnozy predyspozycji zawodowych	
Ćw1 Indywidualne strategie podejmowania decyzji w kwestiach zawodowych	
Ćw2 Określanie predyspozycji psychologicznych do wykonywania zawodu	
Ćw3 Elementy coachingu w pracy doradczej	
Ćw4 Metody poszukiwania pracy. Przygotowywanie dokumentów aplikacyjnych	
Ćw5 Wykluczenie społeczne – bezrobocie i niepełnosprawność.	
Ćw6 Model zarządzania problemami: pomocy i tworzenia interpersonalnych relacji	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 21. Ertelt B., Schulz W., Podstawy doradztwa kariery, Narodowe Forum Doradztwa Kariery,

	<p>22. W-Wa-Kraków 2010</p> <p>23. Paszowska-Rogacz A., Warsztat pracy europejskiego doradcy kariery zawodowej, KOWEZ, Warszawa 2002.</p> <p>24. Paszkowska-Rogacz A., Tarkowska M., Metody pracy z grupą w poradnictwie zawodowym, KOWEZiU, Warszawa 2004</p> <p>25. Włodarczyk M., Pośrednictwo pracy: studium prawno- społeczne, Łódź 2002</p> <p>26. Janek, M. <i>Cesty rozvoje osobnosti</i>. Praha: Mladá fronta, 1989.</p> <p>27. Gross, S. F. <i>Vztahová inteligence: schopnost a umění získat lidi</i>. Praha: Management Press, 2003.</p> <p>28. Valenta, J. <i>Didaktika osobnostní a sociální výchovy</i>. Praha: Grada, 2013.</p> <p>29. Covey, S. R. <i>7 návyků skutečně efektivních lidí</i>. Praha: Management Press, 2014.</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>1. B. Wojtasik, 1997r., "Warsztat doradcy zawodu. Aspekty pedagogiczno-psychologiczne", wyd. PWN, Warszawa ,</p> <p>2. zeszyt informacyjno- metodyczny Doradcy Zawodowego, 2010r., "Zagadnienia mobilności w dokumentach unijnych", wyd. MPiPS, t.nr 47,</p> <p>3. R. Corfield , 2003r., "Jak przygotować swoje CV, aby zdobyć wymarzoną pracę", wyd. Amber</p> <p>4. Błatny, L. a kol. <i>Psychologie osobnosti</i>. Praha: Grada, 2010.</p> <p>5. Bakalář, E. <i>Hry pro osobnostní rozvoj</i>. Brno: Computer Press, 2010</p>
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o psychologicznych aspektach kształtowania kariery zawodowej. Zna aktualne trendy na rynku pracy.	K_W06 K_W09 K_W10
E2_W	Zna podstawowe zasady i metody prowadzenia działań z wspierających dla różnych grup docelowych.	K_W12 K_W15 K_W19 K_W20
E1_U	Potrafi zastosować podstawowe instrumenty wspierające osoby na różnych etapach swojej kariery.	K_U12 K_U15 K_U18
E1_K	Ma gotowość do wspierania innych w rozwoju ich kariery zawodowej zgodnie z własnymi predyspozycjami i kompetencjami. Szanuje wybory zawodowe dokonywane przez innych. Motywuje innych do rozwoju zawodowego.	K_K01 K_K03 K_K04 K_K05 K_K09 K_K14 K_K15

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktycz	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W10	C1, C2	K_W10 K_W12 K_W15 K_W19	1-6	F						P	P
E2_W	K_W19	C1, C2,	K_W12 K_W15	1-6	F						P	P
E1_U	K_U05 K_U10	C1, C2,	K_U12 K_U15 K_U18	1-6	F						P	P
E1_K	K_K06 K_K07 K_K08 K_K13	C1, C2,	K_K01 K_K03 K_K04 K_K05 K_K09 K_K14 K_K15	1-6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydziału Nauk Społecznych WSH we Vsetinie w Republice Czeskiej
Nazwa przedmiotu	METODY SELEKCJI I REKRUTACJI
Symbol	S Z8
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1: Zapoznanie studentów z istotą procesu doboru pracowników C2 Przekazanie studentom wiedzy na temat procesu oceny kompetencji menedżerów i pracowników oraz rekrutacji i selekcji pracowników C3 Nabycie umiejętności stosowania wybranych metod doboru menedżerów i pracowników w praktyce C4 Zaznajomienie z metodami i technikami oceny kompetencji menedżerskich i doboru pracowników
Program kształcenia	
Treść nauczania	
Pojęcie kompetencji menedżerskich i innych kompetencji zawodowych. Typologia kompetencji. Źródła kompetencji menedżerskich i innych kompetencji zawodowych.	
Pojęcie, źródła oraz rodzaje rekrutacji pracowników i menedżerów	
Opis stanowiska pracy oraz profil kandydata	
Analiza i rodzaje dokumentów aplikacyjnych	
Istota i etapy procesu selekcji	
Wybrane metody i techniki selekcji pracowników. Ocena kompetencji menedżerskich.	
Pojęcie kompetencji menedżerskich i innych kompetencji zawodowych. Typologia kompetencji. Źródła kompetencji menedżerskich i innych kompetencji zawodowych.	
Wywiad /rozmowa kwalifikacyjna, Zadania problemowe i próbki pracy. Metody symulacyjne i integrowanie metod -assessment center. Główne problemy związane z doбором lub konstruowaniem narzędzi. Planowanie i wdrażanie procedury selekcyjnej.	
Selekcja kandydatów:.. Metody i założenia używane w procesie selekcji i ich wartość. Ankiety preselekcyjne, Analiza dokumentów aplikacyjnych. Standaryzowane metody selekcji- testy, kwestionariusze, inwentarze.	

Przeprowadzanie wywiadu struktura rozmowy kwalifikacyjnej		
Techniki autoprezentacji stosowane przez kandydatów w trakcie wywiadu.		
Rozmowa kwalifikacyjna z punktu widzenia ubiegających się o prace. Wpływ na wizerunek firmy .Problemy etyczne związane z procesem rekrutacji i selekcji.		
Symulacje rozmów rekrutacyjnych ćwiczenia z obserwatorami lub nagrywaniem i otrzymywaniem informacji zwrotnej.		
Ocena kandydata w wyniku wywiadu -analiza zachowań i sposobu prezentowania się kandydata i treści wypowiedzi, weryfikacja informacji uzyskanych od kandydata.		
Najczęściej popełniane błędy przy ocenianiu kandydatów na podstawie wywiadu - znaczenie wiedzy o spostrzeganiu społecznym.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu	
	<p>Literatura podstawowa</p> <p>8. Daniecki W., Dobór. Adaptacja. Motywowanie i rozwój pracowników. Psychologiczno-organizacyjne doradztwo dla firm, Difin, Warszawa 2014.</p> <p>9. Dale, M. — Skuteczna rekrutacja i selekcja pracowników, Kraków, 2006, Wolters-Kluwers</p> <p>10. Fry, R — Zadawaj dobre pytania, zatrudniaj najlepszych ludzi,, Warszawa, 2010, Wolters-Kluwers</p> <p>11. ARMSTRONG, M. Řízení lidských zdrojů: nejnovejší trendy a postupy. 1. vyd. Praha: Grada, 2007, 789 s. ISBN 97880-247-1407-3.</p> <p>12. ARMSTRONG, M. Armstrong's Essential Human Resource Management Practice: A Guide to People Management. 1. vyd. Kogan Page, 2010, 432 s. ISBN 978-07-494-5989-5</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>1. Rutkowska, D. — Zastosowanie wywiadu w zarządzaniu zasobami ludzkimi. W: K. Stemplewska-Zakowicz,</p> <p>2. K. Krejtz (red.), Wywiad psychologiczny, t. 3, Warszawa, 2005, Pracownia Testw Psychologicznych PTP</p> <p>3. ČASTORÁL, Z. Management lidského faktoru: management lidských zdrojů, management lidského kapitálu, personální management. 1. vyd. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2013, 336 s. ISBN 978-80-7452-038-9</p>	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Wie jakie procesy psychologiczne grają rolę podczas oceny kandydatów i decyzji o ich	K_W05 K_W06

	zatrudnieniu, zna typowe błędy kandydatów i decydentów	K_W09 K_W15 K_W20
E2_W	Zna główne metody stosowane podczas rekrutacji i selekcji, ich zalety i ograniczenia, orientuje się w obecnych trendach panujących w tej dziedzinie	K_W09 K_W15 K_W20
E1_U	Potrafi zaplanować i przeprowadzić typową procedurę rekrutacji i selekcji, sformułować ogłoszenie, opracować profil kompetencji, przeprowadzić rozmowę, ocenić kandydatów, zaprezentować uzasadnienie decyzji o wyborze	K_U12 K_U15 K_U17 K_U18 K_U19
E1_K	Przestrzega kodeksu etycznego psychologa podczas wykonywania zadań związanych z rekrutacją i selekcją pracowników	K_K01 K_K14 K_K15

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W06 K_W08 K_W09	C1-C4	W1-W7	1-6	F	F					P	P
E2_W	K_W10 K_W13 K_W21	C1-C4	W1-W7	1-6	F	F					P	P
E1_U	K_U19	C1-C4	Ćw1-Ćw8	1-6	F	F					P	P
E1_K	K_K10	C1-C4	Ćw1-Ćw8, W1-W7	1-6	F						P	P

